

د عیسی مسیح په هکله د متي

انجيل

د کتاب پېژندنه

د متي انجيل د عیسی مسیح د زېږېدنې له وخت نه د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو تر وخته د هغه د ژوند منظم راپور وړاندې کوي. متي د عیسی مسیح د نژدې شاگردانو څخه ؤ. دا انجيل د متي له خوا د ۶۰ څخه د ۶۵ میلادي کلونو ترمنځ لیکل شوی دی. مخکې له دې چې متي د عیسی مسیح سره وپېژني هغه یو مالیه ټولوونکی ؤ او د ظالمو رومیانو دپاره یې کار کاوه. هغه د یهودیانو له خوا یو وطن پلورونکی او خاین گڼل کېده. برسېره پر دې، مالیه ټولوونکي په عمومي توگه فاسد خلک وو او د ډېرو مالیو په راټولولو سره یې گټه تر لاسه کوله. هغوی د قاتلانو، غلو او بدکارانو په ډله کې شمېرل کېدل. خو کله چې عیسی متي ته بلنه ورکړه چې د هغه شاگرد شي، نو د هغه ژوند بالکل بدل شو.

متي د خپل استاذ عیسی د ژوند کیسه اسمان ته د هغه د تللو نه څو کاله وروسته لیکلې ده. څرنګه چې متي د عیسی سره ؤ نو په دې پوه شو چې هغه د خدای مسیح دی چې د هغه په هکله څو څو ځلې د پخوانیو پیغمبرانو له خوا خبر ورکړل شوی دی. متي د خپل انجيل په وسیله مونږ عیسی ته چې وعده شوی مسیح دی ورپېژني. عیسی

یوازي د خپل قوم یهودیانو د خلاصون دپاره نه بلکې د ټولې نړۍ د خلاصون دپاره هم راغلی دی.

متي خپل انجیل د عیسی د نسب نامې په بیانولو سره پیل کوي. دا شجره د ابراهیم څخه پیل کیږي او د داود پاچا تر اولادې پورې رسیږي، ځکه چې خدای وعده کړې وه چې مسیح به د هغوی د نسل څخه نړۍ ته راځي. ځینې نور شیان چې په دې انجیل کې ورباندې ټینګار شوی دی دا دي:

د موضوعگانو لست:

د عیسی مسیح شجره او زېږېدنه: ۱: ۱-۲

د تعمید ورکونکي یحیی خدمتونه: ۳: ۱-۲

د عیسی د تعمید غسل اخیستل او د شیطان وسوسې: ۳: ۱۳ - ۴: ۱۱


په جلیل کې د عیسی کارونه او خدمتونه: ۴: ۱۲-۳۵

له جلیل څخه تر اورشلیمه: ۱۹ - ۲۰ فصلونه

په اورشلیم او د هغه په شاوخوا کې وروستنی هفته: ۲۱ - ۲۷ فصلونه

د عیسی بیا راژوندي کېدل او اسمان ته د هغه بېرته ختل: ۲۸ فصل

د عیسی شجره

۱  د عیسی مسیح شجره چې هغه د داود پاچا د کورنۍ او د ابراهیم د اولادې څخه و.

٢) ابراهيم د اسحاق پلار ؤ او اسحاق د يعقوب پلار ؤ او يعقوب د يهودا او دهغه د ورونو پلار ؤ ٣) او يهودا د فارز او زارح پلار ؤ چې مور يې تامار وه او فارز د حزررون پلار ؤ او حزررون د آرام پلار ؤ ٤) او آرام د عميناداب پلار ؤ او عميناداب د نحشون پلار ؤ او نحشون د شلمون پلار ؤ ٥) او شلمون د بوغز پلار ؤ چې مور يې راحاب وه او بوغز د عوبيد پلار ؤ چې مور يې روت وه او عوبيد د يسي پلار ؤ ٦) او يسي د داود پاچا پلار ؤ.

داود د سليمان پلار ؤ او د سليمان مور د اوريا پخوانۍ ښځه وه. ٧) او سليمان د رحبعام پلار ؤ او رحبعام د ابيا پلار ؤ او ابيا د آسا پلار ؤ. ٨) آسا د يهوشافاط پلار ؤ او يهوشافاط د يورام پلار ؤ او يورام د عزيا پلار ؤ. ٩) عزيا د يوتام پلار ؤ او يوتام د آحاز پلار ؤ او آحاز د حزقيا پلار ؤ ١٠) او حزقيا د منسي پلار ؤ او منسي د آمون پلار ؤ او آمون د يوشيا پلار ؤ. ١١) يوشيا د يكنيا او دهغه د ورونو پلار ؤ. په دې وخت كې يهوديان بابل ته جلاوطن شوي وو.

١٢) بابل ته د يهوديانو د جلاوطنۍ نه وروسته يكنيا د شالتي بيل پلار ؤ او شالتي بيل د زروبابل پلار ؤ ١٣) او زروبابل د آبيهود پلار ؤ او آبيهود د ايلياقيم او الياقيم د عازور پلار ؤ ١٤) او عازور د صادق پلار او صادق د ياكين او ياكين د ايليهود پلار ؤ ١٥) او ايليهود د العازار پلار او العازار د متان پلار ؤ او متان د يعقوب پلار ١٦) او يعقوب د يوسف پلار ؤ چې يوسف د مريمې مېړه ؤ او مريمې وزېراوه عيسى چې مسيح به يې ورته ويل.

١٧) نو په دې ډول د ابراهيم څخه تر داود پورې خوارلس نسلونه

او د داود څخه بابل ته د يهوديانو د جلاوطني تر وخته پورې
څوارلس نسلونه او د جلاوطني د وخت څخه تر مسيح پورې
څوارلس نسلونه كېږي.

د عيسى زېږېدنه

(لوقا ۲: ۱ - ۷)

۱۸ د عيسى مسيح زېږېدنه داسې وه: كله چې د هغه د مور مريم
كوژدنه د يوسف سره وشوه نو مخكې له دې چې د هغوى واده وشي،
معلومه شوه چې هغه د روح القدس په وسيله اميدواره وه. ۱۹
يوسف چې يو نېك سړى ؤ او نه يې غوښتل چې مريم د خلكو په
مخ كې رسوا شي، نو پرېكړه يې وكړه چې په پټه هغې ته طلاق
وركړي. ۲۰ يوسف لا په دې هكله فكر كاوه چې د څښتن يوه
فرېښته ورته په خوب كې ښكاره شوه او ويې ويل: «اى د داود زويه
يوسفه! د مريم سره د واده كولو نه مه وپرېږه، ځكه چې هغه د روح
القدس په وسيله اميدواره شوې ده. ۲۱ د هغې به زوى وشي او ته
ورباندې عيسى نوم كېږده، ځكه چې هغه به خپل قوم د گناهونو
څخه وژغوري.» ۲۲ دا هرڅه ځكه وشول، ترڅو څه چې څښتن
د خپل پيغمبر په وسيله ويلي وو هغه رښتيا شي: ۲۳ گورئ، يوه
پېغله به اميدواره شي او هغه به يو زوى وزېږوي او هغوى به په هغه
باندې عمانوئيل نوم كېږدي

چې معنى يې ده: «خدای زمونږ سره مل دی.»

۲۴ كله چې يوسف له خوبه راويښ شو نو څنگه چې د څښتن

فربنتې ورته حکم کړی ؤ هماغسې يې وکړل او د مريم سره يې واده وکړ. (۲۵) خو تر هغې پورې چې د هغې زوی پيدا شوی نه ؤ يوسف ورسره يوځای نه شو او يوسف په هغه باندي عیسی نوم کېښود.

د ستورو پېژندونکو راتلل

۲ (۱) عیسی د هیروديس د پاچاهۍ په وخت کې د یهودیې د ولایت د بیت لحم په ښار کې وزېږېده. څه موده وروسته د ختیځ څخه ځینې ستوري پېژندونکي اورشلیم ته راغلل (۲) او پوښتنه یې کوله: «هغه نوی پيدا شوی ماشوم چې د یهودیانو پاچا کېږي چېرته دی؟ مونږ د هغه ستوری چې د لمرخاته له خوا راختلو، لیدلی دی او راغلي یو چې سجده ورته وکړو.» (۳) کله چې هیروديس پاچا دا خبره واورېدله، نو ډېر پرېشانه شو او د اورشلیم ټول خلک هم پرېشانه شول. (۴) هغه ټول مشران کاهنان او د شریعت عالمان راوغوښتل او پوښتنه یې ترې وکړه چې مسیح به په کوم ځای کې نړۍ ته راځي؟ (۵) هغوی وویل: «د یهودیې په بیت لحم کې، ځکه چې یو پیغمبر داسې لیکلي دي: (۶) ای بیت لحمه چې د یهودیې په وطن کې یې! ته د یهودیې د لویو ښارونو څخه هېڅ کم نه یې، ځکه چې په تا کې به یو لارښوونکی راپيدا کېږي چې د شپون په شان به زما د قوم اسرائیلو لارښوونه کوي.»

(۷) نو هیروديس هغه ستوري پېژندونکي په پټه راوغوښتل او د هغوی څخه یې د ستوري د راختلو د ټاکلي وخت په هکله معلومات

تر لاسه کړ. (۸) بیا یې هغوی بیت لحم ته ولېږل او ورته ویې ویل:

«لار شئی او په ډېر غور سره هغه ماشوم ولټوی او کله چې مو پیدا

کړ، نو ما خبر کړی چې زه هم راشم او سجده ورته وکړم.» (۹) کله

چې هغوی د پاچا خبرې واورېدلې، نو په خپله لاره روان شول او

هماغه ستوری چې د لمرخاته خواته یې لیدلی ؤ، ولیده چې د هغوی

خځه مخکې روان ؤ او په هغه ځای باندې ودرېده چې ماشوم

ؤ. (۱۰) کله چې هغوی هغه ستوری ولید، نو ډېر زیات خوشحاله

شول. (۱۱) کله چې هغوی هغه کور ته ورننوتل او هغه ماشوم یې د

خپلې مور مریم سره ولید، نو ورته په سجده پرېوتل او د هغه عبادت

یې وکړ. بیا یې د خپلو کڅوړو خځه سره زر، قیمتي خوشبویی او د

مرکنډ راوویستل او د سوغات په توګه یې هغه ته ورکړل. (۱۲)

خرنګه چې خدای هغوی ته په خوب کې خبرداری ورکړی ؤ چې

بېرته هیروډیس ته لار نه شي، نو په بله لار خپل وطن ته ستانه

شول.

مصر ته تښتېدل

(۱۳) کله چې هغوی لارل نو یوسف ته په خوب کې د څښتن یوه

فرښته ښکاره شوه او ورته ویې ویل: «پاڅپړه، ماشوم او مور یې د

ځان سره واخله او مصر ته وتښته او تر هغې پورې هلته پاتې شه،

ترڅو زه درته ووايم چې راستون شه، ځکه چې هیروډیس به هغه

ماشوم لټوي چې ویې وژني.» (۱۴) نو یوسف پاڅېد او په هماغه

شپه یې ماشوم او د هغه مور د ځان سره واخیستل او مصر ته لارل

(۱۵) او د هیروډیس تر مرګه پورې هلته پاتې شول. نو په دې ډول د

څښتن هغه وينا چې د پيغمبر په وسيله يې کړې وه رښتيا شوه:
«خپل زوی مې د مصر څخه راوغوښت.»

د ماشومانو قتلول

١٦ کله چې هيروديس پوه شو چې ستورو پېژندونکو هغه

تبرايستلی دی، نو سخت په قهر شو او حکم يې وکړ چې د بيت لحم او د هغه شاوخوا سيمو ټول هلکان چې د دوه کالو او يا د هغې څخه

کم عمر ولري، ووژني. او دا کار يې د هغو ستورو پېژندونکو د معلوماتو له مخې چې هغه ستوری به څه وخت ښکاره کيږي، وکړ.

١٧ نو په دې ډول کومې خبرې چې خدای د خپل پيغمبر ارميا په

وسيله کړې وې هغه رښتيا شوې. ١٨ «په رامه کې يو اواز واورېدل

شو، د ژړا او لوی ماتم اواز. راحيل په خپلو ماشومانو باندې ژاړي او تسلي نه مني، ځکه چې هغوی مړه شوي دي.»

د مصر څخه بېرته راستنېدل

١٩ نو د هيروديس له مرگ څخه وروسته د څښتن فرښته په مصر

کې يوسف ته په خوب کې ښکاره شوه او ورته ويې ويل: ٢٠

«پاڅپره، ماشوم او د هغه مور درسره واخله او د اسراييلو وطن ته

لاړ شه، ځکه کومو خلکو چې غوښتل هغه ماشوم ووژني، هغه مړه

شوي دي.» ٢١ نو هغه پاڅېد او ماشوم او د هغه مور يې د ځان

سره واخيستل او د اسراييلو وطن ته لاړل. ٢٢ خو کله چې يوسف

واورېدل چې آرکلاؤس د خپل پلار هيروديس په ځای د يهوديې

پاچا شوی دی، نو هلته د تللو څخه ووېرېد، خو څرنگه چې په

خوب کې هغه ته خبرداری ورکړل شوی ؤ نو د جلیل سیمې ته لاړ،
(۲۳) او د ناصري په نوم په یو ښار کې اوسېده. نو په دې ډول د
پیغمبرانو هغه وینا رښتیا شوه چې ویلي یې وو: «هغه ته به ناصري
ویل کیږي.»

د تعمید غسل ورکوونکي یحیی وعظ

(مرقوس ۱: ۸-۱ او لوقا ۳: ۱-۱۸ او یوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

۳ (۱) په هغو ورځو کې تعمید غسل ورکوونکی یحیی راغی او د
یهودیی په دښته کې یې وعظ کاوه او ویل یې: (۲) «توبه وباسئ،
ځکه چې اسماني پاچاهي نژدې ده.» (۳) دا هغه څوک دی چې
اشعیا نبي د هغه په هکله خبرې کړې او ویلي یې وو: یو څوک په
دښته کې نارې وهي: «د خښتن دپاره لاره تیاره کړئ، لاره ورته
سمه کړئ.»

(۴) یحیی داسې کالي اغوستل چې د اوبښ د وړیو څخه جوړ شوي
وو او د څرمنې کمر بند به یې له ملا تړلو او ملخان او ځنگلي شات
به یې خوراک ؤ. (۵) خلک به د اورشلیم او ټولې یهودیې او د
اردن سیند ته د نژدې سیمو څخه هغه ته راتلل. (۶) هغوی به په
خپلو گناهونو اقرار کاوه او د اردن په سیند کې یې د یحیی په لاس د
تعمید غسل اخیستلو.

(۷) خو کله چې یحیی ولیدل چې ډېر فریسيان او صدوقیان د
تعمید غسل د اخیستلو دپاره راځي، نو هغوی ته یې وویل: «ای د

مارانو بچيانو! تاسو ته چا خبرداري درکړې دی چې د راتلونکي غضب څخه وتښتئ؟ (۸) نو بيا داسې کارونه وکړئ چې دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. (۹) د خپلو ځانونو سره داسې مه وایئ چې په مونږ به هېڅ هم نه کيږي، ځکه چې ابراهيم زموږ نيکه دی. زه تاسو ته وایم چې خدای کولای شي د دې تېرو څخه هم ابراهيم ته اولادونه پيدا کړي. (۱۰) همدا اوس د ونو بېخونو ته تېر نيول شوی دی او هره ونه چې بڼه مېوه نه نيسي هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي. (۱۱) زه تاسو ته د توبې ويستلو په خاطر په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم، خو زما څخه وروسته چې څوک راروان دی، هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه د هغه د خپليو د راپورته کولو لایق هم نه يم. هغه به تاسو ته په روح القدس او اور د تعمید غسل درکړي. (۱۲) هغه خپله ښاخې په لاس کې نيولې ده او په هغې باندې به خپل درمند پاکوي. غنم به په گودام کې ټولوي، خو بوس به په هغه اور کې سوځوي چې هېڅکله نه مړ کيږي.»

عیسی د تعمید غسل اخلي

(مرقوس ۱: ۹ - ۱۱ او لوقا ۳: ۲۱ - ۲۲)

(۱۳) بيا عیسی د جلیل څخه د اردن سیند ته راغی ترڅو د یحیی په لاس د تعمید غسل واخلي. (۱۴) یحیی کوبښن وکړ چې هغه د دې کار نه منع کړي او ورته ویې ويل: «زه باید ستا په لاس د تعمید غسل واخلم، خو ته ماته راځې؟» (۱۵) خو عیسی په ځواب کې وويل: «پرېږده چې اوس همداسې وشي، ځکه چې دا زموږ دپاره بڼه ده چې د خدای رضا پوره کړو.» بيا یحیی ومنله. (۱۶) او کله

چې عیسی د تعمید غسل واخیست، نو سمدلاسه د اوبو څخه راووت. بیا د اسمان دروازه پرانیستل شوه او هغه د خدای روح ولیده چې د کوترې په شکل رانازل شو او په هغه باندې کښېناست. (۱۷)

بیا د اسمان څخه یو اواز راغی او ویې ویل: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله یم.»

د عیسی ازمايښت

(مرقوس ۱: ۱۲-۱۳ او لوقا ۴: ۱-۱۳)

۴ (۱) بیا روح القدس عیسی دښتې ته بوتله چې د شیطان له خوا وازمایل شي. (۲) عیسی څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې روژه ونيوله او په پای کې وږی شو. (۳) بیا شیطان ورنژدې شو او ورته ویې ویل: «که ته د خدای زوی یې، نو دې تیرو ته ووايه چې په ډوډۍ باندې بدلې شي.» (۴) خو عیسی په ځواب کې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «انسان یوازې په ډوډۍ نه، بلکې په هرې یوې خبرې باندې ژوندی دی چې د خدای د خولې څخه راوځي.»

(۵) بیا شیطان هغه سپېڅلي ښار یعنی اورشلیم ته بوتله او د خدای د کور په مناره باندې یې ودراره (۶) او ورته ویې ویل: «که ته د خدای زوی یې، نو خپل ځان ښکته وغورځوه، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «هغه به ستا دپاره فرښتو ته حکم وکړي او هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو پښه دې په تیره ونه لگېږي.»

٧ عیسیٰ ځواب ورکړ: «همدارنگه د خدای په کلام کې لیکل

شوي دي: «خپل څښتن خدای مه ازمایئ.»»

٨ بیا شیطان هغه یو ډېر لوړ غره ته وخپړاوه او د نړۍ ټولې

پاچاهۍ او د هغوی شان او شوکت یې ورته وښود (٩) او ورته ویې

ویل: «که ته ماته سجده وکړې او زما عبادت وکړې نو دا ټول به تاته

درکړم.» (١٠) بیا عیسیٰ هغه ته وویل: «ورک شه شیطان! ځکه چې

د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «خپل څښتن خدای ته عبادت

کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.»»

١١ نو شیطان هغه پرېښود او فرښتې د هغه په خدمت کې حاضرې

شوې.

عیسیٰ په جلیل کې خپل کار پیل کوي

(مرقوس ١: ١٤-١٥ او لوقا ٤: ١٤-١٥)

١٢ کله چې عیسیٰ واورېدل چې یحییٰ په زندان کې اچول شوی

دی، نو هغه جلیل ته لاړ. (١٣) هغه په ناصري کې پاتې نه شو او

کپرناحوم ته چې د جلیل د درياب په غاړه د زبولون او نفتالي په

سیمه کې پروت دی، لاړ او هلته پاتې شو، (١٤) ترڅو هغه خبرې

چې خدای د اشعیا نبي په وسیله کړې وې رښتیا شي:

١٥ د زبولون او نفتالي سیمې د درياب په غاړه

او د اردن د سیند بلې غاړې ته پرتې دي.

يعنې جليل هغه ځای چې غير يهوديان په کې اوسېږي.

①٦ کوم خلک چې په تيارو کې اوسېږي

هغوی به يوه لويه رڼا وويني

او په هغو خلکو باندې به چې د مرگ په سيوري کې اوسېږي

د سهار رڼايي وځلېږي.

①٧ د هماغه وخت نه عيسی دا وعظ پيل کړ: «توبه گار شئ، ځکه

چې اسماني پاچاهي رانژدې شوې ده.»

عيسی څلورو ماهي نيوونکو ته بلنه ورکوي

(مرقوس ١: ١٦ - ٢٠ او لوقا ٥: ١١ - ١١)

①٨ کله چې عيسی د جليل د درياب په غاړه گرځېده، نو دوه

ورونه يې وليدل چې يو يې شمعون ؤ چې د پطروس په نوم هم

يادېده او بل د هغه ورور اندرياس ؤ. هغوی په درياب کې جال

اچاوه ځکه چې هغوی ماهي نيوونکي وو. ①٩ عيسی هغوی ته

وويل: «ما پسې راځئ او زه به تاسو ته وښاييم چې څنگه د ماهيانو

په ځای انسانان ونيسئ.» ②٠ هغوی سمدلاسه خپل جالونه

پرېښودل او هغه پسې روان شول. ②١ عيسی له هغه ځای څخه

روان شو او دوه نور کسان يې وليدل چې سره وروڼه وو چې يعقوب

او يوحنا نومېدل او د زبدي زامن وو. هغوی د خپل پلار سره په

کشتی کې جالونه تيارول. عيسی هغوی راوغوښتل ②٢ هغوی

سمدلاسه خپل پلار او کشتی پرېښودل او د هغه پسې روان شول.

عیسی تعلیم ورکوي، وعظ کوي او ناروغانو ته شفا ورکوي
(لوقا ۶: ۱۷ - ۱۹)

٢٣ عیسی په ټول جلیل کې گرځېده، د هغوی په کنیسو کې یې
تعلیم ورکاوه او د خدای د پاچاهۍ زېږی یې خپراوه او خلکو ته یې
د هر ډول ناروغیو او رنځونو څخه شفا ورکوله. ٢٤ نو هغه په ټوله
سوریه کې مشهور شو او خلکو به ټول ناروغان چې په ډول ډول
ناروغیو او دردونو باندې اخته وو او هغه خلک چې پېریانو نیولي
وو، میرگیو نیولي وو او یا ګوډان او شلان وو، هغه ته راوستل او هغه
به روغول. ٢٥ گڼ شمېر خلک د جلیل، دکاپولس، اورشلیم،
یهودیې او د اردن د سیند د بلې غاړې د سیمې خلک ورپسې روان
شول.

د غره په سر باندې وعظ

٥ ١ کله چې عیسی د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو غره ته وخوت
او هلته کښېناست. شاگردان یې ورته راغلل. ٢ او هغوی ته یې
تعلیم ورکول پیل کړ او ویې ویل:

٣ «بختور دي هغه خلک چې په روحاني توګه غریبان دي،

ځکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

٤ بختور دي هغه خلک چې اوس غمجن دي،

حکله چې هغوی به تسلي ومومي.

٥ بختور دي هغه خلک چې عاجزان دي،

حکله چې هغوی به د حکمې وارثان شي.

٦ بختور دي هغه خلک چې د خدای د رضا د پوره کولو

وړي او تړي دي،

حکله چې هغوی به ماږه شي.

٧ بختور دي هغه خلک چې په نورو باندې رحم کوي،

حکله چې په هغوی به رحم وشي.

٨ بختور دي هغه خلک چې زړونه يې پاک دي،

حکله چې هغوی به خدای وويني.

٩ بختور دي هغه خلک چې سوله راوستونکي دي،

حکله چې هغوی به د خدای زامن وبلل شي.

١٠ بختور دي هغه خلک چې د خدای د رضا د پوره کولو

په خاطر خورول کيږي،

ځکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

۱۱) بختور یی تاسو چې زما په خاطر خلک درته ښکنځل کوي،
خوروي مو او ستاسو په هکله داسې بدې خبرې کوي چې هغه
دروغ وي. ۱۲) خونښ او خوشحاله اوسئ، ځکه چې په اسمان کې
ستاسو دپاره لوی اجر دی. ستاسو څخه مخکې هم هغوی په همدې
ډول پیغمبران خورولي وو.

تاسو د دې دنیا مالګه او رڼا یی

(مرقوس ۹: ۵۰ او لوقا ۱۴: ۳۴ - ۳۵)

۱۳) تاسو د نړۍ دپاره مالګه یی، خو که مالګه خپل خوند له لاسه
ورکړي، نو هغه به څنګه بېرته خپل خوند پیدا کړي؟ د هغې څخه
نور هېڅ کار نه اخیستل کيږي، بې له دې چې لېرې وغورځول شي او
خلک یې تر پښو لاندې کړي.

۱۴) تاسو د نړۍ دپاره رڼا یی. کوم ښار چې په غره باندې جوړ
شوی وي هغه پتېدلی نه شي. ۱۵) هېڅوک څراغ د دې دپاره نه
بلوي چې هغه د کوم لوبښي لاندې کېږدي چې پټ شي، بلکې هغه په
څراغدان باندې ږدي چې د کور ټولو خلکو ته رڼا ورکړي. ۱۶)
پرېږده چې ستاسو رڼا په خلکو باندې همداسې وځلېږي، ترڅو
ستاسو نېک کارونه وويني او ستاسو پلار ته چې په اسمان کې دی
جلال ورکړي.

د شريعت په هکله تعليم

١٧) داسې فکر مه کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې شريعت او د پيغمبرانو ليکنې باطلې کړم. د هغو د باطل کولو دپاره نه يم راغلی بلکې د هغو د پوره کولو دپاره راغلی يم. ١٨) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان موجود وي، نو د شريعت يو ډېر وړوکی ټکی به هم له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا هرڅه سرته ونه رسېږي. ١٩) که چېرې څوک د دې حکمونو څخه يو ډېر وړوکی حکم هم مات کړي او نورو ته هم تعليم ورکړي چې همداسې وکړي، نو په اسماني پاچاهۍ کې به ډېر کوچنی مقام ولري، خو څوک چې په هغو حکمونو باندې عمل وکړي او نورو ته هم تعليم ورکړي چې همداسې وکړي، نو هغه به په اسماني پاچاهۍ کې لوړ مقام ولري. ٢٠) زه تاسو ته دا وایم تر هغې پورې چې تاسو د خدای د رضا په پوره کولو کې د فریسيانو او د شريعت د عالمانو څخه بهتر ونه اوسئ، نو هېڅکله به په اسماني پاچاهۍ کې وردننه نه شی.

د قهر په هکله تعليم

٢١) تاسو اورېدلي دي چې زمونږ نیکونو ته ویل شوي وو: «قتل مه کوئ.» که څوک قتل وکړي، نو هغه به تر محاکمې لاندې نیول کیږي. ٢٢) خو زه تاسو ته وایم چې که چېرې څوک خپل ورور باندې په قهر شي، نو هغه به محاکمه کیږي. که څوک خپل ورور ته سپکاوی وکړي، نو هغه به شورا ته د محاکمې دپاره بیول کیږي. که هغه ورته

ووايي چې ته کم عقل يې، نو هغه به د دوزخ اور ته ځي. (۲۳) که چېرې ته د قرباني ځای ته کوم نذر راوړې او هلته در په یاد شي چې ورور دې درڅخه خفه دی، (۲۴) نو خپل نذر دې د قرباني په ځای کې پرېږده او لاړ شه لومړی خپل ورور پخلا کړه او بیا راشه او خپل نذر دې وړاندې کړه. (۲۵) کله چې د خپل مدعي سره محکمې ته روان يې، نو په لاره کې ورسره روغه جوړه وکړه، هسې نه چې هغه دې قاضي ته په لاس ورکړي او قاضي به دې پولیس ته وسپاري او ته به په زندان کې واچول شي. (۲۶) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې تر هغې به خلاص نه شي ترڅو پورې چې دې د خپل جیب وروستنی روپی نه وي ورکړې.

د زنا نه کولو په هکله تعلیم

(۲۷) تاسو اورېدلي دي چې داسې ویل شوي دي: «زنا مه کوی.»
 (۲۸) خو تاسو ته وایم چې که یو سړی کومې بڼې ته په بد نیت وگوري، نو په زړه کې یې د هغې سره زنا کړې ده. (۲۹) که چېرې ستا بڼې سترگه ستا د گناهکارېدلو سبب شي، نو هغه وباسه او لېرې یې وغورځوه. ځکه چې ستا دپاره به دا بڼه وي چې د خپل بدن یو اندام له لاسه ورکړې، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته وغورځول شي. (۳۰) که چېرې ستا بڼې لاس ستا د گناه سبب شي، نو هغه پرې کړه او لېرې یې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا بڼه وي چې د خپل بدن یو اندام له لاسه ورکړې، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته لاړ شي.

د طلاق په هکله تعلیم

(متي ۱۹: ۹ او مرقوس ۱۰: ۱۱ - ۱۲ او لوقا ۱۶: ۱۸)

﴿۳۱﴾ همدارنگه ویل شوي دي: «کله چې څوک خپلې ښځې ته طلاق ورکوي، نو باید هغې ته طلاقنامه ورکړي.» ﴿۳۲﴾ خو زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله ښځه د زنا کولو نه پرته په کوم بل دلیل طلاقه کړي، نو د هغې څخه زنا کاره جوړوي او هرڅوک چې د داسې ښځې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي.

د قسم خوړلو په هکله تعلیم

﴿۳۳﴾ همدارنگه تاسو اورېدلي دي چې په پخوا زمانه کې خلکو ته ویل شوي وو: «خپل قسم مه ماتوی، خو د څښتن په نوم مو چې کوم قسم خوړلی دی هغه سرته ورسوی.» ﴿۳۴﴾ خو زه تاسو ته وایم چې هېڅکله قسم مه خورئ، نه په اسمان ځکه چې هغه د خدای تخت دی، ﴿۳۵﴾ نه په ځمکه ځکه چې دا د هغه د پښو اینودلو چوکۍ ده، نه په اورشلیم ځکه چې دا د لوی پاچا ښار دی. ﴿۳۶﴾ همدارنگه مه په خپل سر قسم خورئ ځکه چې تاسو نه شی کولای د هغه یو ویښته هم تور یا سپین کړئ. ﴿۳۷﴾ ستاسو «هو» دې «هو» وي او «نه» مو «نه» وي. د دې نه زیات د شیطان کار دی.

د بدل نه اخیستلو په هکله تعلیم

(لوقا ۶: ۲۹ - ۳۰)

﴿۳۸﴾ تاسو اورېدلي دي چې ویل شوي دي: «د سترگې په بدل کې

سترگه او د غابن په بدل کې غابن. ٤٠ (٣٩) خو زه تاسو ته وایم
 څوک چې درسره بدي کوي، نو ته ترې بدل مه اخله. که څوک درته
 په بني مخ خپره درکړي، نو کينې مخ دې هم ورته ورواړوه. ٤٠ (٤٠) که
 چېرې څوک ستا په کميس باندې دعوه وکړي نو خپله چينه هم ورته
 ورکړه. ٤١ (٤١) که چېرې څوک تا دې ته مجبور کړي چې يونيم
 كيلومتر ورسره لاړ شي، نو درې كيلومتره ورسره لاړ شه. ٤٢ (٤٢) که
 څوک درڅخه کوم څه وغواړي نو هغه ورته ورکړه او څوک چې
 درڅخه پور غواړي، نو انکار ورته مه کوه.

د دبنمن سره مينه کول

(لوقا ٦: ٢٧ - ٢٨، ٦: ٣٢ - ٣٦)

٤٣ (٤٣) تاسو اورېدلي چې ويل شوي دي: «د خپلو گاونډيانو سره مينه
 کوئ او د خپل دبنمن څخه کرکه کوئ.» ٤٤ (٤٤) خو زه تاسو ته وایم
 چې د خپلو دبنمنانو سره مينه کوئ او څوک چې تاسو ځوروي، د
 هغوی دپاره دعا کوئ. ٤٥ (٤٥) نو په دې به تاسو د خپل اسماني پلار
 زامن شئ، ځکه چې هغه په بدو او بنو خلکو باندې يوشان لمر
 راخېژوي او په نېکو او بدو خلکو باندې يوشان باران وروي. ٤٦ (٤٦)
 که تاسو يوازې د هغو خلکو سره مينه کوئ چې ستاسو سره مينه
 کوي، نو په دې کې به تاسو ته څه اجر وي؟ ايا ماليه ټولونکي
 همداسې نه کوي؟ ٤٧ (٤٧) که چېرې تاسو يوازې په خپلو ورونو سلام
 اچوئ، نو د نورو سره ستاسو فرق څه دی؟ ايا کافران همداسې نه
 کوي؟ ٤٨ (٤٨) نو تاسو بايد کامل اوسئ لکه څنگه چې ستاسو اسماني
 پلار کامل دی.

۶ (۱) پام کوی چې د خپلې ديندارۍ کارونه د دې دپاره د خلکو په مخکې ونه کړی چې نور يې وويني، که داسې وکړی، نو د اسماني پلار له خوا به ستاسو دپاره هېڅ اجر نه وي. (۲) کله چې چاته خيرات ورکوی، نو سرنی مه وهی چې خلک پرې خبر شي لکه څنگه چې منافقان يې په کنيسو او کوڅو کې کوي، ترڅو خلک يې صفتونه وکړي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. (۳) خو کله چې خيرات ورکوی، نو هغه داسې ورکړی چې چپ لاس مو خبر نه شي چې بني لاس مو څه کوي. (۴) نو خپل خيرات پټ ورکړی بيا به ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته اجر درکړي.

د دعا په هکله تعليم

(لوقا ۱۱: ۲-۴)

(۵) کله چې دعا کوی، نو د منافقانو په شان مه اوسئ. هغوی دا خوبوي چې په کنيسو او د کوڅو په غاړه ودریږي او دعا وکړي، ترڅو خلک هغوی وويني. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. (۶) خو کله چې تاسو دعا کوی، نو خپلې کوتې ته ننوځی، دروازه بنده کړی او د خپل نه لیدونکي اسماني پلار په حضور کې دعا وکړی او ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته به اجر درکړي.

(۷) تاسو په خپلو دعاگانو کې د کافرانو په شان بې معنی کلیمې مه

تکراروی. هغوی فکر کوي چې ددوی دا اوږدې اوږدې دعاگانې به قبولې شي. (۸) د هغوی په شان مه کېږئ، ځکه چې ستاسو پلار د مخکې نه ستاسو د اړتیاوو څخه چې تاسو ورته سوال کوئ، خبر دی. (۹) نو بیا داسې دعا وکړئ:

«ای زمونږ اسماني پلاره،

ستا نوم دې پاک وي،

(۱۰) ستا پاچاهي دې راشي.

ستا اراده دې په ځمکه هم پوره شي

لکه څنګه چې په اسمان کې پوره کېږي.

(۱۱) مونږ ته خپل ورځنی رزق همدا نن راکړه.

(۱۲) زمونږ گناهونه وبخښه،

لکه څنګه چې مونږ هم هغه خلک بخښو

چې زمونږ په وړاندې گناه کوي.

(۱۳) مونږ په ازمايښت کې مه اچوه، خو مونږ د شیطان د بدې نه

وساته،

[ځکه چې پاچاهي، قدرت او لويي به تل تر تله ستا وي.]

١٤) كه چپرې تاسو هغه خلك وبخښئ چې ستاسو په وړاندې يې گناه كړې ده، نو ستاسو اسماني پلار به هم تاسو وبخښي. (١٥) خو كه چپرې تاسو د نورو گناهونه ونه بخښئ، نو ستاسو اسماني پلار به هم ستاسو گناهونه ونه بخښي.

د روژې په هكله تعليم

١٦) كله چې روژه نيسي، نو د منافقانو په شان خپل ځانونه غمجن مه بنايئ، ځكه چې هغوی خپلې خپرې داسې بدلوي چې نور خلك يې وويني چې دوی روژه نيولې ده. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه كړی دی. (١٧) خو كله چې ته روژه نيسي، نو خپل سر غوړوه او خپل مخ دې وينځه، (١٨) ترڅو نور خلك پوه نه شي چې تا روژه نيولې ده، يوازې ستا اسماني پلار به چې څوك يې ليدلی نه شي درباندي پوه شي او ستا اسماني پلار چې د پتو كارونو څخه خبر دی تاته اجر دركړي.

د اسمان خزاني

(لوقا ١٢: ٣٣ - ٣٤)

١٩) د خپلو ځانونو دپاره د ځمكې په مخ خزاني مه ذخيره كوي، يعنې په كوم ځای كې چې چينجي او زنگ يې له منځه وړي او غله ورپسې دپوالونه سوري كوي او هغه غلا كوي. (٢٠) د هغې په ځای د خپلو ځانونو دپاره په اسمان كې خزاني ذخيره كړئ چې چينجي او

زنگ يې له منځه نه شي وړلی او نه غله ورپسې دپوالونه سوري
کولای شي چې هغه غلا کړي. (۲۱) ځکه په هرځای کې چې ستا
خزانه وي نو هلته به ستا زړه هم وي.

د بدن خراغ

(لوقا ۱۱: ۳۴ - ۳۶)

(۲۲) سترگې د بدن خراغ دی. که سترگې دې روغې وي، نو ټول
بدن به دې روښانه وي، (۲۳) خو که سترگې دې روغې نه وي، نو
ټول بدن به دې په تیاره کې وي. نو که چېرې هغه رڼا چې په تا کې
ده هغه تیاره شي، نو دا به خومره لویه تیاره وي!

خدای او شتمني

(لوقا ۱۶: ۱۳، ۱۲: ۲۲ - ۳۱)

(۲۴) هېڅوک نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه
چې یا خو به د یو څخه کرکه کوي او د بل سره مینه او یا به یو ته
وفادار وي او بل ته به په بده سترگه گوري. تاسو نه شی کولای چې
هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پیسو.

اندېښنه مه کوئ

(۲۵) نو له دې امله تاسو ته وایم چې د خپل ژوند دپاره اندېښنه مه
کوئ چې څه به خورئ او څه به خښئ او نه د خپل بدن په هکله
چې څه شی به اغوندئ. ایا ژوند د خوراک څخه او بدن د کالیو

څخه مهم نه دی؟ (۲۶) د هوا مرغانو ته وگورئ، هغوی نه څه کړي
 او نه څه رېږي او نه څه په گودام کې ذخیره کوي، خو بیا هم ستاسو
 اسماني پلار هغوی ته روزي رسوي. ایا تاسو د هغو څخه ډېر
 ارزښت نه لرئ؟ (۲۷) ایا په تاسو کې څوک کولای شي چې په
 اندېښنو سره د خپل عمر یو ساعت هم زیات کړي؟ (۲۸) نو بیا ولې
 د خپلو کالیو دپاره اندېښنه کوئ؟ ځنګلي گلانو ته وگورئ چې څنګه
 لویږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځان دپاره کالي جوړوي. (۲۹)
 بیا هم زه تاسو ته وایم چې حتی سلیمان پاچا هم د خپل ټول شان او
 شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلي کالي نه وو اغوستي. (۳۰)
 خو که چېرې خدای د صحرا وایو ته چې نن دلته دي او سبا په
 تنور کې اچول کېږي داسې کالي ورکولای شي، ستاسو ایمان ولې
 دومره کمزوری دی؟ ایا هغه به تاسو ته د هغو څخه ښه کالي در نه
 کړي؟ (۳۱) نو اندېښنه مه کوئ او مه وایئ: «مونږ به څه خورو؟ څه
 به څښو؟ او څه به اغوندو؟» (۳۲) ځکه چې بې ایمانه خلک د دې
 ټولو شیانو په هکله اندېښنه کوي، خو ستاسو اسماني پلار پوهیږي
 چې تاسو دې ټولو شیانو ته اړتیا لرئ. (۳۳) خو لومړی د خدای د
 پاچاهۍ او د هغه د رضا د پوره کولو کوښښ وکړئ، نو بیا به دا ټول
 شیان هم تاسو ته درکړل شي.

(۳۴) نو د سبا دپاره اندېښنه مه کوئ، ځکه چې د سبا اندېښنې د
 سبا دپاره دي. د نن ورځې ستونزې د نن دپاره بس دي.

د نورو په هکله قضاوت کول

(لوقا ۶: ۳۷ - ۳۸، ۶: ۴۱ - ۴۲)

۷ (۱) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، ترڅو تاسو تر قضاوت

لاندې ونه نیول شی. (۲) ځکه لکه څنګه چې تاسو نور خلک

ملامتوئ، نو تاسو به هم ملامته کړای شی. په هره پیمانۀ چې تاسو

یې ورکوئ، نو په هماغه پیمانۀ به تاسو ته هم درکړل شي. (۳) ته

ولې د خپل ورور په سترګه کې خسنی لیدلی شي، خو په خپله سترګه

کې غټ لرګی لیدلی نه شي؟ (۴) یا ته څنګه خپل ورور ته ویلی

شي چې اجازه راکړه ستا د سترګې نه خسنی راوباسم، حال دا چې

ستا په خپله سترګه کې لرګی دی؟ (۵) ای منافقه، لومړی د خپلې

سترګې نه لرګی وباسه، نو بیا به ستا سترګې هم وغړیږي چې د خپل

ورور د سترګې نه خسنی وباسې.

۶ (۶) سپي ته سپېڅلي شيان مه ورکوئ او خپلې مرغلرې خوګانو ته

مه وراچوئ، هسې نه چې هغه تر پښو لاندې کړي او بېرته راوگرځي

او په تاسو باندې حمله وکړي.

وغواړئ، ولټوئ او وټکوئ

(لوقا ۱۱: ۹ - ۱۳)

۷ (۷) وغواړئ، نو تاسو ته به درکړل شي. ولټوئ نو پیدا به یې کړئ.

وټکوئ نو دروازه به درته خلاصه شي. (۸) ځکه هرڅوک چې څه

وغواړي، نو لاسته به یې راوړي او څوک یې چې ولټوي، نو پیدا به

یې کړي او څوک چې دروازه وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. (۹)

ايا په تاسو کې داسې څوک شته چې زوی يې ورڅخه ډوډی
 وغواړي او هغه ورته تېره ورکړي؟ (۱۰) او يا ورڅخه ماهي
 وغواړي او هغه ورته مار ورکړي؟ (۱۱) نو تاسو چې بد خلک يئ،
 په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه بڼه شيان ورکړئ، نو
 ستاسو اسماني پلار به څومره بڼه شيان هغو خلکو ته ورکړي چې
 ورڅخه ويې غواړي! (۱۲) د نورو سره داسې چلند کوئ لکه څنگه
 چې تاسو يې د هغوی څخه غواړئ. دا هغه څه دي چې تورات او د
 پيغمبرانو ليکنې يې وايي.

تنګه دروازه

(لوقا ۱۳: ۲۴)

(۱۳) په تنګه دروازه ننوځئ، ځکه کومه دروازه چې لويه ده او هغه
 لاره چې اسانه ده هغه د تباهي خواته ځي او کوم خلک چې په دې
 لاره ځي هغه زيات دي. (۱۴) خو کومه دروازه چې د تلپاتي
 ژوندون خواته ځي هغه تنګه او لاره يې سخته ده او د هغې
 موندونکي هم لږ دي.

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۶: ۴۳-۴۴)

(۱۵) د جعلي پيغمبرانو سره احتياط کوئ، هغوی د پسونو په شکل
 کې تاسو ته راځي، خو په حقيقت کې د اړونکي لېوان دي. (۱۶) تاسو
 به هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ. ايا د اغزو څخه څوک انگور
 يا انځر راټولولی شي؟ (۱۷) نو هر هره بڼه و نه بڼه مېوه نيسي او خرابه

ونه خرابه مېوه نيسي. (۱۸) بڼه و نه خرابه مېوه نه شي نيولى او نه خرابه و نه بڼه مېوه نيولى شي. (۱۹) کومه و نه چې بڼه مېوه نه نيسي، نو هغه و نه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي. (۲۰) په دې ډول به تاسو هغوى د خپلو عملونو څخه وپېژنئ.

زه تاسو هېڅ نه پېژنم

(لوقا ۱۳: ۲۵ - ۲۷)

(۲۱) هر هغه څوک چې ماته باداره، باداره ووايي د خداى په

پاچاهۍ کې به وردننه نه شي، خو يوازې هغه خلک به دننه شي چې

زما د اسماني پلار اراده پوره کوي. (۲۲) د اخرت په ورځ به ډېر

ماته وایي: «ای باداره، ای باداره، ایا ستا په نوم مونږ پېشگويي نه وه

کړې؟ ایا ستا په نوم مو پېريان نه وو ويستلي؟ ایا ستا په نوم مو

ډېرې معجزې و نه بنودلې؟» (۲۳) بيا به زه هغوى ته په بڼکاره

ووايم: «ای بدکارانو، زه تاسو هېڅ نه پېژنم، زما د مخې نه لېرې شئ.»

پوه او ناپوه گلکاران

(۲۴) نو هر څوک چې زما دا خبرې اوري او عمل ورباندې کوي هغه

د هغه پوه سړي په شان دی چې خپل کور يې په تيرو باندې جوړ

کړی و، (۲۵) چې باران وشو او سپلاډ راغی او سخت توفان په هغه

کور باندې راغی، خو هغه راونه غورځېده، ځکه چې تهداب يې په

تيرو باندې ايښودل شوی و. (۲۶) خو هر څوک چې زما خبرې

واوري او عمل ورباندې و نه کړي، نو هغه د هغه ناپوه سړي په شان

دی چې خپل کور يې په شگو باندې جوړ کړی و، (۲۷) او کله چې

باران وشو او سېلاب راغی او سخت توفان په هغه کور باندې راغی،
نو هغه راوغورخېد او بیخي وړان شو.»

٢٨ کله چې عیسی دا خبرې پای ته ورسولې، نو خلک د هغه
تعلیم ته حیران پاتې شول، ٢٩ ځکه چې هغه د شریعت د عالمانو
په شان نه بلکې په پوره اختیار سره هغوی ته تعلیم ورکاوه.

عیسی یو جذامي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۴۰ - ۴۵ او لوقا ۵: ۱۲ - ۱۶)

١ کله چې عیسی د غره نه رابنکته شو، نو گڼ شمېر خلک
ورپسې روان شول. ٢ په دې وخت کې یو جذامي سړی هغه ته
راغی او د هغه په پنبو کې پرپوت او ویې ویل: «بناغلیه، که ته
وغواړې نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» ٣ عیسی خپل
لاس وراوږد کړ او په هغه باندې یې کېښود او ویې ویل: «زه غواړم،
پاک او روغ شه» او هغه سمدلاسه د جذام څخه پاک او روغ شو.
٤ بیا عیسی هغه ته وویل: «گوره چې په دې هکله هېچا ته څه
ونه وایې، خو لار شه او خپل ځان کاهن ته وروښایه او کومه قرباني
چې موسی یې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته
ثابته شي چې ته روغ شوی یې.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(لوقا ۷: ۱ - ۱۰)

٥ کله چې عیسی د کپرناحوم ښار ته ورغی، نو یو رومي

منصبتار ورته راغی او هغه ته یې زاري وکړه، (۶) او ورته ویې ویل: «ای بناغلیه، زما یو نوکر په کور کې شل پروت دی او ډېر په عذاب دی.» (۷) عیسی وویل: «زه به درشم او هغه به روغ کړم.» (۸) خو هغه منصبتار ورته په ځواب کې وویل: «ای بناغلیه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشې. ته یوازې امر وکړه، نو زما نوکر به روغ شي.» (۹) ځکه چې زه هم د بل چا د امر لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم چې راشه نو هغه راځي او کله چې خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه نو هغه یې کوي.» (۱۰) کله چې عیسی د هغه خبرې واورېدلې نو حیران شو او کوم خلک چې په هغه پسې روان وو، هغوی ته یې وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ما داسې ایمان په اسرايیلو کې هم نه دی لیدلی.» (۱۱) زه تاسو ته وایم چې د ختیځ او لوېدیځ څخه به ډېر خلک راشي او د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره به د اسماني پاچاهۍ په مېلمستیا کې کښېني، (۱۲) خو کوم خلک چې د دې پاچاهۍ دپاره ټاکل شوي وو هغوی به دباندي تیارو ته یعنې هغه ځای ته وغورځول شي چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.» (۱۳) بیا عیسی هغه منصبتار ته وویل: «بېرته خپل کور ته لاړ شه، لکه څنگه چې باور لرې همداسې به وشي.» نو په هماغه ساعت هغه نوکر روغ شو.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۲۹-۳۴ او لوقا ۴: ۳۸-۴۱)

(۱۴) کله چې عیسی د پطروس کور ته ورغی، نو ویې لیدل چې د

پطروس خوانبې د تبې له لاسه پرته وه. (۱۵) د هغې لاس يې ونيوه او تبې هغه پرېښودله. هغه راپاڅېدله او د عیسی خدمت يې پیل کړ. (۱۶) کله چې ماښام شو، نو خلکو هغه ته ډېر داسې کسان راوستل چې پېریانو نیولي وو او په یو حکم يې د هغوی څخه پېریان وویستل او ټول ناروغان يې روغ کړل. (۱۷) په دې ډول د اشعیا نبی هغه وینا رښتیا شوه چې ویلي يې وو:

هغه مونږ له خپلو ناروغيو نه خلاص کړو،

او زموږ کمزوری يې لېرې کړلې.

د عیسی څخه د پیروی کولو بیه

(لوقا ۹: ۱۵۷ - ۶۲)

(۱۸) کله چې عیسی ولیدل چې د خلکو ګڼه ګڼه ورڅخه راچاپېره ده نو خپلو شاګردانو ته يې حکم وکړ چې د جلیل د دریاب بلې غاړې ته لاړ شي. (۱۹) د شریعت یو عالم هغه ته ورغی او ويې ویل: «استاذه! هر چېرته چې ځې زه به درپسې ځم.» (۲۰) عیسی ورته وویل: «ګیدران خپل غارونه لري او مرغان خپلې ځالې، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» (۲۱) یو بل شاګرد ورته وویل: «استاذه، اجازه راکړه چې لومړی لاړ شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» (۲۲) عیسی ځواب ورکړ: «ته ما پسې راځه او پرېږده چې مري خپل مري ښخ کړي.»

عیسی توفان اراموي

(مرقوس ۴: ۳۵ - ۴۱ او لوقا ۸: ۲۲ - ۲۵)

۲۳ عیسی په کشتی کې سپور شو او شاگردان یې هم ورسره روان شول. ۲۴ ناڅاپه په دریاب کې یو سخت توفان راغی او نژدې و چې کشتی د څپو له لاسه ډوبه شي، خو عیسی ویده و. ۲۵ نو شاگردان ورغلل او راوینس یې کړ او ورته ویې ویل: «ای استاذه، مونږ وژغوره. مونږ ډوبیږو.» ۲۶ عیسی ورته وویل: «تاسو ولې دومره وپرېږئ؟ ستاسو ایمان خومره کمزوری دی!» بیا هغه راپاڅېد او باد او د اوبو څپو ته یې حکم وکړ او هغوی بیخي ارام شول. ۲۷ شاگردان حیران شول او ویې ویل: «دا څنگه سړی دی چې باد او څپې یې هم حکم مني؟»

عیسی دوو کسانو ته چې پېریانو نیولي وو شفا ورکوي

(مرقوس ۵: ۱ - ۲۰ او لوقا ۸: ۲۶ - ۳۹)

۲۸ کله چې عیسی د جدریان سیمې ته چې د دریاب په بلې غاړې پرته وه ورسېده، نو د دوو تنو سره چې پېریانو نیولي وو او د هدیرې لڅخه راووتل، مخامخ شو. هغوی دومره خطرناکه وو چې هېچا نه شو کولای په هغه لاره تېر شي. ۲۹ ناڅاپه هغوی چیغې ووهلې: «ای د خدای زوی، مونږ سره څه کار لرې؟ ته د دې دپاره دلته راغلی یې چې مونږ د ټاکل شوي وخت څخه مخکې په عذاب کړې؟» ۳۰ د هغه ځای څخه لږ لږې د خوگانو یوه لویه رمه خرېدله. ۳۱ پېریانو عیسی ته زاري وکړه: «که چېرې ته مونږ شړې، نو د خوگانو هغې

رمې ته مو ولېږه.» (۳۲) عیسی هغوی ته وویل: «لار شی!» نو هغوی راووتل او په خوگانو کې ورننوتل. سمدلاسه د خوگانو ټولې رمې منډه کړه او د کمر د غاړې نه درياب ته ورولوبدل او په اوبو کې ډوبه شوه. (۳۳) د خوگانو ساتونکي وټنډېدل او ښار ته لاړل. خلکو ته یې ټوله کیسه وکړه او هغه څه چې په پېریانو نیولي سړیو باندې تېر شوي وو، ټولو ته وویل. (۳۴) بیا د ښار ټول خلک راووتل چې عیسی وويني او کله یې چې هغه ولید نو زاري یې ورته وکړه چې د دوی د سیمې څخه لار شي.

عیسی یو شل سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۲: ۱-۱۲ او لوقا ۵: ۱۷-۲۶)

۹ (۱) عیسی په کشتۍ کې سپور شو او د دریاب څخه تېر شو او بېرته خپل ښار کپرناحوم ته راغی. (۲) په دې وخت کې څو کسانو یو شل سړي چې په کټ کې پروت و هغه ته راوست. عیسی چې د هغوی ایمان ولیده، نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زویه! ډاډه اوسه، ستا گناهونه وبخښل شول.» (۳) په دې خبرې د شریعت ځینې عالمانو د خپلو ځانونو سره وویل: «دا سړی کفر وایي.» (۴) خو عیسی پوهېده چې د هغوی په زړه کې څه دي او ورته وېې ویل: «ستاسو په زړونو کې ولې داسې بد فکرونه گرځي؟» (۵) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي ستا گناهونه وبخښل شول او یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ (۶) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا واک او اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «پاڅېره، کټ دې واخله او

خپل کور ته لاړ شه.» (۷) هغه پاڅېد او کور ته لاړ. (۸) کله چې خلکو دا پېښه وليدله نو ووپرېدل او د خدای ثنا يې وويله چې انسان ته يې داسې واک او اختيار ورکړی دی.

عیسی لاوي خپل شاگرد ټاکي

(مرقوس ۲: ۱۳-۱۷ او لوقا ۵: ۲۷-۳۲)

(۹) کله چې عیسی له هغه ځای څخه تېرېده، نو په لاره کې يې د متي په نوم یو سړی وليد چې د ماليې راټولولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وويل: «ما پسې راځه.» متي راپاڅېد او په هغه پسې روان شو.

(۱۰) بیا عیسی د متي په کور کې ډوډی ته ناست ؤ چې ډېر مالیه ټولوونکي او نور گناهکاران راغلل او د عیسی او د هغه د شاگردانو سره دسترخوان ته کښېناستل. (۱۱) کله چې فریسيانو دا وليدل، نو د عیسی د شاگردانو نه يې پوښتنه وکړه: «ستاسو استاذ ولې د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو سره يوځای ډوډی خوري؟» (۱۲) عیسی د هغوی خبرې واورېدلې او ويې ويل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري بلکې ناروغان يې لري. (۱۳) لاړ شی او د خدای د کلام د دې لیکنو په معنی باندې ځانونه پوه کړئ: زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه د قربانی وړاندې کول. ځکه چې زه د دې دپاره نه يم راغلی چې پرهېزگاران راوبولم بلکې گناهکاران راوبولم.»

د روژې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۲: ۱۸-۲۲ او لوقا ۵: ۳۳-۳۹)

۱۴) بیا د یحیی شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «ولې

مونږ او فریسیان روژه نیسو او ستا شاگردان یې نه نیسي؟» ۱۵)

عیسی هغوی ته وویل: «ایا دا کېدای شي چې د زوم ملګري دې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي خفه ناست وي؟ بې له شکه چې

نه. خو داسې وخت به راشي چې زوم به د هغوی نه بوتل شي، نو

بیا به روژه نیسي. ۱۶) هېڅوک په زړو کالیو باندې نوی پیوند نه

لګوي. که داسې وکړي نو هغه پیوند به د زړو کالیو څخه راوشلېږي

او له مخکې څخه به یو لوی سوری په کې جوړ شي. ۱۷) او نه هم

څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې اچوي، ځکه که واچول شي،

نو مشکونه شکېږي او شراب ترې تویېږي او مشکونه به له منځه لاړ

شي. خو تازه شراب په نویو مشکونو کې اچول کېږي او په دې ډول

هم شراب او هم مشک دواړه روغ پاتې کېږي.»

یوې بڼې ته شفا ورکول او د یوې مړې انجلی راژوندي

کول

(مرقوس ۵: ۲۱-۴۳ او لوقا ۸: ۴۰-۵۶)

۱۸) عیسی لا دا خبرې کولې چې په دې وخت کې د کنیسي یو

مشر ورته راغی او د هغه په پښو کې پرپوت او ویې ویل:

«همدا اوس زما لور مړه شوه، خو که چېرې ته راشې او خپل لاس

ورباندې کېږدې، نو هغه به ژوندي شي.» ۱۹) عیسی پاڅېد او

ورسره روان شو او شاگردان يې هم ورپسې روان شول. (۲۰) په دې وخت کې يوه بڼځه چې د دولسو کالو راهيسې ورڅخه وينه بهېدله، د شا له خوا راغله او د عيسی لمنې ته يې لاس وروړ. (۲۱) ځکه چې هغې باور درلود چې که زه يوازې د هغه چينې ته هم لاس وروړم نو روغه به شم. (۲۲) عيسی مخ وروړاوه او هغه يې وليدله او ورته ويې ويل: «لورې! ډاډه اوسه، ته خپل ايمان روغه کړې.» او په هماغه ساعت بڼځه روغه شوه. (۲۳) کله چې عيسی د هغه مشر کور ته ورغی او د جنازې دپاره د غم ساز غږوونکي او د خلکو شور يې وليد، (۲۴) نو هغه وويل: «ووځئ، ځکه چې انجلی مړه نه ده، بلکې ويده ده.» نو هغوی وروړې وخنډل. (۲۵) خو کله چې ټول خلک دباندي وويستل شول، نو هغه د انجلی کوټې ته ورننوت، هغه يې له لاسه ونيوله او هغه راپاڅېدله. (۲۶) دا خبر په هغې ټولې سيمې کې خپور شو.

عيسی دوو ږندو ته شفا ورکوي

(۲۷) کله چې عيسی د هغه ځای نه روان شو، نو دوه ږانده ورپسې روان شول او چيغې يې وهلې: «ای د داود زويه، په مونږ رحم وکړه.» (۲۸) کله چې عيسی کور ته دننه شو، نو هغه ږانده ورته راغلل. عيسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ايا تاسو په دې ايمان لرئ چې زه کولای شم تاسو بينا کړم؟» هغوی وويل: «هو، بناغليه!» (۲۹) بيا عيسی د هغوی سترگو ته لاس وروړ او ويې ويل: «څنگه چې ستاسو ايمان دی، نو همداسې دې وشي.» (۳۰) او د هغوی سترگې بينا شوې. عيسی هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړ چې په

دې هکله هېچا ته څه ونه وايي. (۳۱) خو کله چې هغوی لاپل، نو په هغه ټوله سیمه کې یې د هغه په هکله خبر خپور کړ.

عیسی یو ګونګي ته شفا ورکوي

(۳۲) کله چې عیسی او شاگردان یې په وتلو کې وو چې یو سړی یې عیسی ته راوست چې خبرې یې نه شوې کولای ځکه چې پېریانو نیولی و. (۳۲) کله چې عیسی د هغه څخه پېری وویست، نو هغه سړي په خبرو پیل وکړ. خلک ډېر حیران شول او ویې ویل: «په اسراییلو کې هېڅکله همداسې کار نه دی لیدل شوی.» (۳۴) خو فریسیانو وویل: «هغه د پېریانو د مشر یعنی شیطان په مرسته پېریان وباسي.»

عیسی په خلکو باندې رحم کوي

(۳۵) عیسی ښار په ښار او کلي په کلي ګرځېده او د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د اسماني پاچاهۍ زېری یې خپراوه او د خلکو هر ډول ناروغۍ او کمزورتیاوې یې روغولې. (۳۶) کله چې هغه د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېد، ځکه چې هغوی د بې شپونه پسونو په شان پرېشانه او بې وسه وو. (۳۷) بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «فصل ډېر دی، خو مزدوران لږ دي.» (۳۸) نو تاسو د فصل خاوند ته زاري وکړئ چې د خپلو حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېږي.»

د عیسی دولس رسولان

(مرقوس ۳: ۱۳-۱۹ او لوقا ۶: ۱۲-۱۶)

۱۰ عیسی خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې د پېریانو د ویستلو او د هر ډول ناروغیو او کمزورتیاوو د روغولو اختیار ورکړ. (۲) د هغو دولسو رسولانو نومونه دا دي: لومړنی شمعون چې په پطروس مشهور ؤ او ورور یې اندریاس، یعقوب د زبدي زوی او د هغه ورور یوحنا، (۳) فیلیپوس او بارتولما، توما او مالیه ټولوونکی متی، یعقوب د حلفي زوی او تدي، (۴) شمعون سرتېری او یهودا اسخريوتي چې د عیسی سره یې خیانت وکړ.

عیسی خپل دولس رسولان لېري چې خپل کار سرته

ورسوي

(مرقوس ۶: ۷-۱۳ او لوقا ۹: ۱-۶)

(۵) عیسی دا دولس شاگردان د دې لارښوونو سره ولېږل: «د»

غیریهودیانو هېڅ یوې سیمې ته لاړ نه شی او د سامریانو هېڅ ښار ته مه ننوځئ. (۶) خو د هغې په ځای د اسراییلو قوم ته چې د ورک شویو پسونو په شان دي ورشئ (۷) او په لاره کې دا پیغام ورکوئ چې اسماني پاچاهي رانژدې شوې ده. (۸) ناروغان روغ کړئ، مړي راژوندي کړئ، په جذام اخته خلک پاک او روغ کړئ او پېریان وباسئ. تاسو ته وړیا درکړل شوي او وړیا یې ورکړئ. (۹) د ځان سره د سرو زرو، سپینو زرو او مسو سکې مه وړئ، (۱۰) د سفر دپاره کوم خورجین، اضافه کالي، خپلی او امسا مه اخلئ، ځکه چې

مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. (۱۱) کله چې کوم ښار یا کوم کلي ته ننوځي، نو د یو داسې سړي کور ته ورشي چې د ورتلولايق وي او ترڅو پورې چې کوم بل ځای ته ځي نو تر هغه وخته پورې د هغه په کور کې پاتې شي. (۱۲) کوم کور ته چې ننوځي، نو په هغه سلام واچوي. (۱۳) که چېرې د هغه کور خلک ستا د سلام لایق وي نو کومه سوله او سلامتي چې تاسو یې د هغوی دپاره غواړئ هغه به ورباندې پاتې شي، خو که لایق یې نه وي، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۱۴) خو که چېرې څوک تاسو ته هرکلی ونه وایي او یا ستاسو خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو کله چې د هغه کور یا ښار څخه ځي نو د خپلو پښو خاورې وڅنډئ. (۱۵) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم او عموره د ښارونو د خلکو سزا د دی ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

د راتلونکې څوړونې په هکله

(مرقوس ۱۳: ۹-۱۳ او لوقا ۲۱: ۱۲-۱۷)

(۱۶) گورۍ، زه تاسو لکه د پسونو په شان د لېوانو منځ ته لېرم، نو د مارانو په شان هوبښیار او د کوترو په شان بې آزاره اوسئ. (۱۷) پام کوئ چې خلک به تاسو محکمو ته وسپاري او په خپلو کښو کې به مو په دورو باندې ووهي (۱۸) او زما په خاطر به تاسو والیانو او پاچاهانو ته راوستل شي چې د هغوی او غیریهودیانو په مخکې شاهدي ورکړي. (۱۹) خو کله چې هغوی تاسو محکمې ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه وایئ او څنګه به یې وایئ، ځکه چې په هماغه ساعت به تاسو ته وویل شي چې څه

ووايئ. (٢٠) ځکه تاسو چې کومې خبرې کوي هغه به ستاسو خبرې نه وي، بلکې ستاسو د اسماني پلار روح به ستاسو په وسيله خبرې کوي. (٢١) ورور به د ورور سره خيانت وکړي چې ووژل شي او پلار به د خپلو اولادونو سره. اولادونه به د خپلو ميندو او پلرونو په خلاف راپورته شي او د هغوی د مړينې سبب به شي. (٢٢) ټول خلک به زما د نوم په خاطر ستاسو څخه کرکه کوي. خو څوک چې تر اخره ټينگ پاتې شي هغه به خلاصون ومومي. (٢٣) کله چې څوک تاسو په يو ښار کې ځوروي، نو بل ښار ته وتبښتئ. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې مخکې له دې چې د اسرايلو په ټولو ښارونو کې وگرځئ، د انسان زوی به راشي.

(٢٤) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی او نه نوکر د خپل بادار څخه. (٢٥) د يو شاگرد دپاره دا بس دی چې د خپل استاذ په شان شي او نوکر د خپل بادار په شان. که چېرې د کور مشر ته بعلزبول يعنې شيطان وويل شي، نو د هغه د کورنۍ نور غړي به د دې نه هم په خراب نوم ياد کړای شي.

د چا څخه بايد ووپرېږئ

(لوقا ١٢: ٢٢-٧)

(٢٦) نو د هغوی نه مه وپرېږئ، ځکه داسې پټ شی نشته چې

ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې ښکاره به نه شي. (٢٧) څه چې زه تاسو ته په تياره کې وایم، نو تاسو يې په رڼا ورځ اعلان کړئ، کوم څه چې تاسو ته په غوږ کې وويل شي تاسو يې د بام په

سر اعلان کړئ. (۲۸) د هغو خلکو څخه مه وپرېږئ چې بدن وژني خو روح نه شي وژلی. خو د هغه چا څخه ووپرېږئ چې بدن او روح دواړه په دوزخ کې تباہ کولای شي. (۲۹) ایا دوه مرغی په یوه روپۍ نه خرڅېږي؟ خو بیا هم ستاسو د اسماني پلار د رضا څخه پرته یوه هم په ځمکه نه رالویږي. (۳۰) خو ستاسو په هکله باید وویل شي چې ستاسو د سر ویستان هم شمېرل شوي دي. (۳۱) نو بیا مه وپرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ. (۳۲) نو هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې اقرار وکړم چې هغه زما د پیروانو څخه دی. (۳۳) خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې کې د هغه څخه انکار وکړم.

د ایمان په خاطر د ستونزو منل

(لوقا ۱۲: ۵۱-۵۳؛ ۱۴: ۲۶-۲۷)

(۳۴) داسې گومان مه کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم، زه د سولې د راوستلو دپاره نه يم راغلی، بلکې دښمني راولم. (۳۵) زه راغلی يم چې زوی د پلار، لور د مور او انږور د خواښې په خلاف کړم. (۳۶) ستاسو د خپلې کورنۍ غړي به ستاسو دښمنان شي. (۳۷) په چا چې خپل مور او پلار زما څخه زیات گران وي، نو هغه زما لایق نه دی او په چا چې خپله لور او زوی زما څخه دېر گران وي، هغه زما لایق نه دی. (۳۸) څوک چې خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما لایق نه دی.

٣٩) څوک چې کونښن کوي خپل ځان وساتي، نو هغه به له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي هغه به رښتینی ژوند تر لاسه کړي.

اجرونه

(مرقوس ٩: ٤١)

٤٠) څوک چې تاسو قبول کړي، نو زه یې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم. (٤١) هر څوک چې یو پیغمبر په دې خاطر قبول کړي چې هغه پیغمبر دی، نو هغه به د یو پیغمبر اجر ومومي او څوک چې یو نېک سړی په دې خاطر قبول کړي چې هغه نېک سړی دی، نو هغه به د نېک سړي اجر ومومي. (٤٢) هر څوک چې د دې عادي خلکو څخه یوه ته په دې خاطر چې هغه زما د پیروانو څخه دی، یوه پیاله یخې اوبه هم ورکړي نو په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به یې اجره پاتې نه شي.»

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(لوقا ٧: ١١٨ - ٣٥)

١١) کله چې عیسی خپلو دولسو شاگردانو ته دا لارښوونې وکړې، نو له هغه ځای نه روان شو چې د هغې سیمې په نورو ښارونو کې تعلیم ورکړي او وعظ وکړي.

٢) کله چې یحیی په زندان کې د مسیح د کارونو څخه خبر شو، نو خپل خو شاگردان یې هغه ته ورولېږل ٣) چې د هغه څخه پوښتنه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» ٤) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «لار شئ او څه چې تاسو اورئ او وینئ یحیی ته ووايئ ٥) چې څنگه رانده بینا کيږي، گوډان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي، کانه اورېدلی شي، مړي راژوندي کيږي او غریبانو ته زېری ورکول کيږي. ٦) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

یحیی څوک دی

٧) څنگه چې د یحیی شاگردان روان شول، نو عیسی خلکو ته د یحیی په هکله داسې خبرې پیل کړې: «تاسو د څه شي د لیدلو دپاره دښتې ته تللي وئ؟ د یوې لوڅې د لیدلو دپاره چې باد خوځوله؟ ٨) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره تللي وئ؟ ایا د هغه چا د لیدلو دپاره چې قیمتي او ښکلي کالي یې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې داسې کالي اغوندي هغوی په شاهانه مانیو کې ژوند کوي. ٩) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره وتلي وئ؟ ایا د یو پیغمبر د لیدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د یو پیغمبر څخه هم ډېر لوی دی. ١٠) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

گوره، زه به خپل استاخی ستا څخه مخکې ولېږم

چې ستا دپاره لاره تياره کړي.

۱۱) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې په دې نړۍ کې له تعمید ورکوونکي یحییٰ څخه بل څوک لوی نه دی پیدا شوی، خو بیا هم په اسماني پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه ډېر لوی دی. ۱۲) د تعمید ورکوونکي یحییٰ د زمانې څخه تر نن ورځ پورې اسماني پاچاهي تر سختو حملو لاندې راغلې او زورور خلک کوبښن کوي چې هغه په زوره ونیسي. ۱۳) ځکه چې ټولو پیغمبرانو او د موسیٰ شریعت د یحییٰ تر راتللو پورې د اسماني پاچاهۍ په هکله پېشگويي کړې ده ۱۴) او که تاسو تیار یئ چې دا ومني، نو یحییٰ هماغه الیاس نبي دی چې باید راغلی وای. ۱۵) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.

۱۶) خو زه د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟ هغوی د هغو ماشومانو په شان دي چې په بازار کې ناست وي او یو بل ته نارې وهي: ۱۷) 'مونږ درته شپیلۍ ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه، مونږ درته د غم سندرې وویلې، خو تاسو ونه ژړل.' ۱۸) ځکه کله چې یحییٰ راغی، نو نه یې څه خوړل او نه یې څه څښل، خو ټولو به ویل چې هغه پېریانو نیولی دی. ۱۹) کله چې د انسان زوی راغی او هغه خوړل او څښل، خو هغوی ویل چې هغه ته گورئ، هغه یو خپتور، شرابي او د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو ملگری دی. خو بیا هم خلکو ته به د خدای حکمت په خپلو عملونو کې رښتیني ثابت شي.»

٢٠) بيا عيسى د هغو بنارونو خلک ملامته کرل چې زياتې معجزې يې په کې بنودلې وې، ځکه چې هغوی توبه ونه ويستله. (٢١) هغه وويل: «افسوس دې وي په تا ای د خورزين بناره! او افسوس دې وي په تا باندي ای د بيت صيدا بناره! ځکه که چپرې دا معجزې چې په تاسو کې وبنودل شوې که هغه په صور او صيدون کې بنودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د وير کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندي به يې ايرې بادولې او توبې به يې ويستلې وای. (٢٢) خو تاسو ته وایم چې د قيامت په ورځ به د صور او صيدون سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي. (٢٣) خو ای د کپرناحوم بناره! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شې؟ نه، ته به دوزخ ته وغورځول شې. ځکه کومې معجزې چې په تا کې وبنودل شوې، که هغه په سدوم کې بنودل شوې وای، نو هغه به تر نن ورځې پورې پاتې وای. (٢٤) خو زه تاسو ته وایم چې د قيامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي.»

عيسى وايي چې ماته راشئ او ارام ومومئ

٢٥) په هغه وخت کې عيسى دا دعا وکړه: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان څښتنه، ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هونبیارو خلکو څخه پټې کړې دي او ناپوهو ته دې ښکاره کړي دي. (٢٦) هو پلاره! دا ستا رضا وه.»

٢٧) زما پلار ټول شيان ماته راسپارلي دي. هېڅوک زوی نه پېژني
 بې له پلاره او هېڅوک پلار نه پېژني بې له زويه او بې له هغوی نه
 چې زوی يې وغواړي پلار ورته وروښايي. ٢٨) ای تاسو ټول چې
 د خپلو درنو بارونو څخه سترې شوي یی، ماته راشئ او زه به ارام
 درکړم. ٢٩) زما جغ په خپله غاړه کېږدئ او زما څخه یې زده کړئ،
 ځکه چې زه په زړه نرم او عاجز یم او ستاسو زړونه به ارام ومومي.
 ٣٠) ځکه چې زما د جغ وړل اسانه او بار مې سپک دی.»

د سبت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ٢: ٢٣-٢٨ او لوقا ٦: ١-٥)

١٢) ١) په هغه وخت کې عیسی د سبت په یوه ورځ د غنمو په
 پټیو تېرېده، د هغه شاگردان وېرې شوي وو نو هغوی د غنمو د وړو په
 شکولو او خوړلو شروع وکړه. ٢) خو کله چې فریسیانو دا ولیدل،
 نو عیسی ته یې وویل: «گوره! ستا شاگردان داسې کار کوي چې د
 سبت په ورځ ناروا دی.» ٣) عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو دا نه
 دي لوستلي کله چې داود او د هغه ملګري وېرې وو، نو هغه څه
 وکړل؟ ٤) هغه څنګه د خدای کور ته ننوت او د خپلو ملګرو سره
 یې سپېڅلې ډوډۍ وخوړله، که څه هم د هغوی دپاره د هغې خوړل
 روا نه وو او یوازې د کاهنانو دپاره روا وو؟ ٥) او تاسو د موسی
 په شریعت کې نه دي لوستلي چې کاهنان د خدای په کور کې د سبت
 قانون ماتوي، خو بیا هم گناهکار نه ګڼل کېږي؟ ٦) زه تاسو ته
 وایم چې دلته یو څوک شته چې د خدای د کور څخه هم لوی دی.
 ٧) که چېرې تاسو د خدای د کلام په معنی پوهېدلې چې وایي:

«زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه قرباني.» نو تاسو به بې گناه خلک نه ملامتول. (۸) ځکه چې د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی یو سړي ته چې لاس یې شل ؤ شفا ورکوي
(مرقوس ۳: ۱ - ۶ او لوقا ۶: ۶ - ۱۱)

(۹) له هغې وروسته عیسی د هغه ځای څخه لاړ او یوې کنیسي ته ورغی. (۱۰) هلته یو سړی ؤ چې لاس یې وچ شوی ؤ. ځینو خلکو چې غوښتل یې په عیسی باندې تور ولگوي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا د سبت په ورځ د چا روغول روا دي؟» (۱۱) عیسی ځواب ورکړ: «فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک یو پسه ولري او هغه د سبت په ورځ کندی ته ولویږي نو هغه به راونه نیسي او د هغې کندی څخه به یې راونه باسي؟» (۱۲) خو انسان د پسه نه ډېر زیات ارزښت لري! نو له دې امله د سبت په ورځ نېک کار کول روا دی. (۱۳) بیا عیسی هغه شل لاسي سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاه او هغه یې د بل لاس په شان روغ شو. (۱۴) خو فریسیان د کنیسي نه ووتل او د عیسی د وژلو دپاره یې دسیسه جوړه کړه.

د خدای غوره شوی خدمتگار

(۱۵) کله چې عیسی د هغوی د دسیسي نه خبر شو، نو د هغه ځای څخه لاړ. ډېر خلک ورپسې روان شول او هغه ټول ناروغان روغ کړل (۱۶) او هغوی ته یې امر وکړ چې هېچا ته ونه وايي چې هغه

شوڪ دى. (۱۷) ترڅو په دې ډول د اشعيا نبي هغه وينا رښتيا شي
چې وايي:

(۱۸) «دا دى زما خدمتگار چې ما غوره كړى دى.

هغه په ما باندې گران دى او زه ترې خوشحاله يم.

زه به په هغه باندې خپل روح نازل كړم

او هغه به نور قومونه د خداى د قضاوت څخه خبروي

(۱۹) هغه به نه جنگ جگړې كوي او نه به چيغې وهي

او نه به يې په كوڅو كې شوڪ اواز اوري.

(۲۰) هغه به كړه لوڅه هم نه ماتوي

او نه به ضعيفه ډېوه مړ كوي،

ترڅو هغه انصاف بريالى كړي.

(۲۱) د ټولو قومونو د اميد سترگې به د هغه خواته وي.»

عيسى او بعزبول يعنې شيطان

(مرقوس ۳: ۲۰ - ۳۰ او لوقا ۱۱: ۱۴ - ۲۳)

(۲۲) په دې وخت كې خلكو يو ږوند او گونگ سړى چې پېريانو

نيولى ؤ عيسى ته راوست. عيسى هغه روغ كړ او هغه وكولاى شول

چې هم خبرې وکړې او هم وويني. (۲۳) ټول خلک حيران شول او ويې ويل: «ايا دا د داود زوی نه دی؟» (۲۴) خو کله چې فريسيانو دا واورېدل نو ويې ويل: «دا سړی د پېريانو د مشر بعزبول په مرسته پېريان وباسي.» (۲۵) عیسی پوهېده چې د هغوی په ذهن کې څه گرځي، نو هغوی ته یې وويل: «هره پاچاهي چې په خپل منځ کې په ډلو ووېشل شي او یو د بل سره وجنگيږي، هغه له منځه ځي او هر ښار او هره کورنۍ چې په خپلو کې یو د بل په خلاف شي نو هغه به پاتې نه شي. (۲۶) که چېرې شیطان، شیطان وباسي نو بیا خو شیطان په خپله د خپل ځان په خلاف شو، نو د هغه پاچاهي به څنگه پاتې شي؟ (۲۷) که چېرې زه د بعزبول په مرسته پېريان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. (۲۸) خو که چېرې زه د خدای د روح په مرسته پېريان وباسم نو بیا پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده. (۲۹) یا څنگه څوک کولای شي چې د یو زورور سړي کور ته ورننوځي او د هغه د کور سامان لوټ کړي، ترڅو چې لومړی هغه سړی وتړي او بیا یې کور لوټ کړي. (۳۰) څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راتلولو کې مرسته نه کوي، هغوی خواره واره کوي. (۳۱) نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د انسان هره ګناه او کفر ویل به وبخښل شي، خو که چېرې د روح القدس په خلاف کفر وویل شي هغه به ونه بخښل شي. (۳۲) هر څوک چې د انسان د زوی په خلاف څه ووايي هغه به وبخښل شي، خو که چېرې څوک د روح القدس په خلاف څه ووايي هغه به ونه بخښل شي، نه په دې نړۍ کې او نه په راتلونکې نړۍ کې.»

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۶: ۴۳ - ۴۵)

۳۳ عیسی زیاته کړه: «یوه و نه د هغې د مېوې څخه پېژندل کېږي.

که و نه ښه وي، نو مېوه به یې هم ښه وي. که و نه خرابه وي، نو مېوه

به یې هم خرابه وي. ۳۴ ای د مارانو بچیانو! تاسو چې داسې

بدکاره خلک یې نو بیا څنگه کولای شئ ښې خبرې وکړئ؟ ځکه

کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي. ۳۵ ښه

سړی د خپلې ښې خزانې څخه چې په هغه کې ده، ښه شيان

راوباسي او بد سړی د خپلې بدې خزانې څخه بد شيان راوباسي.

۳۶ زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به هر څوک د خپلو

بېځایه خبرو چې کړي یې دي ځواب وایي. ۳۷ ځکه چې تاسو به

په خپلو خبرو بې گناه او یا گناهکار وگڼل شئ.»

د معجزې غوښتنه

(مرقوس ۸: ۱۱-۱۲ او لوقا ۱۱: ۲۹ - ۳۲)

۳۸ بیا د شریعت ځینو عالمانو او فریسیانو عیسی ته وویل: «ای

استاذ، مونږ غواړو چې یوه معجزه راته وښایې.» ۳۹ خو عیسی په

ځواب کې وویل: «د دې زمانې بدکاره او بې ایمانه خلک یوه معجزه

غواړي، خو یوازې ښه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس

نبي معجزه ده. ۴۰ لکه څنگه چې یونس درې ورځې او درې شپې

د یو لوی ماهي په خپټه کې تېرې کړې، نو همداسې به د انسان زوی

درې ورځې او درې شپې د ځمکې په تل کې تېرې کړي. ۴۱ د

قيامت په ورځ به د نینوا خلک راپورته شي او د دې زماني خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د یونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وويستله. خو گورئ اوس چې څوک دلته دی هغه د یونس نه لوی دی. (٤٢) د شيبا د هېواد ملکه به د قیامت په ورځ راپورته شي او د دې زماني خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر نه راغلي وه چې د سلیمان د حکمت څخه ډکې خبرې واورې. خو گورئ، اوس دلته یو څوک شته چې د سلیمان نه لوی دی.

د پېریانو بېرته راتلل

(لوقا ۱۱: ۲۴-۲۶)

(٤٣) کله چې د یو سړي څخه پېری راووځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د آرام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پیدا نه کړي (٤٤) نو د خپل ځان سره وايي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم. کله چې بېرته راشي نو هغه کور خالي، جارو شوی او په ترتیب وويني. (٤٥) بیا هغه لاړ شي او د ځان څخه بدتر نور اووه پېریان راولي، هغوی ټول راشي او په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. او د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي. نو د دې زماني د بدکاره خلکو به هم همدا حال وي.»

د عیسی مور او وروڼه

(مرقوس ۳: ۳۱-۳۵ او لوقا ۸: ۱۹-۲۱)

(٤٦) عیسی لا د خلکو سره خبرې کولې چې مور او وروڼه یې راغلل او دباندې ولاړ وو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې

وکړي. (٤٧) بيا يو چا عیسی ته وويل: «ستا مور او وروڼه دباندې ولاړ دي او غواړي ستا سره خبرې وکړي.» (٤٨) عیسی په ځواب کې وويل: «زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دي؟» (٤٩) بيا هغه خپلو شاگردانو ته اشاره وکړه او وېي ويل: «دا زما مور او زما وروڼه دي.» (٥٠) ځکه هر څوک چې زما د اسماني پلار اراده پوره کوي، هغه زما ورور، زما خور او زما مور ده.»

د دهقان مثال

(مرقوس ٤: ١١-٩ او لوقا ٨: ١٤-٨)

١٣ (١) په هماغه ورځ عیسی د کور څخه ووت او د درياب غاړې ته لاړ او هلته کښېناست. (٢) دومره ډېر خلک ورته راټول شول چې هغه ترې کشتی ته وخوت او کښېناست او ټول خلک ورته د درياب په غاړه ولاړ وو. (٣) هغوی ته يې په مثالونو کې ډېر شيان وويل. هغه وويل: «يو دهقان د تخم شيندلو دپاره پټي ته لاړ. (٤) کله چې هغه په خپل پټي کې تخم شينده، نو يو څه تخم ترې په لاره کې ولوېد او مرغان راغلل او هغه يې وخوړ. (٥) څه تخم په داسې ځمکه ولوېده چې تيرې يې لرلې، نو هغه تخم زر راشين شو، ځکه چې خاوره يې کمه وه. (٦) خو کله چې لمر راوخوت نو هغه بوټي وسوځېدل او وچ شول، ځکه چې ريښې يې ژورې نه وې. (٧) څه تخم په اغزو کې ولوېد او اغزي لوی شول او بوټي يې لاندې کړل. (٨) خو نور تخم په حاصلخيزه خاوره کې ولوېد او حاصل يې ورکړ، ځينو بوټو سل چنده، ځينو شپېته چنده او ځينو دېرش چنده حاصل ورکړ. (٩) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې

د مثال مقصد

(مرقوس ۴: ۱۰ - ۱۲ او لوقا ۸: ۹، ۱۰)

﴿۱۰﴾ بيا شاگردان عيسى ته راغلل او پوښتنه يې ترې وکړه: «د

هغوى سره ولې په مثالونو کې خبرې کوې؟» ﴿۱۱﴾ عيسى په ځواب

کې وويل: «تاسو ته د اسماني پاچاهۍ په پټو رازونو د پوهېدلو دپاره

پوهه درکړل شوې ده، خو هغوى ته نه ده ورکړل شوې. ﴿۱۲﴾ ځکه د

چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه

سره نور هم پرېمانه شي. خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې

ورسره وي هغه به هم ترې واخيستل شي. ﴿۱۳﴾ نو په دې خاطر د

هغوى سره په مثالونو کې خبرې کوم، ځکه چې هغوى گوري خو نه

يې وينې، هغوى غوږ نيسي خو نه يې اوري او نه پوهيږي. ﴿۱۴﴾ نو د

اشعيا نبي پېشگويي د هغوى په هکله پوره کيږي چې وايي:

«تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوه به نه شئ،

تاسو به گورئ خو وبه نه وينئ څه،

﴿۱۵﴾ ځکه چې زړونه د دې خلکو دي سخت شوي،

او په غوږو دي درانه،

او پټې شوې يې دي سترگې

که نه، نو سترگو به يې ليدل

غوږونو به يې اورېدل

په زړونو کې به پوهېدل

او ماته به بېرته راگرځېدلي وای

او ما به شفا ورکړې وای.

١٦ خو ستاسو سترگې بختورې دي، ځکه چې ويني او غوږونه مو بختور دي ځکه چې اوري. ١٧ په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې ډېرو پيغمبرانو او نېکو خلکو دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو يې ويني، خو ويې نه ليدل او هغه څه واورې چې تاسو يې اورئ، خو هغوی وانه ورېدل.

د دهقان د مثال

(مرقوس ٤: ١٣-٢٠ او لوقا ٨: ١١-١٥)

١٨ نو بيا د دهقان د مثال معنی واورئ: ١٩ کله چې څوک د خدای د پاچاهۍ په هکله پيغام واورې، خو ورباندې پوه نه شي نو هغه د داسې تخم په شان دی چې په لاره کې ولوېږي. شيطان راشي او څه چې د هغوی په زړونو کې کرل شوي وي هغه وتبستوي. ٢٠ په تېره لرونکې ځمکه کې کرل شوی تخم د هغه چا په مثال دی چې پيغام واورې او سمدلاسه يې په خوشحالی سره قبول کړي. ٢١ خو څرنگه چې په هغوی کې يې ريښې نه وي نيولې، نو هغه د زيات

وخت دپاره نه پاتې کيږي. نو بيا کله چې د پيغام له امله ورباندې سختي راشي يا وځورېږي، نو زر خپل ايمان له لاسه ورکړي. (۲۲)

په اغزو کې لوېدلي تخم د هغه چا په مثال دی چې پيغام اوري، خو د ژوند اندېښنې او د شتمنۍ سره مينه د پيغام مخه نيسي. او حاصل نه ورکوي. (۲۳) خو کوم تخم چې په ښه خاوره کې کرل شوی وي هغه د هغه چا په مثال دی چې پيغام اوري او ورباندې پوهيږي او هغه سل چنده او شپېته چنده او دېرش چنده حاصل هم ورکوي.»

د جودرو مثال

(۲۴) عیسی هغوی ته یو بل مثال راوړ: «اسماني پاچاهي د هغه سړي سره پرتله شوې ده چې په خپل پټي کې یې ښه تخم وکرلو، (۲۵) خو یوه شپه کله چې ټول ویده وو، نو دښمن یې راغی او د غنمو په منځ کې ورته جودر وشیندل او لاړ. (۲۶) کله چې غنم شنه شول او وږي ونيول، نو جودر هم په کې رابنکاره شول. (۲۷) نو د هغه زمیندار نوکران خپل بادار ته راغلل او ورته ویې ویل: «ای باداره، ایا تا په خپل پټي کې ښه تخم نه و کرلی؟ نو بیا دا جودر په کې له کومه شول؟» (۲۸) هغه ورته په ځواب کې وویل چې دا د دښمن کار دی. نوکرانو ورته وویل: «ایا مونږ لاړ شو او هغه جودر وباسو؟» (۲۹) خو هغه ورته ځواب ورکړ چې نه، هسې نه چې د جودرو د ویستلو سره غنم هم ورسره وباسی. (۳۰) پرېږده چې دواړه یوځای لوی شي، نو د لو په وخت کې به لوگرو ته ووايم چې لومړی جودر راټول کړي او د سوځولو دپاره یې گېډۍ کړي او بیا غنم راټول کړي او زما گودام ته یې راوړي.»

د شېرشمو د تخم مثال

(مرقوس ۴: ۳۰-۳۲ او لوقا ۱۳: ۱۸-۱۹)

۳۱ عیسی هغوی ته یو بل مثال هم راوړ او ویې ویل: «اسماني پاچاهي د شېرشمو د تخم په شان ده چې یو سړی هغه واخلي او په خپل پټي کې یې وکړي. ۳۲ که څه هم دا تخم د نورو ټولو تخمونو څخه ډېر وړوکی دی، خو کله چې لوی شي نو د باغ د ټولو بوټو څخه لوی شي او ونه ترې جوړه شي، نو مرغان راشي او په خانگو کې یې ځالي جوړې کړي.»

د خمیرې مثال

(لوقا ۱۳: ۲۰-۲۱)

۳۳ عیسی هغوی ته بل مثال راوړ او ویې ویل: «اسماني پاچاهي د هغې خمیرې په شان ده چې یوه بنځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې گډه کړي ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

عیسی د مثالونو څخه کار اخلي

(لوقا ۱۳: ۲۰-۲۱)

۳۴ عیسی دا ټول شیان خلکو ته په مثالونو کې بیانول او یوه خبره یې بې مثالونو نه کوله ۳۵ ترڅو د پیغمبر هغه پېشگويي رښتیا شي چې ویلي یې وو:

«زه به په مثالونو کې خبرې وکړم او هغه شیان به بیان کړم»

چې د نړۍ د پيدايښت راهيسې پټ ساتل شوي دي.»

د جودرو د مثال روښانه کول

٣٦) بيا عيسى خلک رخصت کړل او خپله هم کور ته لاړ. شاگردان يې راغلل او ورته ويې ويل: «مونږ ته د غنمو په پټي کې د جودرو د مثال معنی بيان کړه.» ٣٧) هغه ځواب ورکړ: «هغه څوک چې ښه تخم کړي، هغه د انسان زوی دی. ٣٨) پټي دا نړۍ ده، د ښه تخم معنی د اسماني پاچاهۍ خلک دي او جودر د شيطان پيروان دي، ٣٩) او هغه دښمن چې جودر يې کړلي دي هغه شيطان دی، د حاصل د راټولولو وخت اخره زمانه ده او لوگرې فربښتي دي. ٤٠) لکه څنگه چې جودر راټولېږي او په اور کې سوځول کېږي، نو په اخره زمانه کې به همداسې وشي. ٤١) د انسان زوی به خپلې فربښتي راولېږي او د هغه د پاچاهۍ نه به هغه ټول خلک چې د خلکو د گناه سبب کېږي راټول کړي او همدارنگه هغه ټول خلک چې بدکاره دي، ٤٢) او هغوی به په سور تنور کې واچوي يعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي. ٤٣) بيا به نېک خلک د خپل پلار په پاچاهۍ کې لکه د لمر په شان ځلېږي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.

د پټې خزانې مثال

٤٤) اسماني پاچاهي د هغې خزانې په شان ده چې په پټي کې پټه شوې وي او يو سړی هغه پيدا کړي او بېرته يې ښخه کړي او د خوشحالی نه ځي او خپل ټول شيان خرڅوي او بېرته راځي او هغه

د مرغلرو مثال

٤٥ په همدې ډول اسماني پاچاهي د هغه سوداگر په شان ده چې د قيمتي مرغلرو پسې گرځي، ٤٦ چې کله يې ډېرې ارزښتناکې مرغلرې پيدا کړې، نو ځي او خپل ټول شيان خرڅوي او هغه مرغلرې اخلي.

د جال مثال

٤٧ همدارنگه اسماني پاچاهي د هغه جال په شان ده چې ماهي نيونکي هغه په درياب کې واچوي او ډول ډول ماهيان ونيسي. ٤٨ کله چې جال د ماهيانو څخه ډک شو، نو غاړې ته يې راوکاږي او بيا ورته کښېني او ماهيان سره جدا کړي او ښه ماهيان په ټوکريو کې واچوي او خراب يې ايسته وغورځوي. ٤٩ په اخره زمانه کې به همداسې وي. فرښتې به راشي او بدکاران به له نېکو خلکو څخه جدا کړي، ٥٠ او هغوی به سور تنور ته وروغورځوي يعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.»

د نويو او زرو شيانو په هکله تعليم

٥١ عيسى د شاگردانو څخه پوښتنه وکړه: «يا تاسو په دې ټولو شيانو پوهېږئ؟» هغوی وويل: «هو.» ٥٢ عيسى هغوی ته وويل: «د شريعت هر ښوونکی چې د اسمان په پاچاهي کې شاگرد شي، نو

هغه د هغه کور د خاوند په شان دی چې د خپل ګودام څخه نوي او زړه شيان راوباسي.»

د ناصري خلک عیسی نه مني
(مرقوس ۶: ۱-۶ او لوقا ۴: ۱۶-۳۰)

۵۳ کله چې عیسی دا مثالونه پای ته ورسول، نو د هغه ځای څخه روان شو، ۵۴ او خپل وطن ته راغی او هلته په کنیسه کې یې خلکو ته داسې تعلیم ورکاوه چې ټول حیران شول او یو بل ته یې سره وویل: «دې سړي دا حکمت او د دې معجزو د ښودلو قدرت له کوم ځایه پیدا کړی دی؟ ۵۵ ایا هغه د نجار زوی نه دی؟ ایا د مور نوم یې مریم نه دی؟ ایا یعقوب، یوسف، شمعون او یهوذا د هغه وروڼه نه دي؟ ۵۶ ایا د هغه ټولې خویندې دلته زمونږ سره نه اوسېږي؟ نو بیا دا ټولې خبرې هغه له کوم ځای نه زده کړي دي؟» ۵۷ نو هغوی عیسی قبول نه کړ. خو عیسی هغوی ته وویل: «د یو پیغمبر په هر ځای کې درناوی کېږي، خو په خپل وطن او خپله کورنۍ کې نه کېږي.» ۵۸ عیسی د هغوی د بې ایمانۍ له امله په هغه ځای کې ډېرې معجزې ونه ښودلې.

د تعمید غسل ورکونکي یحیی مرګ
(مرقوس ۶: ۱۴-۲۹ او لوقا ۹: ۷-۹)

۱۴ ۱ په دې وخت کې د جلیل والي هیروديس د عیسی د کارونو څخه خبر شو. ۲ نو خپلو کسانو ته یې وویل: «دا سړی

هماغه تعمید ورکونکي یحیی دی. هغه بېرته د مرگ نه راژوندی شوی دی، نو له دې امله هغه دا قدرت لري چې معجزې وښايي.»

٣ هیرودیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیروډیا په خاطر یحیی نیولی ؤ، په زنځیرونو یې تړلی ؤ او په زندان کې یې اچولی ؤ.

٤ ځکه چې تعمید ورکونکي یحیی هیروډیس ته ویلي وو: «تاته روا نه ده چې د خپل ورور د ښځې هیروډیا سره واده وکړي.»

٥ هیرودیس غوښتل چې هغه مړ کړي، خو د خلکو څخه وپېرېده، ځکه چې خلکو هغه پیغمبر گڼلو. ٦ خو د هیرودیس د زېږېدنې په مېلمستیا کې د هیرودیا لور د مېلمنو په مخکې داسې نڅا وکړه چې هیرودیس دومره خوشحاله شو، ٧ چې قسم یې وخوړ چې هغه ترې هرڅه وغواړي نو ورته به یې ورکړي. ٨ هغې د خپلې مور په لمسون وویل: «د تعمید ورکونکي یحیی سر راته په پتنوس کې راکړه.» ٩ پاچا د خپلې خبرې څخه پښېمانه شو، خو هغه د خپل قسم په خاطر چې د مېلمنو په مخکې یې خوړلی ؤ، خپلو کسانو ته حکم وکړ چې د هغې غوښتنه دې پوره کړای شي. ١٠ هغه خپل کسان ولېږل او په زندان کې یې د یحیی سر پرې کړ. ١١ نو د هغه سر یې په یو پتنوس کې راوړ او هغې انجلی ته یې ورکړ او هغې خپلې مور ته یو وړ. ١٢ بیا د یحیی شاگردان راغلل او د هغه مړی یې یو وړ او ښځ یې کړ. هغوی لاړل او عیسی یې خبر کړ.

عیسی پنځه زره کسانو ته ډوډی ورکوي

(مرقوس ٦: ٣٠-٤٤ او لوقا ٩: ١٠-١٧ او یوحنا ٦: ١-١٤)

١٣ کله چې عیسی دا خبر واورېد، نو د هغه ځای څخه په کشتی

کې يو گوبنه ځای ته يوازې لار. خو کله چې خلک خبر شول، نو د خپلو ښارونو څخه د وچې لارې نه په هغه پسې لارل. (۱۴) کله چې عیسی د کشتی څخه راښکته شو د خلکو یوه لویه گڼه گونډه یې ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېد او د هغوی ناروغان یې روغ کړل.

(۱۵) کله چې ماښام شو، شاگردان یې ورته راغلل او ویې ویل: «دا ځای د دښتې په شان دی او ډېره ناوخته شوې ده، خلک کلیو ته ولېږه چې خپلو ځانونو ته د خوړلو دپاره کوم څه واخلي.» (۱۶) عیسی وویل: «د دوی تگ ته اړتیا نشته، تاسو خپله هغوی ته کوم څه ورکړئ چې ویې خوري.» (۱۷) هغوی ځواب ورکړ: «زمونږ سره يوازې پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان دي.» (۱۸) عیسی وویل: «هغه ماته راوړئ.» (۱۹) بیا هغه خلکو ته حکم وکړ چې په وښو باندې کښېني. بیا یې هغه پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان راواخیستل، اسمان ته یې وکتل، د خدای شکر یې وویست او ډوډۍ یې ماتې کړې، هغه یې شاگردانو ته ورکړې او شاگردانو هغه خلکو ته ورکړې. هغوی ټولو وخورل او ماږه شول او څه چې ترې پاتې شوي وو شاگردانو هغه راټول کړل او دولس ټوکړۍ ترې ډکې شوې. (۲۰) د هغو خلکو شمېر چې ډوډۍ یې وخورله پنځه زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان شمېرل شوي نه وو.

عیسی د اوبو په سر گرځي

(مرقوس ۶: ۴۵-۵۲ او یوحنا ۶: ۱۵-۲۱)

(۲۲) بیا عیسی خپل شاگردان مجبور کړل چې کشتی ته وخپړي او د

ده څخه مخکې د درياب بلې غاړې ته لاړ شي او له هغې وروسته
يې خلک رخصت کړل. (۲۳) چې کله يې خلک رخصت کړل، نو
خپله يو غره ته لاړ چې يوازې دعا وکړي او تر ماښامه پورې هلته
يوازې پاتې و. (۲۴) په دې وخت کې کشتی د وچې څخه لېرې وه
او د څپو له امله يې ټکانونه خوړل، ځکه چې باد ورته مخامخ لگېده.

(۲۵) سهار وختي چې لا تياره وه، عیسی په داسې حال کې چې د
اوبو د پاسه گرځېده، شاگردانو ته ورغی. (۲۶) خو کله چې شاگردانو
وليدل چې هغه د اوبو د پاسه روان دی، نو ووپرېدل او وپې ويل: «دا
د مړي ارواح ده.» نو د وېرې له لاسه يې چيغې ووهلې. (۲۷) خو
عیسی سمدلاسه د هغوی سره خبرې وکړې او وپې ويل: «زړور
اوسئ. زه يم، مه وپرېږئ.» (۲۸) پطروس وويل: «ای استاذه! که
چېرې دا ته يې نو ماته امر وکړه چې زه هم د اوبو د پاسه درشم.»
(۲۹) عیسی وويل: «راشه.» نو پطروس د کشتی څخه ښکته شو او د
اوبو د پاسه د عیسی خواته روان شو. (۳۰) خو کله چې هغه وليدل
چې څومره زورور باد لگيږي، نو ووپرېده او کله چې په اوبو کې
ډوبېده، نو چيغې يې ووهلې: «استاذه! ما وژغوره.» (۳۱) عیسی
سمدلاسه خپل لاس ور اوږد کړ او هغه يې راوښووه او ورته وپې ويل:
«ستا ايمان څومره کمزوری دی. ولې دې شک وکړ؟» (۳۲) کله چې
هغوی په کشتی کې سپاره شول، باد ودرېده. (۳۳) نو په کشتی کې
ناست کسان هغه ته په سجده شول او وپې ويل: «ته په رښتيا د
خدای زوی يې.»

په جنيسارت کې د ناروغانو جوړول

(مرقوس ۶: ۵۳-۵۶)

۳۴ هغوی د درياب څخه پورې وتل او د جنيسارت سيمې ته ورسېدل. ۳۵ او کله چې د هغه ځای خلکو عيسی وپېژانده، نو هغوی شاوخوا ټولو سيمو ته خبر ورکړ او خلکو خپل ټول ناروغان عيسی ته راوستل. ۳۶ هغه ته يې سوال وکړ چې د دوی ناروغان ته دومره اجازه ورکړي چې يوازې د هغه لمنې ته لاس وروړي او هر چا چې ورته لاس وروړ، نو هغوی به بيخي روغېدل.

د خدای حکمونه او انساني رواجونه

(مرقوس ۷: ۱۱-۱۳)

۱۵ وروسته ځينې فريسيان او د شريعت عالمان د اورشليم

څخه عيسی ته راغلل او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: «ستا شاگردان ولې زمونږ د نیکونو په رواجونو عمل نه کوي او د ډوډۍ خوړلو څخه مخکې خپل لاسونه نه وينځي؟» ۳ عيسی په ځواب کې وويل: «تاسو ولې د خپل رواج په خاطر د خدای حکم ماتوي؟ ۴ ځکه چې خدای حکم کړی دی: «د خپل مور او پلار عزت کوه او هرڅوک چې خپل مور او پلار ته ښکښلې وکړي، بايد ووژل شي.» ۵ خو تاسو وايئ، که چېرې څوک خپل مور او پلار ته ووايي چې زه تاسو سره مرسته نه شم کولای، ځکه هغه څه چې ما کولای شول تاسو ته يې درکړم، هغه مې خدای ته نذرانه کړل. ۶ نو هغه نور مجبور نه دی چې د خپل مور او پلار درناوی وکړي. په

دې ډول تاسو د خپل دود او دستور په خاطر د خدای حکم
بې ارزښته گڼئ. (۷) ای منافقانو، اشعيا نبي په حقه و چې ستاسو په
هکله يې پېشگويي وکړه چې خدای وايي:

(۸) «دا خلک په خوله زما عزت کوي،

خو زړونه يې په بل ځای کې دي.

(۹) د هغوی عبادت گټه نه لري

ځکه چې هغوی د خدای د حکمونو په ځای د انساني

حکمونو تعليم ورکوي.»

هغه شيان چې انسان ناپاکه کوي

(مرقوس ۷: ۱۴-۲۳)

(۱۰) بيا عیسی خلک راوغوښتل او ورته ويې ويل: «زما خبرو ته
غوږ ونیسئ او ځان ورباندې پوه کړئ. (۱۱) انسان چې څه خوري
او څه څښي په هغو باندې نه ناپاکه کيږي، خو کومه خبره چې د هغه
د خولې څخه راوځي په هغې ناپاکه کيږي.»

(۱۲) بيا شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ويې ويل: «ايا ته پوهيږي
چې فريسيان ستا په خبرو خفه شول؟» (۱۳) عیسی ځواب ورکړ:

«هر نيالگي چې زمونږ اسماني پلار نه وي کرلی هغه به له بېخه
وويستل شي. (۱۴) نو د هغوی پروا مه کوئ. دوی داسې پانده دي
چې نورو پندو ته لاره ښايي. کله چې يو پوند بل پوند ته لاره

بنايي، نو دواړه په كنده كې غورځيږي.»

١٥) بيا پطروس عيسى ته وويل: «مونږ ته د دې مثال معنى ووايه.»

١٦) عيسى پوښتنه وكړه: «ايا تاسو هم لا تر اوسه په دې شيانو نه

پوهېږئ؟» ١٧) ايا تاسو نه پوهېږئ چې كوم شى چې خولې ته

ننوخې هغه خپټې ته ځي او وروسته بيا د بدن څخه وځي؟ ١٨) خو

څه چې د خولې څخه راوځي هغه د زړه څخه راځي او په هغو

باندې انسان ناپاكه كيږي. ١٩) ځكه چې خراب خيالونه، قتل،

زناكارى، جنسي بد اخلاقي، غلا، د دروغو شهادت او تهمت د زړه نه

راوځي. ٢٠) دا هغه شيان دي چې انسان ناپاكه كوي، خو په ناپاكو

لاسونو باندې خوراك كول انسان نه ناپاكه كوي.»

د يوې كنعانې بڼځې ايمان

(مرقوس ٧: ٢٤ - ٣٠)

٢١) بيا عيسى هغه ځاى پرېښود او د صور او صيدون سيمو ته لاړ.

٢٢) يوه كنعانې بڼځه چې د هغه ځاى اوسېدونكې وه هغه ته راغله

او په چيغو چيغو يې ورته وويل: «اى بڼاغليه! اى د داود زويه! په ما

باندې رحم وكړه. زما لور پريانو نيولې ده او په سخت حالت كې

ده.» ٢٣) خو عيسى ورته هېڅ ځواب ورنه كړ. شاگردان يې راغلل

او زاري يې ورته وكړه او ويې ويل: «دا بڼځه وشړه، ځكه چې هغه

مونږ پسې چيغې وهي.» ٢٤) بيا عيسى په ځواب كې وويل: «زه

يوازې د اسراييلو د قوم د ورك شويو پسونو دپاره رالېږل شوى يم.»

٢٥) خو هغه بڼځه راغله او د عيسى په پښو كې پرېوتله او ويې

ويل: «بڼاغليه، زما سره مرسته وكړه.» ٢٦) عيسى په ځواب كې

وويل: «دا سمه نه ده چې خوک دې د ماشوم ډوډۍ واخلي او سپيو ته يې واچوي.» (۲۷) هغې بنځې وويل: «رښتيا ده ښاغليه! خو سپي هم هغه پاتې شوې ډوډۍ خوري چې د خاوند د دسترخوان څخه يې وغورځيري.» (۲۸) بيا عيسی هغې ته په ځواب کې وويل: «ای بنځې، ستا ايمان ډېر قوي دی! څنگه چې ته غواړې هماغسې دې وشي.» او په هماغه ساعت د هغې لور روغه شوه.

عيسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(۲۹) عيسی د هغه ځای څخه روان شو او د جليل د درياب په غاړه تېر شو او غره ته وخوت او هلته کښېناست. (۳۰) ډېر خلک ورته راغلل او گوډان، ړانده، شلان، گونگيان او نور ډېر ناروغان يې ورته راوستل او د هغه پښو ته به يې کښېنول او هغه به روغول. (۳۱) کله چې خلکو وليدل چې گونگيانو خبرې وکړلې، شلان ټول روغ شول، گوډان وگرځېدل او ړانده بينا شول، نو حيران شول او د اسرايلو د خدای ثنا او صفت يې وکړ.

عيسی څلور زره کسانو ته ډوډۍ ورکوي

(مرقوس ۸: ۱-۱۰)

(۳۲) عيسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته ويې ويل: «په دې خلکو باندې زما زړه سوځي، ځکه چې درې ورځې کيږي چې هغوی زما سره دي او هېڅ شی ورسره نشته چې ويې خوري. زه نه غواړم چې هغوی وږي رخصت کړم، هسې نه چې په لاره کې يې حاله شي.» (۳۳) شاگردانو په ځواب کې وويل: «په دې دښته کې

دومره خلکو ته مونږ ډوډۍ له کومه کړو چې ماږه يې کړو؟» (۳۴)

عيسى هغوى ته وويل: «تاسو سره څو ډوډۍ دي؟» هغوى وويل:

«اووه ډوډۍ او يو څو واړه ماهيان.» (۳۵) نو عيسى خلکو ته وويل چې په ځمکه کښېني. (۳۶) بيا هغه اووه ډوډۍ او ماهيان راواخيستل، د خداى شکر يې وويست، هغه يې ماتې کړې او شاگردانو ته يې ورکړلې او شاگردانو هغه خلکو ته ورکړلې. (۳۷)

هغوى ټولو وخورل او ماږه شول. او د ډوډيو د پاتې شويو ټوټو څخه اووه ټوکړۍ ډکې شوې. (۳۸) هغو خلکو چې ډوډۍ يې وخوره د هغو شمېر څلور زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان نه وو حساب شوي. (۳۹) بيا عيسى خلک رخصت کړل او خپله په کشتۍ کې سپور شو او د مجدن سيمې ته لاړ.

د معجزې غوښتنه

(مرقوس ۸: ۱۱-۱۳ او لوقا ۱۲: ۵۴-۵۶)

۱۶ (۱) فريسيان او صدوقيان عيسى ته راغلل چې هغه وازمايي، نو د هغه نه يې وغوښتل چې دوى ته يوه اسماني معجزه وښايي. (۲) عيسى په ځواب کې وويل: «کله چې ماښام شي، نو تاسو وايئ چې هوا به ښه وي، ځکه چې اسمان سور دى (۳) او د سهار په وخت کې کله چې اسمان سور او په ورپځو کې پټ وي، نو تاسو وايئ چې نن به باران وشي. تاسو اسمان ته په کتلو سره کولای شئ چې د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، خو د دې زمانې د نښو په معنى نه پوهېږئ. (۴) د دې زمانې بدکاره او بې ايمانه خلک معجزه غواړي، خو يوازېنى معجزه چې هغوى ته به وښودل شي هغه د

یونس نبي معجزه ده.» بيا عیسی هغوی پرېښودل او لاړ.

د فریسیانو او صدوقیانو خمیره

(مرقوس ۸: ۱۴-۲۱)

٥ کله چې شاگردان د دریاب بلې غاړې ته پورې وتل، نو دا یې هېر کړل چې د ځان سره ډوډۍ یوسي. ٦ عیسی هغوی ته وویل: «پام کوئ چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې نه به ځانونه ساتئ.» ٧ هغوی په خپل منځ کې سره بحث شروع کړ او ویې ویل: «هغه ځکه دا خبره کوي چې مونږ ډوډۍ نه ده راوړې.» ٨ عیسی پوه شو چې هغوی څه وایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ستاسو ایمان خومره کمزوری دی، ولې په دې هکله بحث کوئ چې ډوډۍ درسره نشته؟ ٩ تاسو لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟ ایا هغه پنځه ډوډۍ او پنځه زره کسان مو په یاد نه دي چې د پاتې شویو ډوډیو څخه مو څو ټوکری ډکې کړې؟ ١٠ یا هغه اووه ډوډۍ د څلور زرو تنو دپاره او دا چې د هغو څخه مو څو ټوکری ډکې کړې؟ ١١ تاسو څنگه په دې پوه نه شوی چې ما د ډوډۍ په هکله خبرې نه کولې؟ بلکې ما تاسو ته ویلي وو چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې څخه ځانونه ساتئ.» ١٢ بیا شاگردان پوه شول چې عیسی هغوی ته دا نه وو ویلي چې د هغې خمیرې نه ځانونه وساتئ چې په ډوډۍ کې ترې کار اخیستل کېږي، بلکې د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم څخه ځان ساتل و.

د مسیح په هکله د پطروس اقرار

(مرقوس ۸: ۲۷-۳۰ او لوقا ۹: ۱۸-۲۱)

۱۳ کله چې عیسی د فیلیپوس د قیصریې سیمې ته ورسېده، نو د خپلو شاگردانو څخه یې پوښتنه وکړه: «خلک څه وایي چې د انسان زوی شوک دی؟» ۱۴ هغوی ځواب ورکړ: «ځینې وایي چې تعمید ورکونکی یحیی دی، ځینې وایي چې الیاس نبي دی او نور وایي چې ارمیا نبي یا کوم بل پیغمبر دی.» ۱۵ عیسی پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه شوک یم؟» ۱۶ شمعون پطروس ځواب ورکړ: «ته مسیح، د ژوندي خدای زوی یی.» ۱۷ عیسی وویل: «ای د یوحنا زویو شمعون! ته بختور یی. ځکه چې دا درته انسان نه دي بنودلي بلکې زما اسماني پلار درته ښکاره کړي دي.» ۱۸ خو زه تاته وایم چې ته پطروس یی چې معنی یې تیره ده او زه په دې تیرې باندې خپله کلیسا جوړوم او حتی مرگ هم دومره قدرت نه لري چې په هغې باندې بریالی شي.» ۱۹ زه به تاته د اسماني پاچاهۍ کیلي گانې درکړم، هرڅه چې ته د ځمکې په مخ ناروا وگنې، نو په اسمان کې به هم ناروا وگنل شي او هرڅه چې د ځمکې په مخ روا وگنې، نو په اسمان کې به هم روا وگنل شي.» ۲۰ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته په کلکه امر وکړ چې هېچا ته ونه وایئ چې هغه مسیح دی.

عیسی د خپلو کړاوونو او مړینې په هکله پېشگویی کوي

(مرقوس ۸: ۳۱-۹: ۱ او لوقا ۹: ۲۲-۲۷)

٢١) د هغه وخت نه عیسی خپلو شاگردانو ته په ښکاره ویل چې

هغه باید اورشلیم ته لاړ شي او هلته به د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا کړاوونه وويني او وبه وژل شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي. ٢٢) بیا پطروس هغه له لاسه ونيوه او گوبنه یې کړ او د هغه په خبرو یې نیوکه وکړه چې داسې خبرې ونه کړي: «خدای دې نه کړي استازده! په تا دې هېڅکله داسې ونه شي.» ٢٣) بیا عیسی پطروس ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «زما د مخې نه لېرې شه شیطان! ته زما د لارې خنډ یې، ځکه چې ته د انسانانو په شان فکر کوې، نه د خدای په شان.»

٢٤) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «که څوک غواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي، نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، خپل صلیب دې راواخلي او ما پسې دې راځي. ٢٥) ځکه هرڅوک چې وغواړي خپل ځان وساتي، نو هغه به یې له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي نو هغه به رښتینی ژوند ترلاسه کړي. ٢٦) د یو چا دپاره به څه گټه وي چې ټوله نړۍ لاسته راوړي خو خپل ځان له لاسه ورکړي؟ یا د خپل ژوند په بدل کې هغه څه شی ورکولای شي؟ ٢٧) ځکه چې د انسان زوی به د خپل پلار په جلال کې د خپلو فرښتو سره راځي او بیا به هرچا ته د هغه د عمل له مخې بدل ورکوي. ٢٨) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته ځینې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي ترڅو یې د انسان د زوی پاچاهي نه وي لیدلي.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(مرقوس ۹: ۱۲-۱۳ او لوقا ۹: ۲۸-۳۶)

۱۷ (۱) شپږ ورځې وروسته عیسی پطروس، یعقوب او د یعقوب

ورور یوحنا د ځان سره واخیستل او یو لوړ غره ته یې بوتل چي

هلته یوازې اوسي. (۲) د هغوی په مخکې د هغه خبره بلکل بدله

شوه او مخ یې لکه د لمر په شان ځلېده او کالي یې د رڼا په شان

سپین شول. (۳) بیا ناڅاپه شاگردانو ته موسی او الیاس بنکاره

شول چي د عیسی سره یې خبرې کولې. (۴) نو پطروس عیسی ته

وویل: «استاذه! څومره بڼه ده چي مونږ دلته یو. که ته غواړې نو زه

به دلته درې څمې جوړې کړم، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس

ته.» (۵) هغه لا خبرې کولې چي یوه سپینه ورېځ راخپره شوه او په

هغوی باندې یې سیوری وکړ او د ورېځې څخه یو اواز راغی او ویل

یې: «دا زما گران زوی دی چي زه ترې خوشحاله یم. هغه ته غوږ

ونیسئ.» (۶) کله چي شاگردانو دا واورېدل، نو له ډېرې وېرې په

ځمکه پرمخې پرېوتل. (۷) بیا عیسی هغوی ته ورغی او په هغوی

باندې یې لاس کېښود او ورته ویې ویل: «پاخېرئ، مه وپرېئ.»

(۸) کله چي شاگردانو خپلې سترگې خلاصې کړې نو پرته له عیسی

یې بل هېڅوک هلته ونه لیده.

(۹) کله چي هغوی د غره څخه رانېکته کېدل، نو عیسی هغوی ته

امر وکړ: «څه چي مو لیدلي دي د هغو په هکله تر هغه وخته پورې

چاته څه مه وایئ ترڅو پورې چي د انسان زوی بېرته د مړو څخه

راژوندی شوی نه وي.» (۱۰) شاگردانو د عیسی نه پوښتنه وکړه:

«بيا د شريعت عالمان ولې وايي چې لومړی بايد الياس راشي؟» (۱۱)

عیسی ځواب ورکړ: «دا رښتیا ده چې لومړی به الياس راځي او هرڅه به سم کړي.» (۱۲) خو زه تاسو ته وایم چې الياس لا پخوا راغلی دی، خو خلکو هغه ونه پېژانده او هرڅه چې دوی غوښتل د هغه سره یې وکړل. په همدې ډول به د انسان زوی هم د هغوی د لاسه وکړیږي.» (۱۳) بیا شاگردان پوه شول چې هغه ورته د تعمید ورکوونکي یحیی په هکله خبرې کولې.

عیسی یو هلک ته چې پېریانو نیولی ؤ، شفا ورکوي

(مرقوس ۹: ۱۴ - ۲۹ او لوقا ۹: ۳۷ - ۴۳)

(۱۴) کله چې عیسی او شاگردان یې بېرته خلکو ته راغلل، نو یو سړی عیسی ته راغی، د هغه په مخکې په گوندو شو (۱۵) او ویې ویل: «ای ښاغلیه! زما په زوی باندې رحم وکړه. په هغه باندې میرگي راځي او داسې سختې حملې ورباندې راځي چې اکثره وختونه هغه په اور یا اوبو کې غورځیږي.» (۱۶) هغه مې ستا شاگردانو ته راوست، خو ویې نه شو کولای چې هغه روغ کړي.» (۱۷) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او بې لارې خلکو، ترڅو پورې به زه تاسو سره یم؟ ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟ هغه هلک دلته ماته راوړی.» (۱۸) عیسی هغه پېري ته په کلکه امر وکړ، نو هغه د هلک څخه راووت او په هماغه ساعت هلک روغ شو.

(۱۹) بیا شاگردان عیسی ته راغلل او کله چې هغوی یوازې وو نو

پوښتنه یې ترې وکړه: «مونږ ولې ونه شو کولای چې هغه پېری

وباسو؟» (۲۰) هغه ورته وويل: «حكه چې ستاسو ايمان كمزورى دى. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې كه چېرې تاسو د شپږ شمو د دانې په اندازه ايمان هم ولرئ، نو كولاى شئ دې غره ته ووايئ چې د دې ځاى څخه هغه ځاى ته لاړ شه، نو هغه به لاړ شي او هېڅ كار به ستاسو دپاره ناشونى نه وي. [(۲۱) دا ډول پېريان يوازې په دعا كولو او د روژې په نيولو سره كېداى شي وويستل شي.]»

عيسى يوځل بيا د خپل مرگ په هكله خبرې كوي
(مرقوس ۹: ۳۰-۳۲ او لوقا ۹: ۴۳-۴۵)

(۲۲) كله چې ټول شاگردان په جليل كې سره يوځاى شول نو عيسى ورته وويل: «د انسان زوى به خلكو ته په لاس وركړل شي (۲۳) او هغوى به يې ووژني. خو په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي.» د دې خبرې په اورېدلو شاگردان ډېر غمجن شول.

د خداى د كور مالیه وركول

(۲۴) كله چې عيسى او شاگردان يې كپرناحوم ته راغلل، نو د خداى د كور دپاره د ماليې راټولونكي پطروس ته راغلل او پوښتنه يې ترې وكړه: «ايا ستا استاذ د خداى د كور مالیه وركوي؟» (۲۵) پطروس وويل: «هو، هغه يې وركوي.» كله چې پطروس كور ته لاړ، نو مخكې له دې چې څه ووايي، عيسى ورته وويل: «اى شمعونه، ته څه فكر كوي د نړۍ پاچاهان د چا څخه محصول او مالیه اخلي؟ د خپلو خلكو څخه يا د پرديو څخه؟» (۲۶) پطروس ځواب وركړ: «د پرديو څخه.» عيسى وويل: «نو بيا د دوى خپل خلك د ماليې

ورکولو څخه معاف دي. (۲۷) خو مونږ نه غواړو چې دا خلک خفه کړو. نو لاړ شه، په درياب کې چنگک واچوه او کوم ماهي چې دې اول ونيوه هغه راوباسه او د هغه خوله خلاصه کړه، نو د سپينو زرو يوه سکه به په کې پيدا کړې. هغه واخله او د هغې څخه زما او ستا دواړو مالیه ورکړه.»

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(مرقوس ۹: ۳۳-۳۷ او لوقا ۹: ۴۶-۴۸)

۱۸ (۱) په دې وخت کې شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په اسماني پاچاهۍ کې د ټولو نه لوی څوک دی؟»

(۲) عیسی یو ماشوم راوغوښت او د خلکو په منځ کې یې ودراره،

(۳) او ویې ویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ترڅو پورې چې تاسو په خپل ځان کې بدلون رانه ولئ او د ماشومانو په شان نه شئ نو هېڅکله به هم اسماني پاچاهۍ ته وردننه نه شئ.» (۴)

هرڅوک چې خپل ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړي، نو په اسماني پاچاهۍ کې به د ټولو نه لوی وي (۵) او هرڅوک چې داسې یو ماشوم زما په نوم قبول کړي نو هغه ما قبلوي.

د وسوسو سبب مه کېږئ

(مرقوس ۹: ۴۲-۴۸ او لوقا ۱۷: ۱، ۲)

(۶) خو هر هغه څوک چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارېدلو سبب شي، نو د هغه

دپاره به دا ښه وي چې په خپله غاړه کې د ژرندې يو لوی پل

واچوي او په يو ژور درياب کې ډوب شي. (۷) افسوس دې وي په

دې نړۍ چې د داسې وسوسو سبب گرځي. دا وسوسې به خامخا

راځي خو افسوس د هغه چا په حال چې د دې وسوسو سبب گرځي.

(۸) که چېرې ستا لاس يا پښه ستا د گناه سبب گرځي، نو هغه

پرې کړه او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي

چې د يو لاس او يوې پښې سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا کړې، نه

دا چې په دواړو لاسو او پښو روغ يې او تلپاتې اور ته واچول شي.

(۹) او که چېرې ستا سترگه ستا د گناه سبب وگرځي، نو هغه وباسه

او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يوې

سترگې سره تلپاتې ژوندون ومومي، نه دا چې د دواړو سترگو سره د

دوزخ اور ته وغورځول شي.

د ورک شوي پسه مثال

(لوقا ۱۵: ۳-۷)

(۱۰) گورۍ، په دې خلکو کې چې د ماشومانو په شان په ما باندې

ايمان لري، يو ته هم په سپکه سترگه مه گورۍ. زه تاسو ته وايم چې

د هغوی فرښتې په اسمان کې تل زما د اسماني پلار په حضور کې

حاضرې وي.] (۱۱) ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک

شوي وژغوري.]

(۱۲) تاسو څه فکر کوئ؟ فرض کړئ يو سپری سل پسونه لري او د

هغو څخه يو ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ايا هغه به دا نهه نوي

پسونه د غونډيو په لمنو کې پرېنږدي او د هغه ورک شوي پسه د لټولو دپاره به لار نه شي؟ (۱۳) کله چې هغه پيدا کړي، نو په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به د هغو نهه نوي پسونو څخه چې ورک شوي نه دي په هغه يو باندې ډېر خوشحاله شي. (۱۴) نو په دې ډول ستاسو اسماني پلار نه غواړي چې د دې خلکو څخه چې د ماشومانو په شان په ما باندې ايمان لري، يو هم له منځه لاړ شي.

کله چې يو ايماندار گناه کوي

(۱۵) که چېرې ستا ورور ستا په وړاندې کومه بدې وکړي، نو ورشه او خپله غلطې يې ورته وښايه او دا خبره دې يوازې ستا او د هغه ترمنځ وي. که هغه خپله غلطې ومني، نو ورور به دې بېرته خپل کړي. (۱۶) خو که چېرې هغه ستا خبرو ته غوږ ونه نيسي، نو بيا يو يا دوه نور کسان د ځان سره بوځه، ترڅو څه چې ته وايي هغه د دوو يا درې شاهدانو له خوا تاييد شي. (۱۷) که چېرې هغه د هغوی خبره هم ونه مني، نو موضوع کليسا ته وړاندې کړه او که د کليسا خبره هم ونه مني نو بيا د هغه سره داسې چلند وکړه لکه چې د يو کافر يا ماليه ټولوونکي سره کيږي.

(۱۸) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅه چې تاسو د ځمکې په مخ ناروا وگڼئ، نو په اسمان کې به هم ناروا وگڼل شي او هرڅه چې د ځمکې په مخ روا وگڼئ، نو په اسمان کې به هم روا وگڼل شي. (۱۹) په يقين سره زه تاسو ته نور څه هم وایم: که چېرې په تاسو کې دلته د ځمکې په مخ دوه تنه د کوم شي په هکله په يو زړه خدای

ته سوال وکړي، نو زما اسماني پلار به يې قبول کړي. (٢٠) ځکه په هرځای کې که دوه يا درې تنه زما په نوم سره راټول شي، نو زه د هغوی په منځ کې حاضر يم.»

د نورو د بخښلو په هکله د عیسیٰ تعلیم

(٢١) بیا پطروس عیسیٰ ته راغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «استاذه! که زما ورور زما سره کومه بدې وکړي، هغه خو ځلې وبخښم؟ ایا اووه ځلې؟» (٢٢) عیسیٰ ځواب ورکړ: «زه نه وایم چې اووه ځلې، بلکې اووه وارې او یا ځلې. (٢٣) ځکه چې اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې ويې غوښتل د خپلو خدمتگارانو سره حساب وکړي. (٢٤) چې کله يې حساب شروع کړ، نو یو سړی يې ورته راوست چې په لکونو پیسې د هغه پور وری و. (٢٥) خو د هغه سره دومره پیسې نه وې چې خپل پور ورکړي، نو بادار يې امر وکړ چې هغه دې د خپلې ښځې او ماشومانو سره او نور هرڅه چې لري خرڅ کړي، ترڅو خپل پور ورکړي. (٢٦) نو خدمتگار د هغه په پښو کې پرېوت او زاري يې ورته وکړه: «لږ صبر راته وکړه او زه به ستا ټول پور خلاص کړم.» (٢٧) د بادار زړه يې پرې وسوځېده او هغه يې پرېښود او پور يې ورته وبخښلو.

(٢٨) خو کله چې هغه خدمتگار لاړ، نو د خپلو ملگرو خدمتگارانو څخه یو يې چې سل دیناره يې پور وری و ورته په مخه ورغی. هغه يې له ستوني ونيوه او ورته ويې ويل: «زما پور بهرته راکړه.» (٢٩) نو هغه خدمتگار ملگری يې په پښو کې ورته پرېوت او زاري يې ورته

وکره ویې ویل: «لږ صبر راته وکره، پور به دې خلاص کړم.» (۳۰)

خو هغه ونه منله او هغه یې په زندان کې واچاوه تر هغې پورې چې د هغه پور ورکړي. (۳۱) نورو خدمتگارانو چې دا پېښه ولیدله نو ډېر

خفه شول او خپل بادار ته ورغلل او څه چې شوي وو هغه یې ترې خبر کړ. (۳۲) نو بادار یې هغه سرې راوغوښت او ورته ویې ویل:

«ای بدکاره خدمتگاره! ماته دې زاري وکره او ما درته ټول پور

وبخښلو. (۳۳) ایا تاته لازمه نه وه چې په خپل ملگري خدمتگار

باندې دې همداسې رحم کړی وای، لکه څنگه چې ما په تا وکره؟»

(۳۴) د هغه بادار دومره په قهر شو چې هغه یې په زندان کې واچاوه

او امر یې وکړ چې هغه دې تر هغې پورې وځورول شي ترڅو یې

ټول پور نه وي ورکړی.

(۳۵) که چېرې تاسو خپل ورور د زړه نه ونه بخښئ، نو زما اسماني

پلار به هم ستاسو سره همداسې وکړي.»

د طلاق په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۰: ۱-۱۲)

۱۹ (۱) کله چې عیسی دا خبرې خلاصې کړې، نو د جلیل

څخه روان شو او د یهودیې سیمې ته چې د اردن د سیند په بله غاړه

پرته وه لاړ. (۲) گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو او عیسی هلته

هغوی ته شفا ورکړه.

(۳) ځینې فریسیان هغه ته راغلل او د دې دپاره چې هغه وازمایي،

نو پوښتنه يې ترې وکړه: «ايا دا روا ده چې يو سړی دې خپله ښځه چې په هر دليل وي طلاقه کړي؟» (٤) عیسی په ځواب کې وويل: «ايا تاسو نه دي لوستلي چې په شروع کې چې کله خالق انسانان پيدا کړل، نو هغه يې نر او ښځه پيدا کړل؟» (٥) او خدای وويل:

نو له همدې امله سړی خپل مور او پلار پرېږدي

او د خپلې ښځې سره يوځای شي او دواړه يو بدن شي.

(٦) نو هغوی نور دوه تنه نه بلکې يو تن وي. نو څرنگه چې خدای

هغوی سره يوځای کړي دي، انسان بايد هغوی سره جدا نه کړي.»

(٧) فریسیانو د عیسی نه پوښتنه وکړه: «نو بیا موسی په دې هکله

ولې حکم کړی دی چې يو سړی کولای شي خپلې ښځې ته

طلاقنامه ورکړي او هغه وشړي؟» (٨) عیسی ځواب ورکړ: «موسی

تاسو ته د دې دپاره اجازه درکړه چې خپلو ښځو ته طلاق ورکړئ،

ځکه چې ستاسو زړونه سخت وو. خو د پیدایښت له وخته داسې نه

و. (٩) زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله ښځه له زنا کولو پرته

په کوم بل دليل طلاقه کړي او د بلې ښځې سره واده وکړي نو هغه

زنا کوي.»

(١٠) شاگردانو عیسی ته وويل: «که د مېړه او ښځې ترمنځ دا حال

وي، نو دا به ښه وي چې څوک هېڅ واده ونه کړي.» (١١) خو

عیسی هغوی ته وويل: «هرڅوک دا خبره نه شي منلی خو یوازې

هغه خلک يې منلی شي چې خدای ورته دا توان ورکړی وي. (١٢)

دا چې ځینې خلک وادونه نه شي کولای ډول ډول دلیلونه لري:

ځينې داسې دي چې له مور نه نرېښځيان پيدا شوي دي او ځينې د انسانانو له خوا خصيان شوي دي او نور د اسماني پاچاهۍ په خاطر وادونه نه کوي. نو څوک چې يې منلی شي هغه دې ومني.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(مرقوس ۱۰: ۱۳-۱۶ او لوقا ۱۸: ۱۵-۱۷)

۱۳ په دې وخت کې ځينو خلکو عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېږدي او د هغوی دپاره دعا وکړي، خو شاگردانو هغوی ورتل. ۱۴ خو عیسی هغوی ته وویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي او هغوی مه منع کوئ، ځکه چې اسماني پاچاهي د همداسې خلکو ده.» ۱۵ عیسی خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېښود، برکت یې ورته ورکړ او بیا روان شو.

د شتمنی د درلودلو ستونزې

(مرقوس ۱۰: ۱۷-۳۱ او لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

۱۶ داسې وشول چې یو سړی عیسی ته راغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «استاذه! زه داسې کوم نېک کار وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ۱۷ عیسی هغه ته وویل: «د نېکۍ په هکله ولې زما څخه پوښتنه کوې؟ یوازې یو ذات دی چې نېک دی، خو که ته غواړې تلپاتې ژوندون تر لاسه کړې، نو د هغه په حکمونو عمل وکړه.» ۱۸ هغه سړی پوښتنه وکړه: «کوم حکمونه؟» عیسی وویل: «قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه.» ۱۹ د خپل

مور او پلار عزت کوه او د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» (۲۰) هغه ځوان ځواب ورکړ: «په دې ټولو مې عمل کړی دی، نور څه وکړم؟» (۲۱) عیسی ورته وویل: «که ته غواړې چې کامل شې، نو لاړ شه او خپل مال او جایداد خرڅ کړه او پیسې یې غریبانو ته ورکړه نو ته به په اسمان کې خزانې ولرې. بیا راشه او زما پیروي وکړه.» (۲۲) کله چې هغه ځوان دا خبرې واورېدلې نو له هغه ځای څخه غمجن روان شو، ځکه چې هغه ډېر مال او جایداد درلود.

(۲۳) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دولتمن سړي ته اسماني پاچاهۍ ته ننوتل ډېر سخت کار دی. (۲۴) زه یوځل بیا تاسو ته وایم چې د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» (۲۵) کله چې شاگردانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «نو بیا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» (۲۶) عیسی هغوی ته وکتل او ویې ویل: «د انسان دپاره دا ناشونې ده خو د خدای دپاره هرڅه ممکن دي.»

(۲۷) بیا پطروس ورته وویل: «وگوره، مونږ هرڅه پرېښي دي او تا پسې روان شوي یو. نو مونږ به څه لاسته راوړو؟» (۲۸) عیسی هغوی ته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په راتلونکې نوې نړۍ کې چې کله د انسان زوی په خپل د جلال نه ډک تخت باندې کښېښي، نو تاسو دولس تنه به چې زما پیروان یئ هم په دولسو تختونو باندې کښېښئ او د اسرائیلو د دولسو قبیلو قاضیان به شئ. (۲۹) هرچا چې زما په خاطر خپل کورونه، وروڼه، خویندې، مور او

پلار، اولادونه او خپلې ځمکې پرېښي دي، هغوی به سل چنده لاسته راوړي او تلپاتې ژوندون به ورته ورکړل شي. (۲۰) خو ډېر چې اوس اول دي، هغوی به وروستي شي او ډېر چې اوس وروستي دي هغوی به اول شي.»

د انگورو د باغ مزدوران

۲۰ (۱) عیسی زیاته کړه: «اسماني پاچاهي داسې ده لکه د

ځمکې خاوند چې سهار وختي له کوره ووځي ترڅو خپل د انگورو

د باغ دپاره مزدوران ونیسي. (۲) کله چې هغه ورسره یو دینار

یعنې د ورځنۍ مزدورۍ په هکله جوړه وکړه، نو هغوی یې ولېږل

چې په باغ کې یې کار وکړي. (۳) د سهار په نهه بجو هغه دباندي

ووت نو ځینې خلک یې ولیدل چې په بازار کې وزگار ولاړ وو. (۴)

هغوی ته یې وویل: «تاسو هم لاړ شئ او زما د انگورو په باغ کې

کار وکړئ او زه به تاسو ته مناسبه مزدوري درکړم.» نو هغوی لاړل.

(۵) هغه د غرمې په وخت کې او بیا په درې بجو بازار ته لاړ او د

نورو کسانو سره یې هم هماغه شان کار وکړ. (۶) د مازدیگر

شاوخوا پنځه بجې هغه بازار ته لاړ او نور خلک یې ولیدل چې هلته

وزگار ولاړ وو. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو ولې ټوله ورځ

دلته وزگار ولاړ یی؟» (۷) هغوی ځواب ورکړ: «ځکه چې مونږ ته

هیچا د کار دپاره څه نه دي ویلي.» هغه ورته وویل: «تاسو هم لاړ

شئ او زما په باغ کې کار وکړئ.»

(۸) کله چې ماښام شو، نو د باغ خاوند خپل ناظر ته وویل:

مزدوران راوغواړه او د هغوی مزدوري ورته ورکړه، لومړی یې هغو خلکو ته ورکړه چې وروسته راغلي دي او بیا ورپسې یې هغو ته ورکړه چې اول راغلي وو. ﴿٩﴾ کومو خلکو چې شاوخوا پنځه بجې کار پیل کړی ؤ راغلل او د پوره ورځې مزدوري یې واخیستله.

﴿١٠﴾ کله چې د هغو مزدورانو وار راورسېد چې اول راغلي وو، نو هغوی په دې تمه وو چې د نورو څخه به زیاته مزدوري واخلي، خو هغوی ته هم د نورو په اندازه ورکړل شوه. ﴿١١﴾ کله چې هغوی خپله مزدوري واخیستله نو د باغ خاوند ته یې گيله وکړه. ﴿١٢﴾

هغوی وویل: «دا خلک چې وروسته راغلل هغوی یوازې یو ساعت کار کړی دی، حال دا چې مونږ ټوله ورځ په سور لمر کې کار کړی دی خو بیا هم تا هغوی ته زموږ سره یو برابر مزدوري ورکړه. ﴿١٣﴾ د باغ خاوند په هغوی کې یو ته وویل: «ملگریه! ما درسره کومه

بې انصافي نه ده کړې. ایا تا خپله دا ونه منله چې په یو دینار به ټوله ورځ کار کوې؟ ﴿١٤﴾ خپله مزدوري دې واخله او څه. دا زما خوبنه ده چې وروسته راغلي سړي ته هم دومره ورکړم څومره مې چې تاته درکړله. ﴿١٥﴾ ایا زه حق نه لرم چې په خپلو پیسو باندې چې څه غواړم هغه وکړم؟ یا په دې باندې بخيلي کوې چې زه سخي یم؟»

﴿١٦﴾ نو عیسی وویل: «په دې ډول به اولني وروستي شي او وروستي به اول شي.»

عیسی درېم ځل د خپل مرگ په هکله پېشگویی کوي
(مرقوس ١٠: ٣٢-٣٤ او لوقا ١٨: ٣١-٣٤)

﴿١٧﴾ کله چې عیسی اورشلیم ته روان ؤ نو په لاره کې یې خپل

دولس شاگردان یوې ګوښې ته کړل او ورته وېې ویل: (۱۸) «ګورئ، مونږ اوس اورشلیم ته ځو او د انسان زوی به مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو ته په لاس ورکړل شي او هغوی به ورباندې د مرګ حکم وکړي. (۱۹) غیریهودیانو ته به یې وسپاري ترڅو هغوی ورباندې ملنډې ووهي، په دورو یې ووهي او په صلیب باندې یې ځوړند کړي. خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.»

د یوې مور غوښتنه

(مرقوس ۱۰: ۳۵-۴۵)

(۲۰) بیا د زېدي ښځه د خپلو دوو زامنو سره عیسی ته راغله، د هغه په پښو کې پرېوتله او د هغه څخه یې وغوښتل چې په هغې باندې احسان وکړي. (۲۱) عیسی د هغې څخه پوښتنه وکړه: «څه غواړې؟» هغې وویل: «زما سره وعده وکړه چې ستا په پاچاهۍ کې دې زما دا دواړه زامن ستا په څنګ کې کښېني، یو دې ښي لاس ته کښېني او بل کین لاس ته.» (۲۲) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «تاسو نه پوهېږئ چې څه غواړئ. کومه پیاله چې زه به یې څښم تاسو هغه څښلی شئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ یې کولای شو.» (۲۳) عیسی هغوی ته وویل: «بې له شکه، تاسو به زما پیاله وڅښئ، خو دا زما په اختیار کې نه ده چې څوک به زما ښي یا کین لاس ته کښېني. دا ځایونه د هغو خلکو دپاره دي چې زما پلار ورته تیار کړي دي.» (۲۴) کله چې هغو نورو لسو شاگردانو دا واورېدل، نو هغوی د هغو دوو ورونو څخه خفه شول. (۲۵) خو عیسی هغوی راوغوښتل او ورته وېې ویل: «تاسو پوهېږئ چې په

نړۍ کې د غیریهودیانو واکمنان په خپلو خلکو باندې باداري کوي او مشران یې ورته خپل زور بنایي. (۲۶) خو په تاسو کې دې داسې نه وي. که په تاسو کې څوک غواړي چې لوی وگڼل شي، نو باید د نورو خدمتگار شي (۲۷) او هر څوک چې غواړي د ټولو څخه اول شي باید د نورو خدمت وکړي. (۲۸) حتی د انسان زوی د دې دپاره نه دی راغلی چې خدمت یې وشي بلکې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو خلکو د خلاصون دپاره قربان کړي.»

د دوه ږندو بینا کول

(مرقوس ۱۰: ۴۶-۵۲ او لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳)

(۲۹) کله چې عیسی او د هغه شاگردان د اریحا څخه تلل، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو. (۳۰) د لارې په غاړه دوه ږانده ناست وو. کله چې هغوی خبر شول چې عیسی په دې لاره تېرېږي نو چیغې یې کړې: «ای بناغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (۳۱) خلکو هغوی ورتل او ورته ویې ویل چې غلي شی. خو هغوی نورې هم چیغې ووهلې: «ای بناغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (۳۲) عیسی ودرېده او هغوی ته یې غږ وکړ او پوښتنه یې ترې وکړه: «زما نه څه غواړئ چې درته ویې کړم؟» (۳۳) هغوی ورته وویل: «ای بناغلیه، غواړو چې سترگې مو بینا شي.» (۳۴) د عیسی زړه ورباندې وسوځېده او د هغوی په سترگو یې لاس کېښود او هغوی سمدلاسه بینا شول او په هغه پسې روان شول.

په برياليتوب سره اورشليم ته د عيسى نوتل

(مرقوس ۱۱: ۱ - ۱۱ او لوقا ۱۹: ۲۸ - ۴۰ او يوحنا ۱۲: ۱۲ - ۱۹)

۲۱ (۱) کله چې عيسى او شاگردان يې اورشليم ته نژدې شول

او بيت فاجي ته چې د زيتون په غره کې و ورسېدل، نو عيسى خپل

دوه شاگردان ولېږل (۲) او هغوی ته يې وويل: «هغه مخامخ کلي ته

ورشې، نو هلته به يوه خره ووينئ چې د خپل کوتي سره به تړل

شوې وي. هغه را ايله کړئ او ماته يې راولئ. (۳) که چا درته څه

وويل نو ورته ووايئ چې دا زمونږ د استاذ په کار دی، نو هغه به

سمدلاسه تاسو ته اجازه درکړي چې هغه بوځئ.» (۴) په دې ډول

به د پيغمبر هغه وينا رښتيا شي چې وايي:

(۵) د سهيون خلکو ته ووايئ چې ستاسو پاچا درروان دی

چې عاجز دی

او په خره باندې سپور دی، يعنې د خرې په کوتي باندې سپور

دی.

(۶) شاگردان لارل او څنگه چې عيسى ورته ويلي وو هماغسې يې

وکړل. (۷) هغوی خره او کوتي راوستل او خپلې چينې يې ورباندې

واچولې او عيسى ورباندې سپور شو. (۸) ډېرو زياتو خلکو ورته

په لاره کې خپل کالي وغوړول او ځينو خلکو د ونو څانگې راپرې

کړلې او په لاره کې يې ورته واچولې. (۹) کوم خلک چې د هغه

څخه مخکې او وروسته روان وو چيغې يې وهلې: «ژوندی دي وي د

داود زوی ته، مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي. ثنا

دې وي خبنتن تعالى ته.» (۱۰) كله چې عيسى اورشليم ته ورننوت
نو په ټول ښار کې شور او غوغا ګډه شوه، خلکو پوښتنه کوله: «دا
څوک دی؟» (۱۱) نو کوم خلک چې د عيسى سره ملګري وو
ځواب يې ورکړ: «دا عيسى پيغمبر دی چې د جليل د ناصري څخه
راغلی دی.»

عيسى د خداى کور څخه سوداګران شري
(مرقوس ۱۱: ۱۵-۱۹ او لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸ او يوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

(۱۲) عيسى د خداى کور ته ننوت او له هغه ځای څخه يې د
خرڅوونکو او اخيستونکو په شړلو پيل وکړ او د صرافانو ميزونه او د
کوټرو خرڅوونکو چوکى ګانې يې په بل مخ واړولې، (۱۳) او هغوى
ته يې وويل: «د خداى په کلام کې ليکل شوي دي: 'زما کور به د
عبادت د ځای په نوم يادېږي'، خو تاسو ترې د غلو د پتېدلو ځای
جوړ کړى دى.»

(۱۴) د خداى په کور کې ورته ړانده او ګوډان راغلل او هغوى ته يې
شفا ورکړه. (۱۵) خو كله چې مشرانو کاهنانو او د شريعت عالمانو د
عيسى حيرانوونکې معجزې چې هغه ښودلې، وليدلې او د خداى په
کور کې يې د ماشومانو چيغې واورېدلې چې ويل يې: «د داود زوى
ته دې ثنا وي.» نو هغوى خفه شول. (۱۶) نو د عيسى څخه يې
پوښتنه وکړه: «دا ماشومان چې څه وايي ته يې اورې؟» عيسى
ځواب ورکړ: «هو، زه يې اورم. ايا تاسو د خداى په کلام کې نه دي
لوستلي:

خدايه ته به ماشومانو او تي رودونكو ته دا ورزده كوي چې ستا

ثنا ووايي؟»

١٧ عيسی هغوی پرېښودل او د ښار څخه ووت. بيت عنيا ته لاړ

او هلته يې شپه تېره كړه.

عيسی د انځر په ونې لعنت وایي

(مرقوس ١١: ١٢-١٤، ١١: ٢٠-٢٤)

١٨ سبا سهار كله چې عيسی بېرته اورشليم ته راتله نو وړی شو.

١٩ د سرک په غاړه يې د انځر ونه وليدله نو هغه ورته ورغی، خو

په هغې كې يې له پانو پرته بل هېڅ شی ونه لیده. نو هغې ونې ته يې

وويل: «ته دې نور هېڅكله مېوه ونه نيسي.» او سمدلاسه هغه ونه

وجه شوه.

٢٠ كله چې شاگردانو دا وليدل، نو حيران شول او پوښتنه يې وكړه:

«دا د انځر ونه دومره زر څنگه وچه شوه؟» ٢١ عيسی ورته ځواب

وركړ: «په يقين سره زه تاسو ته دا وايم چې كه چېرې تاسو ايمان

ولرئ او شك ونه كړئ نو تاسو به هم وكولای شئ داسې كار وكړئ

لكه څنگه چې ما د انځر د ونې سره وكړ. يوازې دا كار نه بلکې كه

تاسو دې غره ته هم ووايئ چې پورته شه او درياب ته وغورځېږه نو

همداسې به وشي. ٢٢ كه تاسو ايمان ولرئ نو هرڅه چې په دعا

كې وغواړئ هغه به لاسته راوړئ.»

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۱: ۲۷-۳۳ او لوقا ۲۰: ۱-۸)

۲۳ عیسی بېرته د خدای کور ته راغی او تعلیم یې ورکاوه چې مشران کاهنان او د قوم مشران ورته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «چا تاته دا حق درکړی چې دا کارونه کوي؟ تاته چا دا واک او اختیار درکړی دی چې دا کارونه وکړي؟» ۲۴ عیسی ځواب ورکړ: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، که تاسو ځواب راکړ نو زه به هم درته ووايم چې زه په کوم اختیار سره دا کارونه کوم. ۲۵ تعمید ورکوونکي یحیی ته دا اختیار چا ورکړی و چې خلکو ته د تعمید غسل ورکړي؟ هغه د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟» هغوی په خپل منځ کې سره بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو د خدای له خوا و، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟ ۲۶ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا و، نو د خلکو څخه وپرېزو ځکه چې هغوی ټول یحیی پیغمبر گڼي.» ۲۷ نو هغوی عیسی ته په ځواب کې وویل: «مونږ نه پوهېږو.» عیسی ورته وویل: «نو زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د دوو زامنو مثال

۲۸ عیسی زیاته کړه: «تاسو په دې هکله څه فکر کوئ؟ یو سړی و چې دوه زامن یې لرل. هغه خپل مشر زوی ته ورغی او ورته ویې ویل: «زویه! لاړ شه او نن د انګورو په باغ کې کار وکړه.» ۲۹ هغه ځواب ورکړ: «زه نه ځم.» خو وروسته پښېمانه شو او لاړ. ۳۰ بیا

هغه سړی خپل کشر زوی ته ورغی او هغه ته یې هم همدا خبره وکړه. هغه ځواب ورکړ: «خمه، پلاره.» خو لار نه شو. (۲۱) په هغو دواړو زامنو کې کوم یو د خپل پلار خبره ومنله؟» هغوی وویل چې مشر زوی یې. نو عیسی ورته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې مالیه ټولوونکي او فاحشې به ستاسو څخه مخکې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي. (۲۲) ځکه چې یحیی تاسو ته راغی چې رنښتیني لاره دروښايي، خو تاسو ورباندې باور ونه کړ، خو مالیه ټولوونکو او فاحشو ورباندې باور وکړ او سره له دې چې تاسو دا ولیدل، خو پښېمانه نه شوی او باور مو ورباندې ونه کړ.»

د انگورو د باغ د باغوانانو مثال

(مرقوس ۱۲: ۱-۱۲ او لوقا ۲۰: ۹-۱۹)

(۲۳) عیسی وویل: «یو بل مثال واورئ. یو زمیندار ؤ چې د انگورو باغ یې جوړ کړ او گردچاپېره یې ترې دېوال تاو کړ او په باغ کې یې د انگورو څخه د شربت ویستلو دپاره خم جوړ کړ او د پېره داری دپاره یې په کې یو برج هم جوړ کړ. بیا یې هغه باغوانانو ته په اجاره ورکړ او خپله بل وطن ته په سفر روان شو. (۲۴) کله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل نوکران باغوانانو ته وروولېرل چې خپله برخه ترې واخلي. (۲۵) باغوانانو د هغه نوکران ونيول، یو یې ورته وواژه او بل یې مړ کړ او درېم یې سنگسار کړ. (۲۶) د باغ خاوند دا ځل زیات نوکران ولېرل او باغوانانو د هغوی سره هم هماغسې چلند وکړ. (۲۷) په پای کې یې خپل زوی وروولېره او فکر یې وکړ چې هغوی به زما د زوی لحاظ وکړي. (۲۸) خو کله چې

باغوانانو د هغه سړي زوی ولید نو په خپل منځ کې یې سره وویل:
«دا یې وارث دی، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زمونږ شي.»
③۹ هغه یې ونيوه او د انگورو د باغ څخه یې دباندي وويست او
مړ یې کړ. ④۰ نو کله چې د باغ خاوند راشي، د باغوانانو سره به
څه وکړي؟» ④۱ هغوی ځواب ورکړ: «هغه به دا بدکاره خلک په
بې رحمانه توګه ووژني او باغ به نورو باغوانانو ته په اجاره ورکړي
چې د حاصل راټولولو په وخت کې به هغه ته خپله برخه ورکوي.»

④۲ بیا عیسی هغوی ته وویل: «ایا تاسو کله د خدای په کلام کې
نه دي لوستلي:

«کومه تیره چې گلکارانو رد کړه

هغه اوس د تهداب اصلي تیره شوه.

دا کار د څښتن له خوا وشو

او زمونږ په نظر کې عجیبه ښکاري.»

④۳ نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د خدای پاچاهي به ستاسو
نه واخیستل شي او هغو خلکو ته به ورکړل شي چې ښه مېوه نیسي
یعنې د خدای د حکمونو څخه اطاعت کوي. ④۴ هرڅوک چې په
دې تیره باندې راولوېږي، نو هغه به ټوټې ټوټې شي او که هغه تیره
په چا باندې راولوېږي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

④۵ کله چې مشرانو کاهنانو او فریسیانو د عیسی دا مثالونه

واورېدل نو هغوی پوه شول چې هغه د دوی په هکله خبرې کوي.
٢٤ هغوی غوښتل چې عیسی ونیسي، خو د خلکو څخه ووېرېدل،
ځکه چې خلکو عیسی پیغمبر گڼلو.

د واده د مېلمستیا مثال

(لوقا ١٤: ١٥-٢٤)

٢٢ عیسی یوځل بیا خلکو ته یو بل مثال راوړ او ویې ویل:
٢ «اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې د خپل زوی د
واده مېلمستیا یې جوړه کړه. ٣ هغه خپل نوکران په رابلل شویو
مېلمنو پسې ولېږل چې هغوی ته ووايي چې مېلمستیا ته راشي، خو
هغوی ونه غوښتل چې راشي. ٤ نو هغه خپل نور نوکران ورپسې
ولېږل چې هغوی ته ووايي: د واده مېلمستیا ته راشئ. ما ډوډی
تیاره کړې ده، ستاسو دپاره مې غویان او چاغ خوشکي حلال کړي
دي او هرڅه تیار دي.» ٥ خو هغوی یې هېڅ پروا ونه کړه او په
خپل کار پسې لاړل. یو یې خپل پټي ته لاړ او بل یې خپل کاروبار
ته، ٦ او نورو د هغه نوکران ونيول، بې عزته یې کړل او ویې وژل.
٧ پاچا په قهر شو، خپل عسکر یې ولېږل او هغه قاتلان یې ووژل
او ښار یې ورته وسوځاوه. ٨ بیا هغه خپلو نوکرانو ته وویل: د
واده مېلمستیا تیاره ده خو کوم خلک چې رابلل شوي وو هغه د دې
وړ نه وو. ٩ عمومي چوکونو ته ووځئ او هرڅوک چې مو پیدا
کړ د واده مېلمستیا ته یې راوبولئ.» ١٠ نو نوکران لارو او کوڅو ته
ووتل او هرڅوک یې چې پیدا کولای شول که ښه وو او که بد وو
ټول یې راوستل او په دې ډول سالون د مېلمنو څخه ډک شو.

١١) کله چې پاچا د مېلمنو د لیدلو دپاره دننه ورغی، نو هلته یې یو

سړی ولید چې د واده کالي یې نه وو اغوستي. ١٢) پاچا ترې

پوښتنه وکړه: «ای دوسته، تا څنگه د واده کالي نه دي اغوستي او دلته

راغلی یې؟» هغه غلی پاتې شو. ١٣) بیا پاچا خپلو خدمتگارانو ته

وویل: «د هغه لاس او پښې وټرئ او دباندې په تیاره کې یې

وغورځوئ یعنې هغه ځای کې چې خلک به ژاړي او خپل غاښونه

به چيچي.»

١٤) عیسی په پای کې وویل: «رابل شوي ډېر دي، خو غوره شوي

لږ دي.»

د ماليې ورکولو په هکله پوښتنه

(مرقوس ١٢: ١٣-١٧ او لوقا ٢٠: ٢٠-٢٦)

١٥) بیا فریسیان لارل او په خپلو کې یې مشوره وکړه چې څنگه

عیسی په خپلو خبرو کې راوینسي. ١٦) نو هغوی خپل ځینې

پیروان د هیروودیس د پلویانو سره عیسی ته ورولېدل چې هغه ته

ووايي: «ای استاذه! مونږ پوهېږو چې ته یو صادق سړی یې او په

رښتیني توگه د خدای د لارې تعلیم ورکوي. ته د هېچا طرفداري نه

کوي که هغه هرڅوک وي. ١٧) نو بیا مونږ ته ووايه چې په دې

هکله ستا نظر څه دی؟ ایا د روم امپراتور ته مالیه ورکول روا دي که

نه؟» ١٨) خو عیسی د هغوی په بدنیتي پوه شو او هغوی ته یې

وویل: «ای منافقانو، تاسو ولې هڅه کوئ چې ما امتحان کړئ؟» ١٩)

هغه سکه چې تاسو ورباندې خپله مالیه ورکوی ماته راوښايی.»

هغوی ورته یوه رومي سکه راوړله. (۲۰) عیسی د هغوی څخه

پوښتنه وکړه: «په دې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» (۲۱)

هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» بیا عیسی هغوی ته وویل: «څه

چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي

هغه خدای ته ورکړئ.» (۲۲) کله چې هغوی دا واورېدل نو حیران

شول او هغه یې پرېښود او ورڅخه لاړل.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۲: ۱۸-۲۷ او لوقا ۲۰: ۲۷-۴۰)

(۲۳) په هماغه ورځ صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا

راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یو

سوال وکړ: (۲۴) «استاذه! موسی ویلي دي چې که یو سړی

بې اولاده مړ شي نو ورور یې باید د هغه د کونډې سره واده وکړي

ترڅو د هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د مړه ورور اولادونه وگڼل

شي. (۲۵) په یو وخت کې اووه ورونه وو، لومړني ورور یې واده وکړ

او هغه بې اولاده مړ شو او د هغه کونډه د هغه ورور ته پاتې شوه.

(۲۶) په دې ډول دوهم، درېم او تر اووم وروره پورې د هغې ښځې

سره وادونه وکړل او ټول بې اولاده مړه شول. (۲۷) په پای کې هغه

ښځه هم مړه شوه. (۲۸) نو مونږ ته ووايه چې د قیامت په ورځ به

هغه د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې ټولو ورسره وادونه کړي وو؟»

(۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «ستاسو غلطی په دې کې ده چې نه د

خدای په کلام پوهېږئ او نه د خدای د قدرت څخه خبر یئ.» (۳۰)

ځکه چې د قیامت په ورځ کله چې مړي بیا راژوندي کېږي، نه سړي

وادونه کوي او نه به ښځې چاته واده کيږي، خو هغوی به د اسمان د
فرښتو په شان وي. (۳۱) خو د مړو د بيا راژوندي کېدلو په هکله
تاسو نه دي لوستلي چې خدای تاسو ته څه وييلي دي؟ هغه وييلي
دي: (۳۲) زه د ابراهيم خدای، د اسحاق خدای او د يعقوب خدای
یم.

خدای د مړو خدای نه، بلکې د ژونديو خدای دی.»

(۳۳) کله چې خلکو د هغه خبرې واورېدلې، نو د هغه تعليم ته
حيران شول.

لوی حکم

(مرقوس ۱۲: ۲۸-۳۴ او لوقا ۱۰: ۲۵-۲۸)

(۳۴) کله چې فریسيان خبر شول چې عیسی د صدوقیانو خولې

بندي کړلې، نو سره راټول شول، (۳۵) په هغوی کې یو تن چې د

شریعت عالم ؤ د ازمایښت دپاره یې د عیسی نه پوښتنه وکړه: (۳۶)

«استاذ، په شریعت کې تر ټولو لوی حکم کوم یو دی؟» (۳۷) عیسی

ځواب ورکړ: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې، په ټول

روح او په ټول عقل سره مینه کوی. (۳۸) دا تر ټولو لوی او لومړنی

حکم دی. (۳۹) دوهم حکم هم د لومړني حکم په شان مهم دی چې

د خپل ګاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوی. (۴۰) ټول

تورات او د پیغمبرانو لیکنې په دې دواړو حکمونو باندې ولاړ دی.»

مسیح د چا زوی دی؟

(مرقوس ۱۲: ۳۵-۳۷ او لوقا ۲۰: ۴۱-۴۴)

۴۱ عیسی د هغو فریسیانو څخه چې هلته سره راټول شوي وو پوښتنه وکړه: ۴۲ «تاسو د مسیح په هکله څه فکر کوئ؟ هغه د چا زوی دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د داود زوی.» ۴۳ عیسی پوښتنه وکړه: «نو بیا څنگه داود د خدای د روح په قدرت هغه ته بادار وایي؟ ځکه چې داود وایي:

۴۴ «څښتن زما بادار ته وویل:

”زما بني لاس ته کښېنه

ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو لاندې.“»

۴۵ نو دا چې داود مسیح ته بادار وایي، بیا څنگه کېدای شي چې مسیح د داود زوی وي؟»

۴۶ هېچا د هغه په ځواب کې څه ونه شو ویلی او د هماغې ورځې نه وروسته هېچا دا جرات ونه کړ چې د هغه څخه نورې پوښتنې وکړي.

عیسی په مذهبي مشرانو نیوکه کوي

(مرقوس ۱۲: ۳۸-۳۹ او لوقا ۱۱: ۴۳-۴۶: ۲۰: ۴۵-۴۶)

۲۳ بیا عیسی خلکو او خپلو شاگردانو ته وویل: ۲ «د»

شريعت عالمان او فريسيان د موسى په چوكۍ ناست دي، (۳)

هغوى چې هرڅه درته وايي تاسو يې ومنئ او عمل ورباندې وكړئ، خو د هغوى په شان كارونه مه كوئ، ځكه دوى چې څه وايي عمل ورباندې نه كوي. (۴) هغوى درانه پندونه تړي او د خلكو په اوږو يې باروي، خو خپله نه غواړي چې گوتې هم ورته وروړي چې د پند په وړلو كې ورسره مرسته وكړي. (۵) كوم كارونه چې هغوى يې كوي هغه د دې دپاره كوي چې خلك يې وويني، هغوى لوى لوى تعويدونه جوړوي او په خپل تندي او مټ باندې يې تړي او داسې چينې اغوندي چې اوږده ځونډي لري. (۶) هغوى دا خوبوي چې په مېلمستياوو كې په ډېرو بنو ځايونو كې كښني او په كنيسو كې مخكې ځايونه ونيسي، (۷) او خلك ورته په بازارونو كې سلام واچوي او «استاذ، استاذ» ورته ووايي. (۸) خو تاسو ته بايد «استاذ» ونه ويل شي، ځكه چې تاسو يوازې يو استاذ لرى او تاسو ټول سره ورونه يئ. (۹) په دې نړۍ كې هېچا ته «پلار» مه وايئ، ځكه چې تاسو يوازې يو پلار لرى چې هغه په اسمان كې دى. (۱۰) نه دې څوك درته «لارښوونكى» ووايي، ځكه چې تاسو يوازې يو لارښوونكى لرى چې هغه مسيح دى. (۱۱) په تاسو كې هغه څوك د ټولو نه لوى دى چې ستاسو خدمتگار وي. (۱۲) ځكه هرڅوك چې خپل ځان لوى گڼي هغه به عاجز شي او هرڅوك چې خپل ځان عاجز كړي هغه به سرلوړى شي.»

د مذهبي مشرانو منافقت

(مرقوس ۱۲: ۴۰ او لوقا ۱۱: ۳۹-۴۲، ۱۱: ۴۴، ۱۱: ۵۲، ۲۰: ۴۷)

۱۳ عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو!

ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د اسماني پاچاهۍ

دروازې د خلکو دپاره بندوئ، نه تاسو ورننوځئ او نه نور خلک

پرېږدئ چې ورننوځي. [۱۴] ای منافقانو د شریعت عالمانو او

فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د کونډو

مالونه خورئ، خو د ځان بنودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوئ،

خو خدای به تاسو ته د نورو څخه سخته سزا درکړي. [۱۵] ای

منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس

وي، ځکه چې تاسو په وچه او دریاونو ګرځئ چې کوم څوک خپل

دین ته راواړوئ او کله چې ستاسو دین قبول کړي نو هغه ستاسو

څخه دوه چنده د دوزخ د سزا وړ شي.

۱۶ افسوس دې وي په تاسو باندې ای د ږندو لارښوونکو! تاسو

وايي: «که چېرې څوک د خدای د کور په نوم قسم وخوري، نو هېڅ

خبره نه ده، خو که څوک د خدای د کور په سرو زرو قسم وخوري

نو هغه مجبور دی چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» [۱۷] ای کم عقلو

ږندو! کوم یو یې مهم دی، سره زر یا د خدای کور چې سره زر پاک

او سپېڅلي کوي؟ [۱۸] همدارنگه تاسو وايي: «که چېرې څوک د

قربانۍ د ځای په نوم قسم وخوري نو هېڅ خبره نه ده، خو که څوک

د قربانۍ د ځای په نذرانې قسم وخوري نو هغه مجبور دی چې په

خپل قسم ولاړ اوسي.» [۱۹] ای ږندو خلکو! کوم یو یې مهم دی،

نذرانه یا د قربانۍ ځای چې هغه نذرانه پاک او سپېڅلي کوي؟ [۲۰]

نو څوک چې د قربانۍ په ځای قسم وخوري، هغه د قربانۍ په ځای

او په کومو سوغاتونو چې خلکو هلته ایښي دي قسم وخوري، [۲۱]

او څوک چې د خدای د کور په نوم قسم خوري، نو د خدای په کور او خدای باندې چې په هغه کې اوسېږي قسم خوري. (۲۲) څوک چې په اسمان باندې قسم خوري، نو هغه د خدای په تخت او هغه جا باندې قسم خوري چې په هغه تخت باندې کښېښي.

(۲۳) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د وپلني، شبت او زنکی لسمه برخه ورکوئ، خو د شریعت ډېر مهم حکمونه لکه عدالت، رحم او وفاداري مو پرېښي دي. تاسو باید په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له پامه نه غورځولې. (۲۴) ای ړندو لارښوونکو! تاسو ماشی د اوبو څخه لېرې کوئ، خو اوبن لوار تېروئ.

(۲۵) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځکه چې تاسو د خپلو پیالو او قابونو باندینی برخې پاکوئ خو دننه یې د هغو شیانو څخه ډک دي چې په حرص او ځان غوښتنې مو گټلي دي. (۲۶) ای ړندو فریسیانو! لومړی د پیالو او قابونو دنننی برخه پاکه کړئ نو باندینی برخه به یې هم پاکه شي.

(۲۷) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځکه چې تاسو د هغو قبرونو په شان یی چې په چونه باندې سپین شوي وي چې په ظاهره ښکلي ښکاري، خو دننه د مړو د هډوکو او هر ډول ناپاکيو څخه ډک وي. (۲۸) نو په همدې ډول تاسو هم په ښکاره نېک خلک ښکاري، خو دننه د منافقت او بدیو څخه ډک یی.»

عیسی د مذهبي مشرانو د سزا پېشگويي کوي

(لوقا ۱۱: ۴۷-۵۱)

۲۹ عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال، ځکه چې تاسو د پیغمبرانو زیارتونه جوړوئ او د نېکو خلکو قبرونه ښکلي کوئ» ۳۰ او وایی: «که چېرې مونږ د خپلو نیکونو په زمانه کې ژوندي وای نو د هغوی سره به د پیغمبرانو په قتل کې شریک شوي نه وای.» ۳۱ نو تاسو په خپلو ځانونو باندې شاهدي ورکوئ چې تاسو د هغو خلکو اولاده یئ چې پیغمبران یې قتل کړي دي. ۳۲ نو لاړ شئ او هغه کارونه چې ستاسو نیکونو پیل کړي وو، سرته ورسوئ. ۳۳ ای مارانو او د مارانو بچیانو! تاسو به د دوزخ له سزا څخه څنګه خلاص شئ؟ ۳۴ نو له دې امله زه تاسو ته پیغمبران، هونبیار خلک او د شریعت عالمان درلېرم، خو ځینې به تاسو مړه کړئ، ځینې به په صلیب راځوړند کړئ او ځینې به په کنیسو کې په دورو ووهئ او ښار په ښار به ورپسې ګرځئ. ۳۵ نو له دې امله د ټولو نېکو خلکو وینې چې په ځمکه تویبېري، خون به یې ستاسو په غاړه وي، د بې ګناه هاییل څخه نیولې د برخیا د زوی زکریا پورې چې هغه مو د خدای د کور او قربانۍ د ځای ترمنځ وواژه. ۳۶ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د دې ټولو کارونو سزا به د دې زمانې خلکو ته ورکول کېږي.»

د اورشلیم سره د عیسی مینه

(۳۷) عیسی زیاته کړه: «ای اورشلیمه، ای اورشلیمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کيږي هغه سنگساروي! ما خو خو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راټول کړم لکه څنگه چې چرگه خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې سره راټولوي، خو تا ونه غوښتل. (۳۸) گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کيږي. (۳۹) ځکه چې زه تاسو ته وایم چې بیا به هېڅکله ما ونه وینئ ترڅو دا ونه وایئ: «مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(مرقوس ۱۳: ۱-۲ او لوقا ۲۱: ۵-۶)

۲۴ (۱) کله چې عیسی د خدای د کور څخه روان شو نو شاگردان یې ورته راغلل چې د هغه پام د خدای د کور ودانۍ ته راواړوي. (۲) خو هغه وویل: «ایا دا ټولې ودانۍ وینئ؟ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته به یوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړيږي.»

د اخیري زمانې نښې

(مرقوس ۱۳: ۳-۱۳ او لوقا ۲۱: ۷-۱۹)

(۳) عیسی د زیتون په غره کې ناست ؤ چې شاگردان یې ورته راغلل او په پټه یې ورته وویل: «مونږ ته ووايه چې دا هرڅه به کله

وشي؟ او ستا د راتگ او اخري زمانې نښه به کومه وي؟» (۴)

عيسى ځواب ورکړ: «پام کوي چې څوک مو بې لارې نه کړي. (۵)

ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وايي به چې زه مسيح يم او ډېر

خلک به بې لارې کړي. (۶) تاسو به د جگړې غږ د نژدې نه او د

لېرې نه د جنگ اوازې اورئ، خو گورئ چې وارخطا نه شئ، ځکه

چې دا شيان به خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې

اخرنی وخت رارسېدلی دی. (۷) يو قوم به د بل قوم سره جنگيږي

او يوه پاچاهي به د بلې پاچاهي سره جنگيږي او د نړۍ په ډېرو

ځايونو کې به قحطي او زلزلې راشي. (۸) خو دا ټول به د لنگون د

دردونو د شروع کېدلو په شان وي.

(۹) کله چې دا هرڅه پېښ شول نو تاسو به ونيول شئ او وبه

ځورول شئ او بيا به ووژل شئ او زما د نوم په خاطر به د ټولو

قومونو خلک ستاسو څخه کرکه کوي. (۱۰) نو بيا به ډېر خپل ايمان

له لاسه ورکړي او يو د بل سره به خيانت کوي او يو د بل څخه به

کرکه کوي. (۱۱) ډېر جعلي پيغمبران به راپيدا شي او ډېر خلک به

بې لارې کړي. (۱۲) بدکاري به دومره زياته شي چې د خلکو مينه

به يو د بله سره ورکه شي. (۱۳) خو څوک چې تر اخره پورې ټينگ

پاتې شي هغه به خلاصون ومومي. (۱۴) او د اسماني پاچاهي زېږی

به په ټوله نړۍ کې خپور شي ترڅو د ټولو قومونو دپاره شاهدي

اوسي او بيا به نړۍ ختمه شي.

د اخري زمانې هيبتناکه وېره

۱۵) نو کله چې تاسو هغه نجس شی چې د بربادی سبب ګرځي او سپېڅلی ځای ناپاکه کوي او دانیال نبی د هغو په هکله خبرې کړي دي، ووينئ (لوستونکي دې پوه شي چې د دې معنی څه ده) ۱۶) نو څوک چې په یهودیې کې وي هغه دې غرونو ته وتبښتي. ۱۷) که څوک د بام په سر وي نو هغه دې د کور د سامان د وړلو دپاره نه رابښکته کيږي. ۱۸) که څوک په پټي کې وي هغه دې د خپلې چپني پسې بېرته کور ته نه ورځي. ۱۹) افسوس د هغو ښځو په حال چې په هغو ورځو کې امیدوارې وي او هغو میندو په حال چې خپلو ماشومانو ته شیدې ورکوي. ۲۰) دعا کوئ چې ستاسو تېښته په ژمي کې او یا د سبت په ورځ نه وي. ۲۱) ځکه چې په هغه وخت کې به داسې سخت مصیبت رامنځته شي چې د نړۍ له پیل څخه تر اوسه پورې نه دی راغلی او نه به بیا راشي. ۲۲) که چېرې خدای هغه ورځې لنډې کړې نه وای نو هېڅوک به ژوندی پاتې شوی نه وای، خو خدای به د خپلو غوره شویو خلکو په خاطر هغه ورځې لنډې کړي. ۲۳) که په هغه وخت کې څوک تاسو ته ووايي: 'وګورئ، مسیح دلته دی یا هلته دی،' نو باور ورباندې مه کوئ. ۲۴) ځکه چې داسې کسان به پیدا شي چې په دروغو به دعوه کوي چې مسیح او پیغمبران دي او لویې معجزې به وښايي او حیرانوونکي کارونه به کوي، د دې دپاره که ممکن وي نو د خدای غوره شوي خلک به هم بې لارې کړي. ۲۵) نو پام کوئ، تاسو مې له مخکې نه خبر کړئ. ۲۶) نو که چېرې څوک تاسو ته ووايي چې مسیح په دښته کې دی، نو هلته مه ځئ او یا درته ووايي چې هغه په یو پټ

ځای کې دی نو باور ورباندې مه کوی. (۲۷) ځکه لکه څنگه چې
برېښنا له ختیځې خوا راځي نو رڼا یې تر لوېدیځه پورې ځلېږي نو د
انسان د زوی راتگ به هم همداسې وي. (۲۸) چېرته چې مرداره
وي هلته تپوسان راټولېږي.

د انسان د زوی راتلل

(مرقوس ۱۳: ۲۴-۲۷ او لوقا ۲۱: ۲۵-۲۸)

(۲۹) څنگه چې د مصیبت هغه ورځې تېرې شي، نو سمدلاسه به لمر
تیاره شي او سپوږمۍ به نوره رڼا نه ورکوي، ستوري به د اسمان
څخه راوولېږي او اسماني موجودات به ولړزېږي. (۳۰) هغه وخت به
په اسمان کې د انسان د زوی د راتللو نښې رانېکاره شي او د نړۍ
ټول قومونه به ویر کوي او هغوی به وویني چې د انسان زوی به د
قدرت او زیات جلال سره د اسمان په ورېځو کې راروان وي. (۳۱)
هغه به خپلې فربنتې چې په لوړ اواز سره به سرنۍ وهي راوولېږي او
هغوی به د نړۍ د یو سر نه تر بله سره پورې خپل غوره شوي خلک
راټول کړي.

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(مرقوس ۱۳: ۲۸-۳۱ او لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳)

(۳۲) د انځر د ونې څخه عبرت واخلي. کله چې د هغې څانگې
غوتې ونیسي او پانې وکړي، نو تاسو پوهېږئ چې اوږی رانژدې دی.
(۳۳) نو په همدې ډول کله چې تاسو دا ټول شیان وویني نو پوه شئ
چې هغه وخت نژدې دی بلکې رارسېدلی دی. (۳۴) په یقین سره زه

تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. (۲۵) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

د انسان د زوی د راتګ وخت

(مرقوس ۱۳: ۳۲-۳۷ او لوقا ۱۷: ۲۶-۳۰، ۱۷: ۳۴-۳۶)

(۲۶) خو د هغې ورځې او هغه ساعت نه هېڅوک خبر نه دي، نه د اسمان فرښتې او نه زوی، خو یوازې پلار پرې خبر دی. (۲۷) لکه څنګه چې د نوح په زمانه کې شوي وو نو همداسې به د انسان د زوی د راتګ په وخت کې وشي. (۲۸) د سېلاب د راتللو څخه مخکې تر هغې ورځې پورې چې نوح کشتی ته ننوت، نو خلکو به خوړل او څښل او وادونه به یې کول. (۲۹) دوی تر هغه وخته نه پوهېدل چې څه به کېږي، ترڅو سېلاب راغی او هغوی ټول یې له منځه یووړل. نو د انسان د زوی راتګ به هم همداسې وي. (۳۰) نو په هغه وخت کې که چېرې دوه کسان په پټي کې وي، نو یو به یې بوتل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۱) او د دوو ښځو څخه چې یوځای سره میچن کوي یوه به یې بوتل شي او بله به پرېښودل شي. (۳۲) نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې ستاسو څښتن به په کومه ورځ راځي. (۳۳) خو په دې پوه شئ، که چېرې د کور خاوند په دې پوهېدلی چې غل د شپې په کوم وخت کې راځي، نو هغه به ویني پاتې شوی وای او غل به یې نه پرېښود چې کور ته یې ورننوځي. (۳۴) نو تاسو هم باید تیار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی به په هغه وخت کې راشي چې ستاسو په خیال کې به هم نه وي.

۴۵ هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار یې هغه د

خپلې کورنۍ د نورو نوکرانو مشر ټاکلی وي ترڅو هغوی ته په خپل

وخت ډوډۍ ورکړي. ۴۶ بختور دی هغه نوکر چې بادار یې راشي

او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. ۴۷ په يقين سره زه تاسو ته

دا وایم چې بادار به هغه د خپل ټول مال او جايداد واک هغه ته

وسپاري. ۴۸ خو که هغه نوکر خراب سړی وي نو د خپل ځان

سره به ووايي چې د بادار راتگ به مې ډېر وخت ونيسي. ۴۹ او

هغه به د نورو نوکرانو په وهلو ټکولو پیل وکړي او د شراييانو سره به

خوري او څنبې، ۵۰ نو د هغه نوکر بادار به په هغه ورځ راشي چې

نوکر به یې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه

به خبر هم نه وي. ۵۱ نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه

به د منافقانو سره يوځای واچوي چې هلته به خلک ژاري او خپل

غابنونه به چيچي.»

د لسو پېغلو مثال

۲۵ ۱ عیسی زیاته کړه: «په هغه وخت کې به اسماني پاچاهي

د هغو لسو پېغلو په شان وي چې خپل څراغونه یې واخیستل او د

زوم لیدلو ته لاړلې. ۲ په هغوی کې پنځه یې کم عقلي وې او

پنځه یې هونبیارې وې. ۳ کم عقلو انجونو خپل څراغونه د ځان

سره واخیستل خو تېل یې ورسره وانه خيستل. ۴ خو هونبیارو

انجونو د خپلو خراغونو سره د تېلو نه ډک بوتلونه هم د ځان سره واخيستل. (۵) کله چې زوم د راتللو په وخت کې ځنډ شو، نو هغوی ټولو ته خوب ورغی او ویدې شوې.

(۶) خو په نیمه شپه کې چيغې شوې: «وگورئ زوم راروان دی.

راځئ چې مخې ته یې ورشو.» (۷) نو ټولې انجونې راپاڅېدلې او خپل خراغونه یې تیار کړل. (۸) کم عقلو انجونو هوبنډیارو انجونو ته

وویل: «د خپلو تېلو څخه مونږ ته لږ راکړئ، ځکه چې زمونږ

خراغونه مړه کېږي.» (۹) هوبنډیارو انجونو ورته ځواب ورکړ: «نه،

زمونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار ورباندې وشي، دا به بڼه

وي چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او خپل ځان ته تېل واخلي.» (۱۰)

کله چې هغوی د تېلو اخيستلو پسې لاړلې، نو زوم راورسېد. هغه

انجونې چې تیارې وې د هغه سره د واده مېلمستیا ته لاړلې او

دروازې بندې شوې. (۱۱) وروسته بیا هغه نورې پنځه انجونې راغلې

او چيغې یې کړې: «ای بناغلیه! ای بناغلیه! مونږ ته دروازه خلاصه

کړه.» (۱۲) زوم وویل: «په یقین سره زه تاسو ته وایم چې تاسو نه

پېژنم.» (۱۳) نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې د

انسان زوی به په کومه ورځ او په کوم ساعت راځي.

د درې نوکرانو مثال

(لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷)

(۱۴) اسماني پاچاهي د هغه سړي په مثال ده چې غوښتل یې په

سفر لاړ شي، نو خپل نوکران یې راوغوښتل او خپل مال او شتمني

يې ورته وسپارله. (۱۵) هر يو ته يې د هغوی د توان سره سم يو څه ورکړل. يو ته يې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړې، بل ته يې دوه د سرو زرو کڅوړې او درېم ته يې د سرو زرو يوه کڅوړه ورکړه. بيا په سفر روان شو. (۱۶) هغه نوکر چې د سرو زرو پنځه کڅوړې يې ورته ورکړې وې سمدلاسه لاړ او کار يې ورباندې پيل کړ او په هغو باندې يې نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې وگټلې. (۱۷) همدارنگه هغه نوکر چې د سرو زرو دوه کڅوړې يې درلودلې هغه ورباندې نورې د سرو زرو دوه کڅوړې وگټلې. (۱۸) خو کوم نوکر ته چې د سرو زرو يوه کڅوړه ورکړل شوې وه، هغه لاړ او ځمکه يې وکيندله او د خپل بادار پيسې يې په کې بنځې کړلې.

(۱۹) ډېر وخت وروسته د هغو نوکرانو بادار راغی او د هغوی څخه يې حساب وغوښت. (۲۰) کوم نوکر ته چې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړل شوې وې راغی او نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې يې د ځان سره راوړلې او ويې ويل: 'باداره، تا ماته د سرو زرو پنځه کڅوړې راکړې وې، اوس گورئ! ما ورباندې پنځه نورې کڅوړې وگټلې.' (۲۱) بادار يې ورته وويل: 'شاباس، زما نېک او وفادار نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ. نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په خوشحالی کې شريک شه.' (۲۲) بيا هغه نوکر چې دوه کڅوړې سره زر ورته ورکړل شوي وو راغی او ويې ويل: 'باداره! تا ماته دوه کڅوړې راکړې وې، اوس گورئ! ما ورباندې دوه نورې هم وگټلې.' (۲۳) بادار يې ورته وويل: 'شاباس، ای نېک او وفاداره نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ، نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په

خوشحالی کې شریک شه. ﴿٢٤﴾ بیا هغه نوکر چې یوه کڅوړه ورته ورکړل شوې وه راغی او ویې ویل: «باداره! زه پوهېدم چې ته یو سخت سړی یې، ته هغه فصل ربې چې کرلی دې نه دی او د هغه ځای حاصل راټولوي چې تخم دې په کې نه دی شیندلی. ﴿٢٥﴾ نو زه ووپرېدم او لارم او ستا سره زر مې په ځمکه کې بنځ کړل. هغه دا دي، بېرته یې واخله. ﴿٢٦﴾ خو بادار یې ورته په ځواب کې وویل: «ای بېکاره او لټ نوکره! کله چې تاته معلومه وه چې زه هغه فصل رېم چې کرلی مې نه دی او له هغه ځای څخه حاصل راټولوم چې تخم مې په کې نه دی شیندلی، ﴿٢٧﴾ نو تا باید زما پیسې صرافانو ته ورکړې وای او کله چې زه بېرته راغلی وم نو هغه به مې بېرته د سود سره اخیستې وای. ﴿٢٨﴾ د هغه څخه هغه د سرو زرو کڅوړه واخلي او هغه چاته یې ورکړی چې لس کڅوړې ورسره دي. ﴿٢٩﴾ ځکه د چا سره چې څه وي هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نورې هم زیاتې شي. خو د چا سره چې څه نه وي نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخیستل شي. ﴿٣٠﴾ دا بېکاره نوکر دباندي تيارې ته وغورځوي یعنی هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.»

د قیامت په ورځ د خلکو د عملونو قضاوت

﴿٣١﴾ کله چې د انسان زوی د خپل جلال سره د ټولو فرښتو سره راشي نو بیا به هغه په خپل شاهانه تخت باندي کښېني، ﴿٣٢﴾ او د ټولو قومونو خلک به د هغه په حضور کې راټول شي او هغه به هغوی داسې یو له بل نه بېل کړي لکه څنګه چې شپانه پسونه له وزو

نه بېلوي. (۳۳) نو په دې ډول به هغه نېک خلک خپل بني لاس ته او بد خلک خپل چپ لاس ته ځای په ځای کړي. (۳۴) بيا به پاچا هغو خلکو ته چې د هغه بني لاس ته دي ووايي چې ای هغو خلکو چې زما د پلار له خوا درته برکت درکړل شوی دی، راشئ او د هغې پاچاهۍ وارثان شئ چې د نړۍ د پيدايښت راهيسې ستاسو دپاره تياره شوې وه. (۳۵) ځکه کله چې زه وږی وم نو تاسو راته خواږه راگرل، کله چې تږی وم نو اوبه مو راته راگرې، کله چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته بوتلم، (۳۶) کله چې زه لوڅ وم نو کالي مو راته راگرل او کله چې ناروغه وم نو تاسو راباندې پام کاوه او کله چې زه بندي وم نو تاسو زما ليدلو ته راغلي وئ. (۳۷) بيا به نېکان خلک ورته په ځواب کې ووايي: «خښتنه! ته مونږ کله وږی ليدلی يې او موږ کړی مو يې او يا تږی وې او مونږ درته اوبه درکړې وي؟» (۳۸) کله مونږ ليدلی چې ته مسافر وې او کور ته مو بېولی يې او يا لوڅ وې او مونږ درته کالي درکړي دي؟ (۳۹) يا مونږ کله ته ناروغه يا بندي ليدلی يې او ليدلو ته دې راغلي يو؟» (۴۰) پاچا به ورته ځواب ورکړي: «په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې تاسو زما د دې پيروانو څخه چې عادي خلک دي، د کوم يو سره هم څه کړي دي، هغه مو زما سره کړي دي.»

(۴۱) بيا به هغو خلکو ته چې د هغه چپ لاس ته دي ووايي: «ای لعنتيانو! زما څخه لېرې شئ او هغه تلپاتې اور ته لاړ شئ چې د شيطان او د هغه د پيروانو دپاره تيار شوی دی. (۴۲) ځکه کله چې زه وږی وم تاسو راته خواږه رانه گرل، کله چې تږی وم نو اوبه مو راته رانه کړې، (۴۳) کله چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته راونه

بللم، كله چې لوخ وم نو تاسو راته كالي رانه كړل او كله چې زه ناروغه او بندي وم نو تاسو مې ليدلو ته رانغلي. ﴿٢٣﴾ هغوى به هم په خواب كې ووايي: «خښتنه! ته مونږ كله وږي، تږي، مسافر، لوخ، ناروغه يا بندي ليدلى يې او مرسته مو درسره نه ده كړې؟» ﴿٢٤﴾ بيا به هغه خواب وركړي: «په يقين سره زه تاسو ته دا وايم كله چې تاسو زما د پيروانو سره كه څه هم هغوى عادي خلك دي، د يوه سره هم مرسته نه ده كړې نو تاسو زما سره مرسته نه ده كړې.» ﴿٢٥﴾ او هغوى به هغه ځاى ته لېرې وشړل شي چې هلته به هغوى ته د تل دپاره سزا وركول كېږي، خو نېكان خلك به تليپاتي ژوندون ومومي.»

د عيسى په ضد دسيسه

(مرقوس ١٤: ١١-٢ او لوقا ٢٢: ١-٢ او يوحنا ١١: ٤٥-٥٣)

٢٦ ﴿١﴾ كله چې عيسى خپلې خبرې خلاصې كړې نو خپلو شاگردانو ته يې وويل: ﴿٢﴾ «لكه څنگه چې تاسو خبر يئ چې دوه ورځې وروسته به د فسحې اختر وي او د انسان زوى به دنېمنانو ته په لاس وركړل شي چې په صليب باندې وځړول شي.» ﴿٣﴾ په همدې وخت كې مشران كاهنان او د قوم مشران د لوى كاهن قيافا په كور كې سره راټول شول ﴿٤﴾ او هغوى يوه دسيسه جوړه كړه چې عيسى په يو چل راونيسي او ويې وژني. ﴿٥﴾ خو هغوى وويل: «دا كار بايد د اختر په ورځو كې ونه شي، هسې نه چې د خلكو په منځ كې شور او غوغا جوړه شي.»

د عیسی په سر باندې عطر اچول

(مرقوس ۱۴: ۳-۹ او یوحنا ۱۲: ۱-۸)

۶ کله چې عیسی په بیت عنیا کې د شمعون کور ته لاړ چې

مخکې د جذام په ناروغي اخته ؤ، ۷ یوه ښځه چې د قیمتي

عطرو اڅخه ډک د مرمرو بوتل ورسره ؤ راغله او په داسې حال کې

چې عیسی ډوډۍ ته ناست ؤ هغه عطر یې د هغه په سر باندې

واچول. ۸ کله چې شاگردانو دا ولیدل نو خفه شول او ویې ویل:

«دا عطر ولې بېځایه مصرف شول؟ ۹ کېدای شول چې هغه په

لوړه بیه خرڅ شوي وای او پیسې یې غریبانو ته ورکړل شوې وای.»

۱۰ عیسی پوه شو چې هغوی څه وویل او هغوی ته یې وویل:

«تاسو ولې هغه ښځه تنگوي؟ هغې زما سره ښه کار کړی دی. ۱۱

غریبان به تل ستاسو سره وي، خو زه به تل تاسو سره نه يم. ۱۲

هغې چې دا عطر زما په بدن باندې واچول نو زه یې ښخولو ته تیار

کړم. ۱۳ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د نړۍ په هرځای کې

چې دا زېری ورکول کېږي نو دې ښځې چې څه کړي دي خلک به

هغه یادوي.»

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره

خیانت کوي

(مرقوس ۱۴: ۱۰-۱۱ او لوقا ۲۲: ۳-۶)

۱۴ بیا یهودا اسخريوتي چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ مشرانو

کاھنانو ته ورغی ۱۵ او پوښتنه یې وکړه: «که زه عیسی تاسو ته

دروسپارم نو ماته به څه راکړئ؟» نو هغوی ورته د سپینو زرو دپرش سکې ورکړې. (۱۶) د هماغه وخت نه هغه په دې لټه کې و چې یوه موقع پیدا کړي او عیسی هغوی ته په لاس ورکړي.

عیسی د خپلو شاگردانو سره د فسحې د اختر ډوډۍ

خوري

(مرقوس ۱۴: ۱۲-۲۱ او لوقا ۲۲: ۷-۱۳، ۲۲: ۲۱-۲۳ او یوحنا ۱۳: ۲۱-۳۰)

(۱۷) د فطیرې ډوډۍ د اختر په لومړۍ ورځ شاگردان عیسی ته

راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په کوم ځای کې غواړې چې د فسحې ډوډۍ درته تیاره کړو؟» (۱۸) هغه وویل: «په ښار کې فلاني سړي ته ورشۍ او ورته ووايئ: استاذ وایي چې زما ټاکل شوی وخت رانژدې شوی دی، زه به د فسحې اختر د خپلو شاگردانو سره ستا په کور کې ولمانځم.» (۱۹) نو څنگه چې عیسی ورته ویلي وو شاگردانو هماغسې وکړل او د فسحې ډوډۍ یې تیاره کړه.

(۲۰) کله چې مانېام شو نو عیسی د خپلو دولسو شاگردانو سره

دسترخوان ته کښېناست. (۲۱) د ډوډۍ په وخت کې عیسی وویل:

«په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په تاسو کې به یو کس زما

سره خیانت وکړي.» (۲۲) شاگردان ډېر غمجن شول او هر یو د

عیسی نه پوښتنه کوله: «استاذه! ایا هغه زه یم؟» (۲۳) عیسی ځواب

ورکړ: «چا چې زما سره په دې کاسه کې لاس ښکته کړ هغه به زما

سره خیانت کوي.» (۲۴) لکه څنگه چې د هغه په هکله د خدای په

کلام کې لیکل شوي دي، د انسان زوی باید مړ شي خو افسوس د

هغه چا په حال چې د انسان د زوی سره خیانت کوي. د هغه سړي

دپاره به دا ښه وای چې هېڅ پیدا شوی نه وای.» (۲۵) بیا یهودا

خاین وویل: «استاذه! ایا هغه زه یم؟» عیسی په ځواب کې وویل: «تا

په خپله وویل.»

د څښتن غوره ماښامی

(مرقوس ۱۴: ۱۲-۲۶ او لوقا ۲۲: ۱۴-۲۰ او لومړی قرنټیان ۱۱: ۲۳-۲۴)

(۲۵)

(۲۶) د ډوډۍ خوړلو په وخت کې عیسی یوه ډوډۍ راواخیستله،

شکر یې پرې وویست او هغه یې ماته کړه او شاگردانو ته یې ورکړه

او ویې ویل: «دا واخلي او ویې خورئ، دا زما بدن دی.» (۲۷) بیا

هغه پیاله راواخیستله، د خدای شکر یې وویست او شاگردانو ته یې

ورکړه او ویې ویل: «تاسو ټول دا وڅښئ.» (۲۸) دا زما وینه ده چې

د ډېرو خلکو د گناهونو د بڅښنې دپاره تویبېږي. دا د خلکو سره د

خدای د لوظ ښه ده. (۲۹) زه تاسو ته وایم چې زه به بیا تر هغې

ورځې پورې دا د انگورو شربت ونه څښم ترڅو د خپل پلار په

پاچاهۍ کې یې ستاسو سره بیا ونه څښم.»

(۳۰) بیا د یوې روحاني سندري د ویلو څخه وروسته د زیتون غره

ته لاړل.

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگويي

(مرقوس ۱۴: ۲۷-۳۱ او لوقا ۲۲: ۳۱-۳۴ او یوحنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

٣١) بيا عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «همدا نن شپه به تاسو ټول ما به پرېږدئ، ځكه چې د خداى په كلام كې ليكل شوي دي:

زه به شپون ووهم او د رمې پسونه به خواره واره شي.

٣٢) خو كله چې بيا راژوندى شم نو ستاسو نه مخكې به جليل ته لاړ شم.» ٣٣) پطروس په ځواب كې وويل: «كه ټول تا پرېږدي، خو زه به دې هېڅكله پرې نږدم.» ٣٤) عيسى ورته وويل: «په يقين سره زه تاته دا وايم چې همدا نن شپه به د چرگ د اذان نه مخكې درې ځلې ووايې چې ما نه پېژنئ.» ٣٥) پطروس ورته وويل: «كه زه تا سره مړ هم شم خو هېڅكله به ونه وايم چې تا نه پېژنم.» او نورو ټولو شاگردانو هم همداسې وويل.

عيسى په جتسيماني كې دعا كوي

(مرقوس ١٤: ٣٢-٤٢ او لوقا ٢٢: ٣٩-٤٦)

٣٦) بيا عيسى د خپلو شاگردانو سره د جتسيماني په نوم يو ځاى ته ورسېده او شاگردانو ته يې وويل: «ترڅو پورې چې زه هلته ځم او دعا كوم، تاسو دلته كښېنئ.» ٣٧) هغه د پطروس او د زېدي دوه زامن د ځان سره بوتلل. هغه ډېر غمجن شو او زړه يې خفه شو. ٣٨) او هغوى ته يې وويل: «زما زړه له غمه چوي او مرگ ته نژدې يم. تاسو دلته پاتې شئ او زما سره بېداره اوسئ.»

٣٩) هغه لږ لږې لاړ، په ځمكه باندې پرمخې پرېوت او دا دعا يې وكړه: «زما پلاره، كه چېرې كېداى شي نو دا د مصيبت پياله زما

۴۰) څخه لېرې کړه! خو زما رضا نه بلکې ستا رضا دې پوره شي.»

بيا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ويې ليدل چې هغوی ویده دي، نو پطروس ته يې وويل: «ايا زما سره يو ساعت هم وينې نه شوی پاتې کېدلی؟» ۴۱) بېداره اوسئ او دعا وکړئ چې وسوسه نه شی. زړه غواړي خو بدن کمزوری دی.»

۴۲) عیسی یوځل بيا لار او دعا يې وکړه: «زما پلاره، که چېرې بله لاره نه وي بې له دې چې دا پياله وڅښم نو ستا رضا دې پوره شي.»

۴۳) عیسی بيا راغی او ويې ليدل چې هغوی ویده دي او سترگې يې له خوبه ډکې وې.

۴۴) بيا عیسی هغوی پرېښودل او لار او د درېم ځل دپاره يې هماغه شان دعا وکړه. ۴۵) بيا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ورته ويې ويل: «تاسو لا ویده یئ او ارام کوئ؟ گورئ، هغه ساعت رارسېدلی چې د انسان زوی به گناهکارانو ته په لاس ورکول کېږي. ۴۶) پاڅېږئ، راځئ چې څو، هغه څوک چې غواړي زما سره خیانت وکړي، رارسېدلی دی.»

د عیسی سره خیانت کول او نیول

(مرقوس ۱۴: ۴۳-۵۰ او لوقا ۲۲: ۴۷-۵۳ او یوحنا ۱۸: ۳-۱۲)

۴۷) عیسی لا خبرې کولې چې یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ د گن شمېر خلکو سره چې تورې او کوتکونه ورسره وو او د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا رالېږل شوي وو، راوړسېد. ۴۸) هغه خاین هغوی ته یوه نښه ورکړې وه او ورته ويلي يې وو:

«څوک چې زه ښکل کړم نو دا هماغه سړی دی، هغه راوښی.»

٤٩) یهودا سمدلاسه عیسی ته ورغی او ورته ویې ویل: «سلام ای استازده! او هغه یې ښکل کړ.» ٥٠) عیسی هغه ته وویل: «ای ملگریه! خپل کار دې زر وکړه.» بیا هغوی رامخکې شول، عیسی ته یې لاس وروچاوه او هغه یې ونيوه. ٥١) په دې وخت کې د عیسی په ملگرو کې یو کس خپله توره راوویستله او د لوی کاهن په نوکر یې گوزار وکړ او د هغه غوږ یې پرې کړ. ٥٢) عیسی هغه ته وویل: «خپله توره دې بېرته په خپل ځای کې کېږده، ځکه څوک چې د توري څخه کار اخلي نو په توره وژل کېږي. ٥٣) ایا ته نه پوهېږي چې زه کولای شم د خپل پلار څخه مرسته وغواړم او هغه به سمدلاسه د فرښتو دولس لښکرې راولېږي؟ ٥٤) خو بیا به د خدای په کلام کې چې څه لیکل شوي دي هغه څنګه رښتیا کېږي چې وایي دا کار به خامخا کېږي؟»

٥٥) په هماغه وخت کې عیسی خلکو ته وویل: «ایا زه کوم داږه مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟ زه به هره ورځ د خدای په کور کې کښېناستم او تعلیم به مې ورکاوه خو تاسو ونه نیولم؟ ٥٦) خو دا هرڅه ځکه وشول ترڅو هغه څه چې پیغمبرانو لیکلي دي پوره شي.» بیا ټولو شاگردانو هغه پرېښود او وتښتېدل.

عیسی د شورا په مخکې

(مرقوس ١٤: ٥٣-٦٥ او لوقا ٢٢: ٥٤-٥٥، ٢٢: ٦٣-٧١ او یوحنا

(۵۷) بیا هغو خلکو چې عیسی یې نیولی ؤ، هغه د لوی کاهن قیافا کور ته چې د شریعت عالمان او د قوم مشران هلته راټول شوي وو، بوتو. (۵۸) خو پطروس په یوې لېرې فاصله کې په عیسی پسې روان ؤ ترڅو د لوی کاهن د کور حوږلی ته ورسېده او دننه ورغی او د ساتونکو سره کښېناست ترڅو وويني چې اخر به څه کيږي. (۵۹) مشرانو کاهنانو او ټولې شورا هڅه کوله چې د عیسی په خلاف د دروغو کوم شاهد پیدا کړي، ترڅو هغه ووژل شي. (۶۰) سره له دې چې ډېر کسان راوړاندې شول او د دروغو شاهدي یې ورکړه خو هغوی ونه شو کولای چې کوم ثبوت پیدا کړي. په پای کې دوه تنه راوړاندې شول (۶۱) او ویې ویل: «دې سړي ویلي دي چې زه کولای شم د خدای کور وران کړم او په درې ورځو کې یې بېرته آباد کړم.»

(۶۲) لوی کاهن راپاڅېد او عیسی ته یې وویل: «ایا ته دې ټولو تورو ته چې هغوی یې درباندي لگوي، ځواب نه ورکوي؟» (۶۳) خو عیسی غلی پاتې شو. بیا لوی کاهن وویل: «زه د ژوندي خدای په نوم تاته قسم درکوم، مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟ ته د خدای زوی یې؟» (۶۴) عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وايې. خو زه تاسو ټولو ته وایم چې د نن نه وروسته به تاسو ووينئ چې د انسان زوی به د مطلق قادر خدای ښي لاس ته ناست وي او د اسمان په ورېځو کې به راروان وي.» (۶۵) په دې خبره لوی کاهن خپل گړپوان وشلاوه او ویې ویل: «هغه کفر وايي. مونږ نورو شاهدانو ته

څه اړتيا لرو؟ تاسو همدا اوس دا کفر واورېد. (٦٤) ستاسو پرېکړه څه ده؟» هغوی ځواب ورکړ: «هغه د مرگ لایق دی.» (٦٧) بیا هغوی د هغه په مخ لارې ورتو کړې او هغه یې په سوکانو وواهه او ځینو په خپرو واهه (٦٨) او ویل یې: «ای مسیح! که ته پیغمبر یې نو ووايه چې چا ووهلي.»

پطروس د عیسی څخه انکار کوي

(مرقوس ١٤: ٦٦-٧٢ او لوقا ٢٢: ٥٦-٦٢ او یوحنا ١٨: ١٥-١٨)
(١٨: ٢٧-٢٥)

(٦٩) په دې وخت کې پطروس دباندي په حوډلی کې ناست ؤ چې یوه وینځه ورغله او ورته ویې ویل: «ته هم د جلیلی عیسی سره وې.» (٧٠) پطروس د ټولو په مخکې منکر شو او ویې ویل: «زه نه پوهېږم چې ته څه وايې.»

(٧١) بیا کله چې پطروس د حوډلی د دروازي خواته لاړ نو هلته یوې بلې وینځې ولید او هلته چې کوم خلک وو ورته ویې ویل: «دا سړی د عیسی ناصري سره ؤ.» (٧٢) هغه یوځل بیا منکر شو او ویې ویل: «زه قسم خورم چې هغه سړی نه پېژنم.»

(٧٣) لږه شېبه وروسته په هغه ځای کې ولاړ خلک پطروس ته راغلل او ورته ویې ویل: «بې له شکه چې ته هم د هغو خلکو څخه یې، ځکه چې ستا د لهجې څخه معلومیږي.» (٧٤) بیا پطروس وویل: «زه قسم خورم چې رښتیا وایم. که زه دروغ وایم نو په ما دې د خدای لعنت وي. زه هغه سړی نه پېژنم.» او سمدلاسه چرگ اذان

وکړ. (٧٥) بيا پطروس ته د عیسی خبره وریاد شوه چې ویلي یې وو: «مخکې له دې چې چرگ اذان وکړي ته به درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژنې.» بيا هغه دباندې لاړ او په چیغو چیغو یې وژړل.

عیسی پیلاتوس ته وړل کيږي

(مرقوس ١٥: ١ او لوقا ٢٣: ١ - ٢ او یوحنا ١٨: ٢٨ - ٣٢)

٢٧ (١) کله چې سهار شو نو ټولو مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو په خپل منځ کې مشوره وکړه چې عیسی څنگه ووژني. (٢) بيا یې هغه وتړلو او روان یې کړ او د روم والي پیلاتوس ته یې وسپاره.

د یهودا ځان وژنه

(د رسولانو عملونه ١: ١٨ - ١٩)

(٣) کله چې یهودا خاین پوه شو چې په عیسی باندې د مرگ حکم وشو، نو د خپل کار څخه پنبېمانه شو او هغه د سپینو زرو دېرش سکې یې بېرته مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته راوړلې (٤) او ویې ویل: «ما گناه کړې ده چې د یو بې گناه سړي سره مې خیانت وکړ او د هغه د مرگ سبب شوم.» خو هغوی وویل: «په مونږ یې څه؟ دا ستاسو کار دې.» (٥) یهودا هغه سکې د خدای په کور کې په ځمکه وغورځولې او دباندې ووت او خپل ځان یې په دار وځړاوه. (٦) خو مشرانو کاهنانو هغه پیسې راواخیستې او ویې ویل: «د خدای د کور په خزانه کې د دې پیسو اچول روا نه دي،

ځکه چې دا د انسان د ژوند بیه ده.» (۷) نو هغوی په خپلو کې مشوره وکړه او په هغو پیسو یې د کلال ځمکه واخیستله چې د نورو قومونو د خلکو دپاره په کې هدیره جوړه کړي. (۸) نو له دې امله هغه ځمکه تر نن ورځې پورې «د وینو د پټي» په نوم یادېږي.

(۹) په دې ډول د ارمیا نبی هغه پېشگويي رښتیا شوه چې وايي: «هغوی د سپینو زرو دېرش سکې یعنې د هغه د سر بیه چې د اسراییلو د قوم له خوا ټاکل شوې وه، واخیستلې (۱۰) او په هغو پیسو باندې یې د کلال ځمکه واخیستله، لکه څنګه چې څښتن ماته ویلي وو.»

پیلاتوس د عیسی څخه پوښتنې کوي

(مرقوس ۱۵: ۲-۵ او لوقا ۲۳: ۳-۵ او یوحنا ۱۸: ۳۳-۳۸)

(۱۱) بیا یې عیسی پیلاتوس والي ته راوست او والي ترې پوښتنه وکړه: «ایا ته د یهودیانو پاچا یې؟» عیسی وویل: «ته په خپله وایې.»

(۱۲) خو کله چې د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا په هغه

تور ولګول شو نو هغه په ځواب کې هېڅ ونه ویل. (۱۳) بیا پیلاتوس

هغه ته وویل: «هغوی چې ستا په خلاف کومه شاهدي ورکوي ته یې

نه اورې؟» (۱۴) خو عیسی یوه خبره هم ونه کړه او والي ډېر حیران

شو.

عیسی ته د مرګ سزا ورکول کېږي

(مرقوس ۱۵: ۶-۱۵ او لوقا ۲۳: ۱۳-۲۵ او یوحنا ۱۸: ۳۹ - ۱۹: ۱۶)

١٥) د اختر په ورځو کې دا رواج ؤ چې والي به يو بندي د خلکو په خوبنه د زندان اڅخه ازاداو. (١٦) په هغه وخت کې د باراباس په نامه يو بدنام سړی بندي ؤ. (١٧) کله چې خلک سره راټول شول نو پيلاتوس د هغوی نه پوښتنه وکړه: «تاسو څوک غواړئ چې درته يې ازاد کړم، باراباس يا عیسی چې مسیح ورته وايي؟» (١٨) ځکه چې هغه په دې پوهېده چې هغوی د بخیلی له مخې عیسی هغه ته په لاس ورکړی دی.

١٩) کله چې هغه د قضاوت په چوکۍ ناست ؤ نو ښځې يې ورته دا پیغام راولېږه: «د هغه بې گناه سړي سره کار مه لره، ځکه پرون شپه چې ما د هغه په هکله کوم خوب وليده نو د هغه له امله ټوله ورځ پرېشانه وم.» (٢٠) خو مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو خلک دې ته هڅول چې د پيلاتوس څخه وغواړي چې باراباس ورته ازاد کړي او عیسی اعدام کړي. (٢١) والي یوځل بیا هغوی ته وویل: «په دې دواړو کې تاسو څوک غواړئ چې درته يې ازاد کړم؟» هغوی وویل: «باراباس.» (٢٢) پيلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «نو بیا د عیسی سره چې د مسیح په نوم یادېږي څه وکړم؟» هغوی ټولو وویل: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړه.» (٢٣) خو پيلاتوس وویل: «ولې؟ هغه څه جرم کړی دی؟» هغوی چيغې نورې هم زیاتې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړه.»

٢٤) خو کله چې پيلاتوس پوه شو چې هغه هېڅ نه شي کولای او کېدای شي چې شور او غوغا جوړه شي، نو اوبه يې راواخيستې او د خلکو په مخکې يې خپل لاسونه ووينځل او ويې ويل: «زه د دې

سړي د مرگ مسوول نه يم، دا ستاسو كار دى.» (٢٥) ټولو خلكو
خواب وركړ: «د دې سړي خون دې زمونږ او زمونږ د اولادونو په
غاړه وي.» (٢٦) نو پيلاتوس باراباس د هغوى دپاره ازاد كړ او بيا
يې حكم وكړ چې عيسى دې په دورو باندې ووهل شي او په صليب
باندې دې خورند كړاى شي.

عسکر په عيسى باندې ملنډې وهى

(مرقوس ١٥: ١٦-٢٠ او يوحنا ١٩: ٢، ٣)

(٢٧) بيا د پيلاتوس عسکرو عيسى د والي د مانى حوډلى ته بوتو او
ټول کنډک يې ترې راچاپړ کړ. (٢٨) کالي يې ترې وويستل او سور
رنگې چپنه يې ورته ورواغوستله. (٢٩) بيا يې د اغزيو څخه يو تاج
جوړ کړ او په سر يې ورته کېښود او په بني لاس کې يې ورته يو
لرگى وركړ. بيا د هغه په مخکې په گونډو شول، ملنډې يې ورباندې
وهلې او ويل يې: «ژوندى دې وي د يهوديانو پاچا.» (٣٠) په هغه
يې لارې ورتو کړې او لرگى يې ترې واخيست او په سر يې پرې
وواهه. (٣١) کله چې هغوى ملنډې وهل بس کړل نو چپنه يې ترې
وويستله او خپل کالي يې ورته بېرته ورواغوستل. بيا يې هغه بوتو
چې په صليب يې خورند کړي.

عيسى په صليب باندې مېخ کيږي

(مرقوس ١٥: ٢١-٣٢ او لوقا ٢٣: ٢٦-٤٣ او يوحنا ١٩: ١٧-٢٧)

(٣٢) هغوى روان وو چې په لاره کې د شمعون په نوم يو سړي سره
چې د قيروان څخه ؤ مخامخ شول او عسکرو هغه مجبوره کړ چې د

عیسی صلیب یوسی. (۳۳) کله چې هغوی یوحای ته ورسېدل چې د جلجتا په نوم یادېده چې معنی یې د سر کوپړۍ ده، (۳۴) هلته یې عیسی ته داسې شراب چې ترخه شیان په کې گډ شوي وو ورکړل، خو کله چې یې وڅښل نو ویې نه غوښتل چې ویې څښي. (۳۵) کله چې هغه یې په صلیب باندې مېخ کړ نو د هغه په کالیو یې پچه واچوله او په خپل منځ کې یې سره ووېشل. (۳۶) بیا هغوی کښېناستل او د هغه پېره یې کوله. (۳۷) د هغه د سر د پاسه یې یوه تخته څوړنده کړه چې د هغه جرم په کې لیکل شوی وو: «دا د یهودیانو پاچا عیسی دی.» (۳۸) د هغه سره دوه داړه ماران هم په صلیب څړول شوي وو، چې یو یې بنی لاس ته او بل یې کین لاس ته. (۳۹) څوک چې له هغه ځای څخه تېرېدل نو خپل سرونه به یې خوځول او عیسی ته به یې ښکښلې کولې (۴۰) او ویل به یې: «تا غوښتل چې د خدای کور وران کړې او په درې ورځو کې یې بېرته جوړ کړې. که ته په رښتیا د خدای زوی یې نو خپل ځان وژغوره او د صلیب څخه رانښکته شه.» (۴۱) همدارنگه مشرانو کاهنانو، د شریعت عالمانو او یهودي مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: (۴۲) «هغه نور خلک ژغورل، خو خپل ځان نه شي ژغورلی. که چېرې هغه د اسراییلو پاچا وي، نو د صلیب څخه دې رانښکته شي نو بیا به مونږ ورباندې ایمان راوړو. (۴۳) هغه په خدای توکل درلود او دعوه یې کوله چې د خدای زوی یم، نو که خدای غواړي اوس دې هغه وژغوري.» (۴۴) همدارنگه هغه داړه مارانو چې د هغه سره په صلیب څړول شوي وو هم هغه ته ښکښلې کولې.

(مرقوس ۱۵: ۳۳-۴۱ او لوقا ۲۳: ۴۴-۴۹ او یوحنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

۴۵) د غرمې د دولسو بجو نه د ماسپښین تر درې بجو پورې په ټول وطن کې تیاره راخپره شوه. ۴۶) شاوخوا درې بجې وې چې عیسی په زوره زوره چیغه ووهله: «ایلي، ایلي، لما سبقتني؟ یعنی ای زما خدایه، ای زما خدایه، زه دې ولې پرېښودم؟» ۴۷) ځینو خلکو چې په هغه ځای کې ولاړ وو، دا واورېدل او ویې ویل: «هغه الیاس نبي ته نارې وهي.» ۴۸) د هغوی څخه یو تن سمدلاسه منډه کړه، اسفنج یې راواخیست او په عادي شرابو کې یې لوند کړ او د لرګي په څوکه یې کېښود او عیسی ته یې ورکړ چې ویې څښي. ۴۹) خو نورو وویل: «صبر وکړئ، پرېږده وگورو چې الیاس نبي د هغه د خلاصولو دپاره راځي او که نه.» ۵۰) عیسی یوځل بیا په لوړ اواز چیغه ووهله او ساه یې ورکړه.

۵۱) هغه وخت د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په منځ کې دوه ټوټې شوه. زلزله شوه او د تیرو تختې وچاودلې، ۵۲) قبرونه پرانیستل شول او هغه ډېر سپېڅلي خلک چې د مرګ په خوب ویده وو بیا راژوندي شول ۵۳) او د خپلو قبرونو څخه راووتل او د عیسی د راژوندي کېدلو څخه وروسته د اورشلیم سپېڅلي ښار ته لاړل او ډېرو خلکو ته ښکاره شول. ۵۴) کله چې هغه رومي منصبدار او د هغه عسکرو چې د عیسی پهره یې کوله، زلزله او ټولې پېښې ولیدلې نو ډېر ووېرېدل او ویې ویل: «هغه په رښتیا د خدای زوی ؤ.»

٥٥) په هغه ځای کې ډېرو بڼځو چې د جلیل څخه د عیسی د خدمت دپاره راغلې وې د لېرې نه دا هرڅه لیدل. ٥٦) په هغوی کې مریم مجدلیه، د یعقوب او یوسف مور مریم او د زبدي د زامنو مور وه.

د عیسی بڼځول

(مرقوس ١٥: ٤٢-٤٧ او لوقا ٢٣: ٥٠-٥٦ او یوحنا ١٩: ٣٨-٤٢)

٥٧) کله چې ماښام شو نو یو شتمن سړی چې یوسف نومېده او د رامه د ښار څخه ؤ چې هغه هم د عیسی شاگرد شوی ؤ راغی. ٥٨) هغه پیلاتوس ته ورغی او د هغه څخه یې د عیسی مړی وغوښت. نو پیلاتوس امر وکړ چې هغه ورته ورکړي. ٥٩) یوسف هغه مړی یووړ او په یو سپین کفن کې یې تاو کړ. ٦٠) او په هغه قبر کې یې کېښود چې یوسف د خپل ځان دپاره په یوه تیره کې کیندلی ؤ. بیا یې یوه غټه تیره د قبر خولې ته راوړغړوله او لاړ. ٦١) مریم مجدلیه او هغه بله مریم دواړه قبر ته مخامخ ناستې وې.

د عیسی د قبر ساتونکي

٦٢) په بله ورځ چې د سبت ورځ وه، مشران کاهنان او فریسیان پیلاتوس ته ورغلل. ٦٣) او ویې ویل: «ښاغلیه! مونږ ته په یاد دي هغه چلباز چې لا ژوندی ؤ ویلي یې وو چې درې ورځې وروسته به زه بیا راژوندی شم. ٦٤) نو امر وکړئ چې تر درېو ورځو پورې دې د دې قبر ښه ساتنه وشي، هسې نه چې شاگردان یې راشي او د هغه مړی په غلا یوسي او خلکو ته ووایي چې هغه د مرگ څخه

وروسته بيا راژوندي شوی دی او وروستنی غولونه به یې د لومړنی غولونې څخه ډېره بدتره وي.» (٦٥) پيلاتوس هغوی ته وويل:

«ساتونکي درسره واخلي، لاړ شئ او څنگه چې کولای شئ د هغه قبر ساتنه وکړئ.» (٦٦) نو هغوی لاړل او د قبر په تېره باندې يې نښه ولگوله چې څوک يې ونه خوځوي او ساتونکي يې ورباندې ودرول چې ساتنه يې وکړي.

د عیسی بيا ژوندي کېدل

(مرقوس ١٦: ١-١٠ او لوقا ٢٤: ١-١٢ او یوحنا ٢٠: ١-١٠)

٢٨ (١) د سبت ورځ تېره شوه او د یکشنبې سهار وختي ؤ چې مریم مجدلیه او هغه بله مریم د قبر لیدلو ته لاړې. (٢) ناڅاپه یوه سخته زلزله وشوه، ځکه چې د څښتن فرښته له اسمانه رابښکته شوه، قبر ته ورغله او هغه تېره یې بېرته راوړغړوله او ورباندې کښېناستله. (٣) د هغې مخ د برېښنا په شان ځلېده او کالي يې د واورې په شان سپین وو. (٤) ساتونکي له وېرې ولرژېدل او لکه د مړو په شان په ځمکه ولوېدل. (٥) خو فرښتو هغو ښځو ته وويل: «مه وپېرئ، زه پوهېږم چې تاسو عیسی لټوی چې په صلیب باندې ځړول شوی ؤ. (٦) هغه دلته نشته. لکه څنگه چې هغه خپله ويلي وو، هغه راژوندي شوی دی. راشئ او هغه ځای وگورئ چې هغه په کې پروت ؤ. (٧) نو بیا زر لاړې شئ او د هغه شاگردانو ته ووايئ چې عیسی د مړو نه راژوندي شوی دی. گورئ، هغه ستاسو څخه مخکې جلیل ته ځي او تاسو به يې هلته ووينئ. څه چې مې درته وويل هغه یاد ساتئ.» (٨) نو هغوی په بېره د قبر څخه روانې شوې

او په وېرې او ډېرې خوشحالی سره په منډه منډه لارې چې شاگردان خبر کړي. (۹) ناخاپه عیسی د هغوی سره مخامخ شو او ویې ویل: «سلام دې وي په تاسو!» هغوی ورغلې او د هغه په پښو کې پرېوتلې او سجده یې ورته وکړه. (۱۰) بیا عیسی هغوی ته وویل: «مه وېرې. لارې شی او زما ورونو ته ووايي چې جلیل ته لار شي او هلته به ما وويني.»

د ساتونکو رشوت اخیستل

(۱۱) په هغه وخت کې چې بنځې په لاره روانې وې، یو څو عسکره چې د قبر ساتنه یې کوله، ښار ته لاړل او څه چې پېښ شوي وو هغه یې مشرانو کاهنانو ته وویل. (۱۲) کله چې مشرانو کاهنانو د قوم د مشرانو سره لیدنه کتنه وکړه او مشوره یې وکړه او هغوی ساتونکو ته زیات رشوت ورکړ (۱۳) او ورته ویې ویل: «تاسو باید خلکو ته داسې ووايي، کله چې د شپې مونږ ویده وو نو د هغه شاگردان راغلي او د هغه مړی یې غلا کړی دی. (۱۴) که چېرې دا خبره د والي غوږ ته ورسېږي نو مونږ به هغه ته قناعت ورکړو چې تاسو بې گناه یئ او نه پرېږدو چې د کومې ستونزې سره مخ شئ.» (۱۵) نو ساتونکو پیسې واخیستې او څه چې ورته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل. یهودیان تر نن ورځې پورې یو بل ته دا کیسه کوي.

د عیسی له خوا نورو قومونو ته د شاگردانو لېږل

(مرقوس ۱۶: ۱۴-۱۸ او لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹ او یوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳ او د

۱۶) بیا یوولس شاگردان د جلیل هغه غره ته لاپړل چې عیسی ورته ویلي وو چې لاپړ شي. ۱۷) کله چې هغوی عیسی ولید نو ورته په سجده شول. خو په هغوی کې ځینې ورباندې شکمن وو. ۱۸) بیا عیسی هغوی ته نژدې ورغی او ورته ویې ویل: «د ځمکې او اسمان ټول واک او اختیار ماته راکړل شوی دی. ۱۹) لاپړ شی او ټول قومونه زما پیروان کړئ او هغوی ته د پلار او زوی او روح القدس په نوم د تعمید غسل ورکړئ. ۲۰) هغوی ته دا تعلیم ورکړئ چې په هغو ټولو حکمونو باندې عمل وکړي چې تاسو ته مې درکړي دي. او په دې باور ولرئ چې زه به تل او د نړۍ تر پایه ستاسو سره مل یم.»